கல்கி

தீபாவளி சிறப்பிதழ்

KALKI 6.11.83 ரூ1·20

இப்போது!
விக்ஸ் வழங்கும்
இயற்கைக் காணிக்கை
விக்ஸ்
ஹெர்பல்
மாத்திரைகள்
Vicks Herbal Throat Drops
இப்போது, விக்ஸிலே மருந்துகளும் மூலிகைகளும் சிறப்புடன் கலக்கப்பட்டுள்ளன. ஆகவே அது தொண்டைக்கு இயற்கையான முறையிலே இதமளித்து, வாய்க்கும் உன்னத சுவை தருகிறது.
தொண்டைக்கு இதம்
சுவைத்திடவும் உன்னதம்
OBM/1656

நா. பா.

பரம குரு

அம்புஜம்மாள்

● மறைந்த தி. ஜானகிராமன் நினைவுச் சொற்பொழிவு. திருப்பூர் கிருஷ்ணன் ''தி. ஜா.வின் மோக முள்ளில் சில பகுதிகளை நீக்கினால் அது மிக நல்ல நாவல். ஆனால் அப்படி நீக்கும் பகுதிகளைத் தனிப்புத்தகமாகப் போடலாம்.'' என்றார். அடுத்து வந்த சிட்டி, ''தி. ஜா. பற்றிய திருப்பூர் கிருஷ்ணனின் விமர்சனத்தையே புத்தகமாகப் போடலாம்'' என்றார். தொடர்ந்து வந்த நா. பா. ''சிட்டியின் பேச்சைக் கூடப் புத்தகமாய்ப் போடலாம்'' என்றார். நல்ல காலம்! நா.பா.வின் பேச்சுக்குப் பின் நன்றியுரைதான்!

● தெய்வீக சிந்தனை சார்பில், பெண் துறவி ஒருவருக்கு வரவேற்பு விழா. கூடவே நிருபர் கூட்டமும். வந்திருந்த பொன் பரம குரு. ''என்னால் முடிந்தவரை பிறருக்கு உதவுவேன். எந்தக் காரணம் கொண்டும் 'ஸம்திங்' வாங்க மாட்டேன்'' என்றார். நிருபர்களுக்குத் தரப்பட்டது பேனா செட். அப்போது சொன்னார்கள்: ''இது 'ஸம்திங்' இல்லே. 'ஸம் திங்க்' பண்ணி எழுத!

● 'சங்கராபரண' அமைப்பின் இசை நிகழ்ச்சி. பாடியவர்கள் ஆர். ஜி. உமா, ஆர். ஜி. கீதா. இருவரும் ஒரே மாதிரி டிரஸ். ''ரெண்டு பேரும் அச்சா இருக்காங்க.''

''இல்லே: ஒரே ஒருவித்தியாசம். என்னன்னு கண்டுபிடி.''

பேரணியில் அவர் சொன்னது ''அச்சம் என்பது மடமையடா!'' — அவர் ஜெயலலிதா.

● எஸ். வி. சேகரின் ''காட்டுல மழை'' நாடகம். மேக்-அப் போட்டுக்கொண்டிருந்த சேகரிடம் ஒரு இளைஞர் வந்து நடிக்க சான்ஸ் கேட்டார்.

அச்சம் என்பது மடமையடா!

''தெரியலியே!''

''ஒருவர் வாட்சை வலது கையில் உட்புறமாய்க் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார். இன்னொருவர் வெளிப்புறம்.''

● ஒரு அ. தி. மு. க. பேச்சாளர் மேடைகளில் நிறைய எம். ஜி. ஆர். படப் பாடல்களை மேற்கோள் காட்டுகிறார். சில சமயம் பாடுகிறார். சில சமயம் வசனத்தில் சொல்கிறார். அ. தி. மு. க.வின் அண்மைப்

மு. மேத்தா

எஸ். வி. சேகர்

பூர்ணம்

''மூன்றால் நடிச்சிருக்கீங்களா? என்ன ரோல் பண்ணுவீங்க?''

''காமெடி ரோல்.''

''என்னது! காமெடி ரோல உங்க கிட்டக் குடுத்துட்டா, நான் எதைப் பண்றது?''

● மண்ணில் பதியும் பாதங்கள் — நூல் வெளியீட்டு விழா. கவிஞர் மு. மேத்தா பேசுகையில் சொன்னது:''எனக்கு ரசிகைகள் பலர் உண்டு. ஆனால் என் மனைவி என் ரசிகை இல்லை. என்ன செய்ய?''

● தேசபக்தை அம்புஜம்மாள் அஞ்சலிக் கூட்டம். பக்தவத்சலம் பேசுகையில், ''காந்திஜி கேட்டதும், சற்றும் தாமதிக்காமல் தன்னிடமிருந்த எல்லா நகைகளையும் கொடுத்துவிட்டார் அம்புஜம்மாள் காந்திஜியிடம்''— இரண்டே இரண்டு நகைகள் தவிர— அவை: அடக்கம், எளிமை'' என்றவுடன் பலர் கண்கள் கலங்கின.

● பூர்ணம் விசுவநாதனின் ''ஒரு கொலை— ஒரு பிரயாணம்'' நாடகத்தின் 125வது காட்சி. நடந்தது சென்னை பல்கலைக் கழகத்தின் 125வது ஆண்டு விழாவை யொட்டி. இதில் என்ன ஸ்பெஷாலிட்டி? நடித்தவர்கள் பூர்ணம் நியூ தியேட்டர்ஸ் அங்கத்தினர்கள் அல்ல. அத்தனை பேரும் சென்னை நகர கல்லூரி மாணவ மாணவியர். பயிற்சி கொடுத்தவர் பூர்ணம்.

-சின்ன கொலம்பஸ்

அத்தியாயம் 1

யானைப்பாகன்

ஆடு மாடுகளை மேய்க்கலாம்; சந்தைக்கு ஓட்டிப் போகலாம்; ஆனால் ஒரு யானைக் கூட்டத்தை வழிநடத்திச் செல்வதென்றால்... அந்தப் பெரும் பிரயாசையான காரியத்தில் ஈடுபட்டிருந்தான் விக்கியண்ணன். அவனுக்கு உதவியாளர்கள் பலர் இருக்கத்தான் செய்தனர். ஆனாலும் ஒவ்வொரு யானைக்கும் ஒருவர் என்ற கணக்கில் இல்லை. அவ்வாறிருக்க யானை மந்தையை நிர்வகித்து ஊர் விட்டு ஊர் அல்ல, நாடு விட்டு நாடு அழைத்துப் போவதென்றால் இலேசானதா? சாலையை அடைத்துக் கொள்ளாமல் அவை ஒன்றன் பின் ஒன்றாகச் சென்றபோதிலும் புழுதி மண்டலம் புகையாகச் சூழ்ந்தது. அசைந்து அசைந்து முன்னேறியபோது கண்டாமணிகளின் ஓசை 'டிங் டாங்' கென்று பெரிதாக ஒலித்தது; சீராகவும் இருந்தது. அந்த மணி ஓசையின் தாளகதி சற்றே மாறினால்கூட விக்கியண்ணன் விழித்துக் கொள்வான். யானைப் பாகர்களில் யாரோ ஒருவன் நீண்ட பயணத்தின் அலுப்பை மாற்றத் தனக்குத் தானே உற்சாகமூட்டிக் கொண்டு இன்னொரு பாகனுடன் யானைப் பந்தயம் நடத்துகிறான் என்பது புரியவும் சட்டென்று தனது யானையைத் திருப்பிக்கொண்டு வந்து அவர்களை அதட்டி அடக்குவான். ஒழுங்காக வருமாறு கண்டிப்பான்.

சில சமயங்களில் அந்த நெடுஞ்சாலையில் தேர்கள் வரும். பல்லக்குகள் எதிர்ப்படும். குதிரைகளின் மேல் வீரர்களும் வணிகர்களும் செல்வார்கள். அப்போதெல்லாம் முன்னதாக யானை மீது ஆரோகணித்துச் செல்லும் விக்கியண்ணன் பின்னால் வருவோருக்குச் சைகை காட்டுவான். அந்தச் சைகையை மற்றவர்களும் பின்பற்றி, தொடர்ந்து செய்து, கடைசி யானைப்பாகன் வரை எச்சரித்து விடுவார்கள். வழியில் கடக்க நேர்ந்த ஊர்களில் வீட்டு வாசல்களில் பெரியவர்களே 'ஆ'வென்று வாயைப் பிளந்து கொண்டு நின்றார்கள் எனில் சிறுவர்களோ முதலில் ஏற்பட்ட பிரமிப்பு நீங்கியதும் கூச்சலிடவும் துள்ளிக் குதிக்கவும் ஆரம்பித்தார்கள். உள்ளூர பயமிருந்தாலும் தங்களை வீரர்களாகக் காட்டிக் கொள்ள யானை ஊர்வலத்தை நெருங்கினார்கள். பெரியவர்களின் பிடியிலிருந்து திமிறி விடுவித்துக் கொண்டு ஓடி வந்தார்கள். சில பிள்ளைகள் கடந்து செல்லும் யானைகளை ஒன்று, இரண்டு, மூன்று என எண்ண ஆரம்பித்து வேறு பலர் அவர்களுடன் சேர்ந்துகொள்ளவும் அது படை வீரர்கள் ஒருசேர எழுப்பும் வாழ்த்தொலிகள் போல யானைகளின் மணியோசைக்கும் மேலாகப் பேரொலியாகக் கேட்டது. இப்படி அவர்களால் நூற்றி எட்டுவரை எண்ண முடிந்தது. ''அம்மா!'' என்று அதிசயித்து, ''நூற்றி எட்டு!'' என்று வியப்புடன் மறுமுறை சொன்னார்கள்.

அபிமானவல்லி
க.ராஜேந்திரன்

இளம் சிறுவர்களின் உற்சாகத்தால் யானைகள் பாதிப்புக்கு உள்ளாகாது இருக்க வேண்டுமே என்றும் யானைகளால் சிறுவர் சிறுமியருக்குத் தீங்கு ஏதும் ஏற்பட்டு விடக் கூடாதே என்றும் விக்கியண்ணன் கவலைப்பட்டான். கடைத் தெருக்களைக் கடக்க நேர்ந்தபோது தான் அவனுக்குச் சோதனைகள் நிறைய ஏற்பட்டன. சந்தடி மிகுந்த அப்பகுதிகளில் பொறுமையோடும், கவனமாகவும் அவர்கள் செயல்பட வேண்டியிருந்தது. ஆனால் வணிகர்களோ யானைகள் வருகின்றன என்றால் வியாபாரம் நிறையவே நடக்கும் என்பதால் ஊர்வலத்தை வரவேற்கவே செய்தனர். நூறு யானைகளுக்குத் தீனி போடுவதென்றால் கரும்பும் கொள்ளும் தேங்காயும் மற்றவைகளும் கொஞ்சமாகவா தேவைப்படும்! ஊருக்கு வெளியே கொண்டுபோய் நிறுத்துமாறும் தேவையானவற்றைத் தாங்கள் வண்டியில் ஏற்றி அனுப்பி வைப்பதாகவும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு முன்வந்து சொன்னார்கள். அதுமட்டுமல்ல, யானைகளைப் பராமரித்தபடியே ஊர் விட்டு ஊர் நடத்திச் செல்லும் பாகர்கள் நீண்ட காலம் மனைவி மக்களைப் பிரிந்திருப்பார்கள். அவர்களுக்குப் பரிசாக விலையுயர்ந்த பொருள்களை வாங்கிச் செல்ல விரும்புவார்கள். அவர்களிடம் யானையைக் கட்டுப்படுத்தும் ஆயுதப் பணம் மட்டுமின்றிப் பொற்காசுப் பணமும் மடியில் கனக்கும்.

வெட்ட வெளித் திடலில் யானைகளுக்கு ஓய்வும் உணவும் அளித்து, பாகர்கள் தாங்களும் சிரம பரிகாரம் செய்து கொள்ளும் போது ஊர் மக்கள் வந்து குழுமுவார்கள். பாகர்களைப் பார்த்து, "இந்த யானைகள் எங்கிருந்து வருகின்றன? எங்கே போகின்றன? எதற்கு?" என்றெல்லாம் கேட்பார்கள்.

"எங்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது; தலைவனைக் கேளுங்கள்" என்று பாகர்கள் விக்கியண்ணனைக் காண்பிப்பார்கள். விக்கியண்ணனோ, "சோழ நாடு சோறுடைத்து என்பது தெரியாதா? அதிலும் இந்த ஆண்டு அமோக விளைச்சல். யானை கட்டிப் போரடித்தால்தான் சரிப்படும் அதற்காகத்தான் இந்த யானைகள்" என்பான். வேறு ஊரில் இன்னொரு விதமாகப் பேசுவான்: தஞ்சையில் ஒரு தனவணிகர், நோயுற்றிருக்கும் தன் மகன் பிழைத்தெழுந்தால் நூற்றி எட்டு ஆலயங்களுக்கு அத்தனை யானைகள் தருவதாக நேர்ந்து கொண்டார் என்றும் இறைவன் வரமருளவே பிரார்த்தனையை நிறைவேற்றி வைக்க அவர் சார்பில் தான் பல இடங்களுக்குச் சென்று யானைகளை வாங்கித் திரட்டி ஓட்டிப் போவதாகவும் கூறுவான்.

இதைக் கேட்டுச் சிலர் நிஜமென்றே நம்பி இந்த அதிசயத்தைத் தமக்குத் தெரிந்தவர்களிடம் பகிர்ந்துகொள்ளத் திரும்புவார்கள். வேறு சிலர் சிரிப்பார்கள். "ஐயா! தலைமைப் பாகரே! உண்மையைச் சொல்ல மனமில்லை என்றால் கூறிவிடலாமே! எதற்குக் கட்டுக்கதை?" என்பார்கள்.

"கட்டுக்கதை என்று தோன்றினால் விட்டுத் தள்ளுங்கள். எதற்கு என்னைக் குட்டு உடைக்கச் சொல்கிறீர்கள்?" என்பான் விக்கியண்ணன்.

"அப்படியென்றால் குட்டு ஒன்று இருக்கிறதா?"

"குட்டு இருந்தாலும் அதை என்னால் பிட்டு வைக்க முடியாது. ஏனென்றால் எனக்கு அதுபற்றி ஒன்றும் தெரியாது" என்று கூறியபடியே விக்கியண்ணன் ஒரு கரும்பைக் கூரிய கத்தியால் வெட்டிச் சீவிக் கடித்து மென்று சாறு பருகுவான்.

"எப்படி மறைக்க முடியும்? எத்தனை நாளைக்கு?" என்று கூட்டத்திலிருக்கும் ஒருவன் கேட்டுவிட்டு, "ஏதோ பெரிய யுத்தம் வரும் என்று மகாராஜா எதிர்பார்க்கிறார். அதற்கு ஆயத்தம் செய்து கொள்கிற முகமாகத்தான்...."

"இதோ பாருய்யா! வதந்திகளைப் பரப்பி மக்களைக் கவலையில் ஆழ்த்துவது உனக்குப் பிடித்தமான பொழுது போக்கு என்றால் சரி, நான் தடுக்கவில்லை. ஆனால் மன்னரின் கோபத்துக்கு ஆளாக நேர்ந்தால் என் பெயரை இழுக்காதே. இத்தனை சாட்சிகள் இருக்கிறார்கள்" என்று சுற்றிலுமிருந்த மற்றவர்களைக் கைவீசிக் காட்டுவான் விக்கியண்ணன்.

இதைக் கேட்டதும் 'நமக்கெதற்கு வீண் வம்பு' என்று எண்ணியவர்களாகப் பலர் மெல்ல நழுவிவிடுவார்கள்.

கூடியவரையில் விக்கியண்ணன் பெரிய ஊர்களைத் தவிர்த்து அவற்றைச் சுற்றிக் கொண்டு போக வழியிருந்தால் அவ்வாறே செய்தான். பலவீனமான பாலங்கள் என்று தோன்றினால் — நதிக்கரையோ ஆறோ—நீரில் இறங்கிக் கடந்தான். இதனாலெல்லாம் பயண தூரம் அதிகமாயிற்று; தாமதமாகவும் செய்தது. அதுபற்றி அவன் கவலைப்படவில்லை. 'அவசரமேதுமில்லை, எப்படியோ பத்திரமாகக் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தால் போதும்' என்ற எண்ணத்தில் இருந்தான் போலும். ஆனால் அவனுடன் வந்த மற்ற யானைப் பாகர்களுக்கு நீண்ட பயணம் அலுப்பைத் தந்தது. தாமதங்கள் வெறுப்பையும் கொடுத்தன என்பது அவ்வப்போது எழுந்த முணுமுணுப்புக்களிலிருந்து தெரிந்தது.

"ரசிகருங்க கூடி அந்த டைரக்டருக்கு விழாக் கொண்டாடறாங்க!"
"ஏதாவது புதுப்படம் ரிலீஸா?"
"இந்தத் தீபாவளிக்கு ஏதும் புதுப் படம் எடுத்து ரிலீஸ் பண்ணாம— அவங்களை நிம்மதியா இருக்க விட்டதுக்காக — நன்றி விழா நடத்துறாங்க!"

—எளநகர் ரங்கு.

''விக்கியண்ணு! தஞ்சைக்கு இன்னும் எவ்வளவு தூரம்?''

''நெருங்கிவிட்டோம். இன்னும் பத்து காத தூரம்தான்.''

''நாளை மாலைக்குள் போய்விடலாமா தலைவரே?''

தலைநகரை நெருங்க நெருங்க ஒவ்வொரு கணமும் ஒரு நாழிகையாக அவர்களுக்குத் தோன்றுகிறது என்பதைப் புரிந்து கொண்டான் விக்கியண்ணன். காதலியை அல்லது மனைவி மக்களைக் கட்டி அணைக்க வேண்டும் என்ற ஆவல் துடிப்பு அவர்களிடம் நொடிக்கு நொடி அதிகரித்துக் கொண்டே போவதை உணர்ந்து அனுதாபப்பட்டான்.

வானில் திட்டுத் திட்டாக மிதந்த மேகக் கூட்டங்கள் மீதாக முழு நிலவு வெகு வேகமாசப் பாய்ந்து பயணப் பட்டுக்கொண்டிருந்தது. தென்றல் போர்வையாக உடலை அணைத்தது. சுழித்தோடும் ஆற்று வெள்ளத்தில் குதித்து நீந்திக் குளித்துக் கரையேறி இருந்ததால் பயணக் களைப்பு பெருமளவு குறைந்திருந்தது. பாகர்களில் பலர் அளவாக மது அருந்தி நிறைவாக உண்டு நித்திரையில் ஆழ்ந்திருந்தார்கள். மதுவைத் தொடவும் விரும்பாத விக்கியண்ணனே முக்கால் வயிறு நிரம்பியதுமே இலையை விட்டு எழுந்து விடுவான். குறைவாகச் சாப்பிடுவது விழிப்புடனிருக்க உதவும். யானைகள் கூடத் திருட்டுப் போகக் கூடும்! இருந்தாலும் இறந்தாலும் ஆயிரம் பொன்னாயிற்றே! வெட்ட வெளியில் புல் தரையில் பட்டு விரித்துப் படுத்தான். மெத்தென்றிருந்தது. இரவின் அமைதியைக் குலைத்து எப்போதேனும் ஒரு யானை தும்மும்; அல்லது ஒரு கோட்டான் அலறும். ஆனால் பாகர்களில் யாரும் உறக்கம் கலையவில்லை. 'தலைவன் இருக்கிறான் பார்த்துக்கொள்வான்' என்ற தைரியம் குறட்டை ஒலியாக எழுந்தது.

தலைக்கு அடியில் கைகளைக் கோர்த்துக் கொண்டு நிலாவின் ஓட்டத்தைக் கவனித்தவாறே கடந்த சில மாதங்களின் அதிசய அனுபவங்களை எண்ணிப் பார்த்தான் விக்கியண்ணன். பொறுக்கு மணிகளான ஐம்பது வீரர்களுக்குத் தலைமை ஏற்று விக்கியண்ணன் உடனே சேர நாட்டுக்குப் பயணப்பட வேண்டும் என்று நான்கைந்து திங்கள்களுக்குமுன் இதுபோன்ற ஒரு பௌர்ணமி இரவில் உத்தரவிட்டார் சோழ தேசத்தின் மாமன்னர் ஆதித்தன். சேரமான் தாணு ரவிக்குத் திருமந்திர ஓலையும் அதில் கண்டிருந்தபடி பரிசுப் பொருள்களையும் கொடுத்து அனுப்பினார். சேரமான் இவர்களை வரவேற்று, பரிசில்களையும், அவர்கள் ஏறி வந்திருந்த உயர்தர அராபியக் குதிரைகளையும் ஏற்றுக் கொண்டான். சோழ மன்னரின் ஓலையைப் படித்த பின் இவர்களுக்கு உடையும் உணவும் உறைவிடமும் தர்க்குடன் சிறந்த யானைப் பாகர்களாக விளங்கப் பயிற்சி பெறவும் ஏற்பாடுகளைக் கவனித்தான். விழிஞத்துக் கருகே இவர்கள் படைவீட்டில் தங்கியிருந்து, கானகங்களில் யானைகளைப் பிடிப்பது எப்படி; அவற்றை அடக்கி ஆண்டு பழக்குவது எவ்வாறு; கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படியச் செய்வது எங்ஙனம் என்றெல்லாம் தெரிந்து கொண்டனர். யானைப் பராமரிப்பு பற்றியும் போர் யானைகளாக அவற்றை உருவாக்குவது குறித்தும் அறிந்து கொண்டார்கள். யானைகளின் அன்பைப் பெறுவது வெகு சுலபம் என்றும் அவற்றுடன் உரையாடுவது கூடச் சாத்தியம் என்றும் புரிந்தது. யானை மீதிருந்து போர் புரியும் கலையையும் கற்றார்கள். பயிற்சி முடிந்த பிறகு அவர்கள் அனைவரையும் அழைத்துக் கௌரவித்தார் சேரமான் தாணு ரவி. பிறகு ஆதித்தன் கேட்டிருந்த நூற்றி எட்டு யானைகளைத் தவிர வேறு சில பரிசில்களும் தந்து அவர்களை அனுப்பி வைத்தார்.

'எதற்காக இத்தனை யானைகள்? ஏன் எங்களுக்குத் தீவிரப் பயிற்சி?' என்று யோசித்தான் விக்கியண்ணன். 'ஒருவேளை இந்த ஊரைச் சேர்ந்த ஒருவர் சொன்னது போல் யுத்தம் வருமோ? யார் படையெடுக்கப்போகிறார்கள்? மாமன்னர் ஆதித்த சோழனைத் தாக்கும் துணிவு எவருக்கு உண்டு?'

சேரநாட்டில் பயிற்சி பெற்ற ஐம்பதின்மரும் சோழ தேசத்தில் வேறு பலருக்கும் ஆசிரியர்களாய் இருந்து கற்றுத் தர வேண்டி இருக்கும் என்பதை ஊகிக்க முடிந்தது. அதன் பிறகு என்ன நேரும்? விக்கியண்ணனால் அனுமானிக்க முடியவில்லை. மாமன்னருடைய மனத்தின் அடித்தளத்தில் என்ன திட்டம் இருக்கிறதோ யார் கண்டது?

ஒரு மேகத்திரையிலிருந்து வெளிப்பட்ட முழு மதி அவன்மீது நிலவைப் பொழிந்தது. நிலைவாசல் திரையை விலக்கிக் கொண்டு வரும்போது அபிமானவல்லியின் அழகும் இதைப்போல்தான் — இல்லை, இதைவிடவும் காந்தியுடன் பிரகாசிக்கும் என்று எண்ணினான். அப்போது தன் நிலவில் குளித்துக் கொண்டிருந்த போதிலும், தென்றலும் குளிர்வித்த போதிலும் அவன் உடலெங்கும் அனலாய்ச் சூடேறியது.

தன்னுடன் வந்த வீரர்கள் சேர நாட்டில் தங்களைக் கட்டுப்படுத்திக்கொள்ள முடியாமல் காதலிகளை ஏற்றதையும், மலைமகளிரை நாடி

வார்டன்: என்னப்பா 414, மணி பன்னிரண்டாகுது, தூங்கலையா?

கைதி:— வசதி இருக்குதுன்னு இப்ப தூங்கிட்டா, பின்னால தொழில் பாதிக்குமே சார்!

பி. ப. சுந்தர்.

யதையும் அவன் அறிவான். அவ்வாறிருந்தும் இப்போது தஞ்சைத் தலைநகரை நெருங்கும் போது அவர்கள் விட்டுப் பிரிந்து வந்த காதலியருக்காகவோ மனைவியருக்காகவோ ஏங்கினார்கள். ஆனால் அவனோ இதில் மட்டும் மற்றவர்களிடமிருந்து தனித்து நின்றான். சுய கட்டுப்பாட்டுடன் விளங்கி, பின்னால் காதலியைத் தழுவும்போது ஏற்படும் இன்பம் பலமடங்கு அதிகமானது என்று நம்பினான். சகாக்களுடைய பரிகாசத்தை அவன் பொருட்படுத்தவில்லை. ஆகக்கூடி அவனுடைய ஆர்வம் இப்போது தஞ்சை திரும்புகையில் எத்தகையதாக இருக்கும்!

'அபிமானவல்லி! என் கண்ணே! இதோ வந்து கொண்டே இருக்கிறேன்; இன்னும் ஒரே ஒரு பகல் போதுதான்' என்று பல்லைக் கடித்துக் கொண்டு தனக்குத் தானே பேசிக் கொண்டான்.

மறுநாள் மாலை அவர்கள் பயணம் தஞ்சையின் எல்லையில் முடிவுற்றது. இவர்கள் வருவது பற்றி முன்கூட்டியே தூது சென்றிருந்ததால் உயர் அதிகாரிகள் சிலர் எதிர் கொண்டனர். நகருக்குப் புறம்பாகப் புதிதாக உருவாகியிருந்தது ஒரு நீண்ட நெடும் யானை கட்டும் தெரு. பொறுப்பாக யானைகளை ஒப்படைத்துவிட்டு அவற்றை எவ்வாறு கவனிக்க வேண்டும் என்பதையும் விளக்கிச் சொன்னான் விக்கியண்ணன். மறுநாள் அதிகாலை மன்னர்பிரானைச் சந்திக்க வேண்டுமென்பதால் இன்றிரவே நகருக்குள் புகுந்து விடத் தான் ஆர்வமாக இருப்பதை வெளியிட்டான். சம்மதம் கிடைத்ததன் பேரில் விரைந்தபோதிலும் தஞ்சைக் கோட்டையை நெருங்கு முன் கதவுகள் அடைக்கப்பட்டு விட்டன. இருப்பினும் மகாராஜா அவனுக்கு வழங்கிக் கௌரவித்திருந்த புலி இலச்சினையைக் காட்டியதும் திட்டி வாசல் திறந்து கொண்டது.

விக்கியண்ணனை அறிந்தவர்கள் அவனைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். புறநகர்ப் பகுதியில் யானை கட்டுந் தெருவில் தளபதிகள் கேள்விகளைக் கேட்டுக் குடைந்தது போலவே இங்கும் அவன் நண்பர்களான வீரர்களும், அதிகாரிகளும் அவனுடைய பயண அனுபவங்கள் பற்றியும், பயிற்சி குறித்தும் ஆர்வமுடன் கேட்டு அவனைத் தாமதப்படுத்தினார்கள். தன் பரபரப்பை வெளிக்காட்டிக் கொள்ளாமல் அவர்களில் சிலருடன் உணவு விடுதிக்குச் சென்று விருந்துண்டும் உரையாடியும் மகிழ்வித்தான். விடைபெற்றுப் புறப்பட்டான்.

'முதலில் வீடு திரும்ப வேண்டாமா?' என்ற எண்ணத்தைக் கணப் பொழுதில் எளிதாக ஒதுக்கிவிட்டு விரைந்தான். அவன் கண்கள் எந்த மாளிகையைக் காண ஏங்கினவோ அது தென்பட்டபோது இரவு வெகு நேரமாகி விட்டதால் ஓரிரு நுந்தா விளக்குகளைத் தவிர மாளிகையில் இருளே சூழ்ந்திருந்தது. அதைப் பற்றி அவன் கவலைப்படவில்லை. வாசல் பக்கம் சென்று கதவு தட்டுவதானால்தானே நேரமும் காலமும் பார்க்க வேண்டும்! அந்த மாளிகையின் எந்தப் பக்கத்தில் அபிமானவல்லி கண்ணயர்வாள் என்பது அவனுக்குத் தெரியும். வீதியில் நடமாட்டமில்லை என்பதைச் சுற்று முற்றும் ஒருமுறை பார்த்து நிச்சயப்படுத்திக்கொண்ட அவன், தன் கரத்திலிருந்த நீண்ட வேலுடன் வேகமாய் ஓடி அதைத் தரையில் ஊன்றி, அதன் உந்து விசையினால் லாகவமாக எம்பி உயர்ந்து, நெடிய மதிலின் மறுபுறத்துக்குத் தாவினான். சாலையில் வேல் விழும் ஓசையும் இவன் இலைச் சருகுகள் மீது குதித்த சத்தமும் எழ, ''யார் அங்கே!'' என்ற அதிகாரக் குரல் கேட்டது. மர நிழலில் பதுங்கி அமைதி காத்தான். காவலர் இருவரில் ஒருவன் எழுந்து நின்று மூன்று திக்கிலும் கண்ணோட்டம் விடவும், இன்னொருவன் ''எலியோ பூனையோ'' என்று அலட்சியமாகக் கூறி தாயமுருட்டவும் நிலவொளியிலும் நுந்தா விளக்கொளியிலும் ஆட்டம் தொடர்ந்தது. ஒலி யெழுப்பாது மெல்ல நகர்ந்து அப்பால் சென்று சரசர வென்று ஒரு மரத்தில் ஏறினான். கிளையில் ஊர்ந்தான். ஒரு கொடியைப் பற்றி இழுத்து அதன் உறுதியைச்சோதித்துவிட்டு ஊசலாய்ப் பயன்படுத்திச் சற்றுத் தொலைவிலிருந்த மேன் மாடத்தினுள் குதித்தான்.

நிலவொளி நிலைவாசலில் தொங்கிய மெல்லிய திரைச் சீலையை வைடூரிய நிறத்தில் ஒளிரச் செய்யவும் அதன் பின்னால் கரு நிழலாய்க் கட்டில் தெரிந்தது. (தொடரும்)

'மங்களூர் ரோடுகளிலுள்ள பள்ளங்களில் எது மிகப் பெரிது என்பதைக் கண்டுபிடித்துத் தெரிவிக்க வேண்டும். அதிக நீர் கொள்ளும் பள்ளம் எதுவோ அதைத் தெரிவித்தவருக்குப் பரிசு' என்று மங்களூர் கன்ஸ்யூமர் எஜுகேஷன் டிரஸ்ட் அறிவித்தது. ஆயிரக்கணக்கான கடிதங்கள் குவிந்தன. பரிசீலித்துப் பரிசுகளை வழங்கினர். முதல் பரிசு பெறும் பள்ளம் நகரசபை அலுவலகத்தின் அருகேயே உள்ளது. 10 மீ. நீளமும், 5 மீ. அகலமும் 20 செ. மீ. ஆழமும் கொண்டுள்ள இப்பள்ளம் குறைந்தபட்சம் 5000 லிட்டர் நீரைத் தேக்கிக் கொள்கிறதாம்.

இனியாவது மங்களூர் சாலைகளுக்கு விமோசனம் ஏற்பட்டால் சரி!

—மஞ்சுதேவன்

''கல்கி''

சந்தா விவரம்

ஆண்டுச் சந்தா	ரூ.	62–40
ஆறு மாதச் சந்தா	ரூ.	31–20

வெளிநாடு கப்பல் தபால் மூலம்

ஆண்டுச் சந்தா	ரூ.	140/-
ஆறு மாதச் சந்தா	ரூ.	70/-

''மங்கையர் மலர்''

சந்தா விவரம்

ஆண்டுச் சந்தா	ரூ.	24/-
ஆறு மாதச் சந்தா	ரூ.	12/-

வெளிநாடு கப்பல் தபால் மூலம்

ஆண்டுச் சந்தா	ரூ.	45/-
ஆறு மாதச் சந்தா	ரூ.	22–50

''கோகுலம்''

சந்தா விவரம்

ஆண்டுச் சந்தா	ரூ.	24/-
ஆறு மாதச் சந்தா	ரூ.	12/-

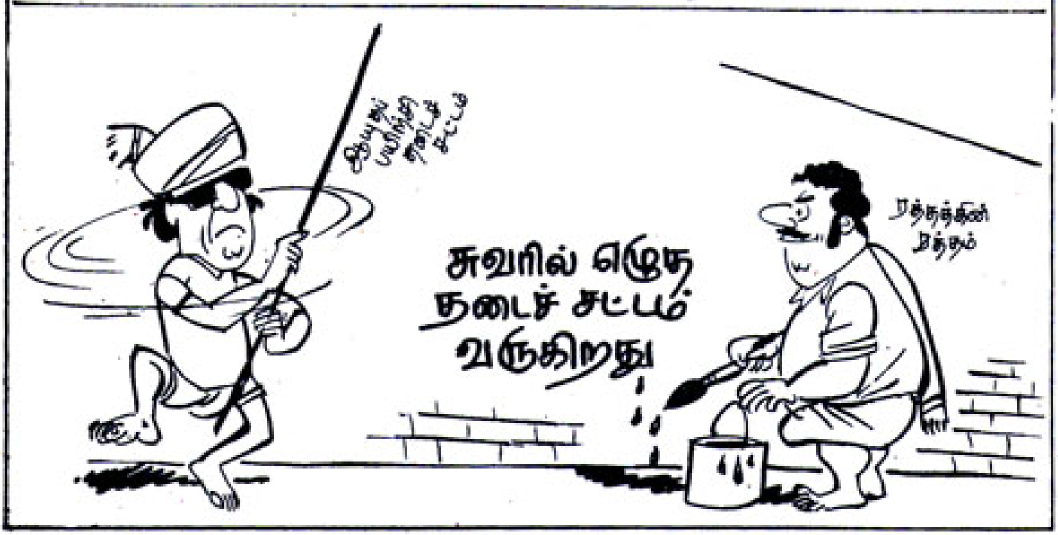
வெளிநாடு கப்பல் தபால் மூலம்

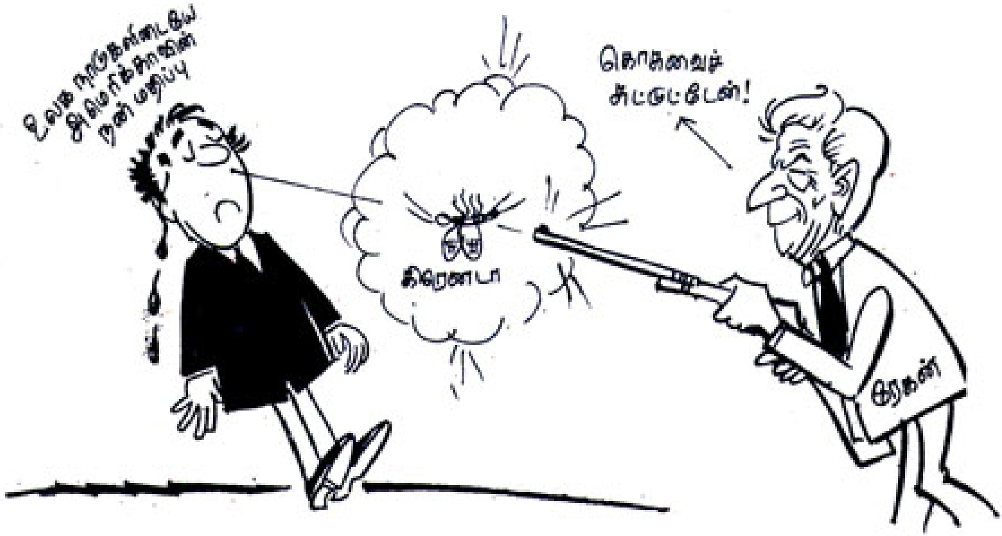
ஆண்டுச் சந்தா	ரூ.	45/-
ஆறு மாதச் சந்தா	ரூ.	22–50

சந்தா தொகையை M.O. அல்லது I.P.O. அல்லது டிமாண்டு டிராப்டு மூலம் அனுப்ப வேண்டும்.

மானேஜர் * கல்கி * சென்னை-600032

விற்பனை வரி
மாநில அரசுகள்
மத்திய அரசு
எக்ஸைஸ் வரி
மாநில அரசுகளின் விற்பனை வரிக்குப் பதிலாக மத்திய அரசு எக்ஸைஸ் வரிவிதித்துக் கிடைக்கும் வருவாயை எடுத்துக் கொள்ளத் திட்டமிடுகிறது!

ஆயுதப் பயிற்சி தடைச் சட்டம்
சுவரில் எழுத தடைச் சட்டம் வருகிறது
ரத்தத்தின் ரத்தம்

உலக நாடுகளிடையே அமெரிக்காவின் நன் மதிப்பு
கொசுவைச் சுட்டுட்டேன்!
கிரெனடா
ரீகன்

கல்கி

1983 நவம்பர் 6
ருத்ரோத்காரி ஐப்பசி 20
மலர் : 42 இதழ் : 14

வீரம் சினிமாவில் மட்டுமே!

பொது இடங்களில் ஆயுதப் பயிற்சி அல்லது தேகப் பயிற்சி செய்யத் தடை செய்யும் மசோதா தமிழக சட்டசபையில் தாக்கலாகியிருக்கிறது.

பிரதமர் ஆர். எஸ். எஸ். ஸுக்குப் பயப்படுகிறாரென்றால் முதல்வர் அத்துடன் தி. மு. க.வின் தொண்டர் படைக்கும் சேர்த்து அஞ்சுகிறார். எதற்காக இந்தப் பீதி? ஆர். எஸ். எஸ்.ஸோ அல்லது தி. மு. க. தொண்டர்களோ தாங்கள் பெறும் பயிற்சிகளைத் தவறான முறையில் பிரயோகித்தால் அதைத் தடுக்க அரசுக்கும் அதன் அங்கமான போலீஸுக்கும் போதிய அதிகாரங்கள் உள்ளன. அவ்வாறிருந்தும் பயிற்சிகளே கூடாது என்று சட்டம் கொண்டுவந்தால் இந்த அரசுக்குத் தன்னம்பிக்கையும் போலீஸாரிடம் நம்பிக்கையும் இல்லை யென்றாகும்.

மக்கள் சுதந்திரத்தை ஏன் பறிக்க வேண்டும்? சிலம்பப் பயிற்சி மட்டுமின்றி, துப்பாக்கி சுடும் பயிற்சியோ, கத்திச் சண்டைப் பயிற்சியோ இந்நாட்டின் குடிமகன் பெற விரும்பினால் அதைத் தடுக்க அரசுக்கு என்ன அதிகாரம் உள்ளது? அந்தப் பயிற்சியைத் துஷ்பிரயோகம் செய்யும்போதுதான் அரசு தலையிட வேண்டுமேயொழிய பயிற்சிக்கே தடைவிதிக்க முடியாது, கூடாது. கத்திச் சண்டையும், வில் வித்தையும் ரைஃபில் ஷூட்டிங்கும் சிறந்த விளையாட்டுக்களாகக் கருதப்பட்டு அவை ஒலிம்பிக்கில்கூட இடம் பெற்றுள்ளன. சிலம்பப் பயிற்சியோ தொன்றுதொட்டுத் தமிழகத்தில் இருந்துவரும் வீரவிளையாட்டு. இனி இவற்றைக் கற்றுத்தர பயிற்சிக் கூடங்களே இருக்க முடியாது!

ஆயுதங்களுடன் கூடிய பயிற்சிக்கு மட்டுமின்றி உடற் பயிற்சிக்குக்கூட இச்சட்டம் தடை விதிப்பது வெட்கக் கேடான விஷயம். கோழைகளையும் நோஞ்சான்களையும் உருவாக்கவா சட்டம் இயற்றுவது? தேகப்பயிற்சி கூடாது என்றால் பத்துப் பேர் சேர்ந்து கடற்கரையில் நடப்பதோ ஓடுவதோ கூடக் குற்றமாகக் கருதப்படலாம். ஜூடோ அல்லது கராட்டே பயிற்சி நிலையங்களை மூடவேண்டிய நிலை ஏற்படலாம். துப்பாக்கிகளை விட வேகமாக ஒரே ஒரு கராட்டே அடியில் ஒரு ஆளைப் பரலோகத்துக்கு அனுப்பி வைக்க முடியும் என்பது ஸ்டண்ட் நடிகரான முதல்வருக்குத் தெரிந்தே இருக்கும்.

சுவரில் எழுதுவதையும் ஒலிபெருக்கிகளை அலற விடுவதையும் தடை செய்யச் சட்டம் இயற்ற வேண்டியதுதான். சுவரில் எழுதுவதையே ஒட்டு மொத்தமாகத் தடை செய்ய வேண்டும். ஒலிபெருக்கிகள் குறிப்பிட்ட எல்லைக்கு வெளியே கேட்காதவாறு கட்டுப்படுத்தப்படவேண்டும். இதைச்செய்தால் கண்ணையும் காதையும் புண்ணாக்கி மனச் சோர்வை ஏற்படுத்தும் அசிங்கங்களை அனைவரும் அனுபவிக்க அவசியமின்றி ஒரு வரம்புக்குள் அடக்கியதாகும். பிறர் வீட்டு வெள்ளைச் சுவரில் எழுதிப் பாழாக்குவதைத் தடை செய்வது அந்தச் சுவரின் சொந்தக்காரருக்குப் பாதுகாப்பு தருவதாக ஆகுமே தவிர எழுதுபவரின் கருத்துச் சுதந்திரத்தைப் பறிப்பதாகாது. கட்சி சார்பில் கருத்துக்களை எழுத வேறு எத்தனையோ மார்க்கங்கள் உள்ளன.

ஆனால் இந்த மசோதா சுவரில் எதை எழுத அனுமதிக்கலாம் எதை எழுதுவதற்குத் தடை விதிக்கலாம்; ஒலிபெருக்கியில் எதை அனுமதிக்கலாம் எதைத் தடை செய்யலாம் என்று நிர்ணயிக்கும் அதிகாரத்தைப் போலீஸுக்கு வழங்குகிறது. இது பாரபட்சமாக நடந்து கொள்ளவும் அதிகார துஷ்பிரயோகம் செய்யவும் நிறையவே இடம் தரும்.

நேப்பாளிக் கூர்க்காக்கள் கத்தி இல்லாமல் சுற்றி வருவதில்லை. பஞ்சாப் சீக்கியருக்குக் கத்தி வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று தடை விதிக்க எந்த அரசுக்கும் துணிவு கிடையாது. ஆனால் தமிழனை மட்டும் கோழையாக்கி அவன் சிட்டாடினால் போதும் என்கிறது இந்த மசோதா!

தமிழ்த்திரு நாடு தன்னைப் பெற்ற
தாயென்று கும்பிடடி பாப்பா -பாரதியார்

சோ ஜனதாவில் சேர்ந்துவிட்டாரே!

○ ஆர். செராஜ், லால்குடி

? உங்கள் பதிலில்தான் வெட்டு அதிகமா? வாசகர் கேள்வியில் இல்லையா? அப்படிப் படம் போட்டிருக்கிறதே?

! தராசுத் தட்டில் கைபடும்போது தாழ்வது இயல்பு.

○ எம். வடுகநாதன், வேதாரண்யம்

? பஞ்சாப் பிரச்னையில் இந்திரா எடுத்துள்ள நடவடிக்கை எப்படி?

! எனக்குத் தெரிந்து பிரச்னை தீர அவர் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. உமக்குத் தெரிந்தால் சொல்லும். அப்புறம் அதை எடை போடலாம். ஜனாதிபதி ஆட்சி போன்றவை பிரச்னையை எதிர் கொள்ளாமல் ஒத்திப் போடுகிற காரியங்களே.

○ லலிதா ஸ்ரீனிவாசன், சென்னை

? ஜெமினி கணேசனுக்கு அமெரிக்காவில்தான் ஆபரேஷன் நடக்கப் போகிறதாமே? இங்கே சிகிச்சை செய்யத் தக்க டாக்டர்கள் இல்லையா?

! ஆபரேஷன் செய்ய இங்கே டாக்டர்கள் தயாராக இருக்கலாம். ஜெமினி தம்மை அவர்களிடம் ஒப்படைக்கத் தயாராக இருக்க வேண்டுமே!

○ சாண்டில்யதாசன், ப. வடுகபாளையம்

? சினிமாவாலும் கிரிக்கெட்டாலும் பொன்னான நேரம் விரயமாவதாக கு·வந்த் சிங் கூறுகிறாரே?

! இவர் பெண்கள் மலஜலம் கழிப்பது பற்றியும் குரங்கின் பின்புறம் சிவந்திருப்பது பற்றியும் எழுதுவதைப் படித்து நேரத்தைப் பயனுள்ளதாகச் செலவிடச் சொல்கிறார் போலும்!

○ ரகுவீரன், பிலாய்

? சமீபத்தில் தங்கள் மனத்தைக் கலக்கிய செய்தி?

! இதுநாள்வரை அபார்ஷன் செய்துகொள்வது உயிர்க் கொலை புரிவதற்குச் சமம்; சிசுஹத்திக்கு இடம் தரக் கூடாது என்று மட்டுமே கூறிவந்தோம். இப்போது அதை விடப் பயங்கரமான காரியங்கள் நடப்பது தெரிய வந்திருக்கிறது. அபார்ஷன் செய்ததும் அந்தச் சிசுவைச் சவஅடக்கம் செய்யத் தராமல் விஞ்ஞானப் பரிசோதனைகளுக்கு விற்றுவிடுகிறார்களாம் சில டாக்டர்கள்! இத்தகைய விஞ்ஞானப் பரிசோதனைகளுக்காக அந்தக் குறைப் பிரசவ சிசு செயற்கையாக உயிர் வாழச் செய்யப்படுகிறதாம். பின்னர் பரிசோதனைகளின் விளைவாக உயிரிழக்குமாம். சில போலி மருந்து தயாரிப்பாளர்கள் ''மருந்துகள்'' தயாரிக்கவும் குறைப் பிரசவ சிசுக்களைப் பயன்படுத்துகிறார்களாம். அபார்ஷனை அனுமதிக்கிற ஒரு அரசாங்கம் அரக்க குணம் கொண்டவர்களால் நிர்வகிக்கப்படுவதாகத்தான் இருக்க முடியும்.

○ மலர்ப்பிரியன், சென்னை-12

? பண்ருட்டி ராமச்சந்திரன் ஐ.நா. சபைக்குச் சென்றுள்ளது குறித்து....?

! சென்றார், கேட்டார், வாதங்களால் வென்றார். அயல்நாடு சென்று திரும்பிய யாருக்காவது போஸ்டர் ஒட்டிப் பாராட்டு விழா நடத்தலாமென்றால் பண்ருட்டிக்குத்தான்.

○ எம். பழனிச் செல்வம், சென்னை-2 ★

? அடிக்கடி காளிமுத்துவை மத்திய அரசுக்கு எதிராகப் பேசவிட்டுப்பின்பு அடக்கிவிடும் எம்.ஜி.ஆர். நாடகம் எதற்கு?

! தி.மு.க. தன்னை வென்று விடாதிருக்க மக்கள் மன்றத்தில் தானும் மத்திய அரசைத் தாக்குவது போல் காட்டிக்கொள்ள வேண்டும். இந்திரா தன் ஆட்சியை டிஸ்மிஸ் செய்துவிடாதிருக்க 'ஆகா உங்களைப் போலுண்டா!' என்றும் துதி பாட வேண்டும். மத்திய உதவி நிதி அமைச்சர் பட்டாபி ராமராவ் சென்னை வந்திருந்த போது தமிழகத்தின் அவசரத் தேவைகளுக்கும், தொழில் வளர்ச்சிக்கும் மத்திய அரசு சிறப்பாக உதவி வருவதாகக் கூறிக் கூழைக் கும்பிடு போடுகிறார் எம். ஜி. ஆர். மத்திய நிதி அமைச்சர் முகர்ஜியோ தமிழ்நாடு நிதி வசதிகளை விரயம் செய்து வருவதாகப் பகிரங்கக் குற்றம் சாட்டுகிறார். இத்தகைய தர்மசங்கடமான நிலையைச் சமாளிக்க டில்லிதர்பார் காணப் போடப்படும் நாடகத்தில் எம். ஜி. ஆர். ஹீரோ; காளிமுத்து வில்லன்.

○ லட்சுமி நடராஜன், திருப்பூர்

? நோபல் பரிசு பெற்ற சந்திரசேகர் தமிழ் நாட்டிலேயே இருந்திருந்தால் இப்பரிசைப் பெற்றிருப்பாரா?

○ பண்ருட்டி ○ குல்வந்த் சிங்

மனோஹர்

மேனகா

! பரிசு இருக்கட்டும், தமிழ் நாட்டிலேயே அவர் இருந்திருந்தால் இப்பரிசைப் பெறும் தகுதியை அவர் அடைந்திருக்க மாட்டார்.

ஏ. சிவமுருகேசன், சின்னமனூர்
? எனக்கு ஒரு சந்தேகம், தமிழ் நாட்டில் இப்போது ஆண்டுகொண்டிருப்பது ஜெயலலிதாவா? எம். ஜி. ஆரா?
! பார்த்திரா, பார்த்திரா, இதுதானே வேண்டுமென்கிறது... ஜெயலலிதா வேறு எம்.ஜி.ஆர். வேறு என்று பிரித்துப் பேசுகிறீரே!

என். ராமகிருஷ்ணன், நிம்மராஜபுரம்
? தேர்தலில் ராஜீவை எதிர்த்துப் போட்டியிடுவேன் என்று மேனகா கூறியுள்ளாரே?
! அகில உலகின் கவனத்தைக் கவர இதைவிடச் சிறந்த வழி இல்லாததால்தான்.

பி. பாலசுப்பிரமணியம், விக்ரமசிங்கபுரம்
? விகடன் விமர்சனக் குழுவின் விமர்சன நிறுத்தம் குறித்து?
! தாங்கள் செய்த தவறுக்குத் தங்களுக்குத் தாங்களே தண்டனை விதித்துக் கொண்டு அதன்மூலம் வாசகர் அனுதாபத்தை மட்டுமின்றி ஆதரவையும் பெருக்கிக் கொண்ட சாணக்கியம்.

மனோபாரதி, பாண்டிச்சேரி
? ஒருவர் என்னதான் தப்புச் செய்தாலும் பத்திரிகையில் அவரை வெறியன் என்று தாக்கலாமா (முரசொலி)?
! அவர்கள் அகராதியில் முட்டாள் என்ற பதம் மட்டுமே பண்பற்றதாகக் கருதப்படும் போலும்!

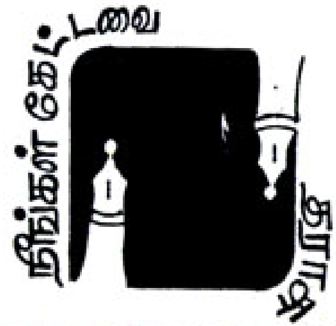
எஸ். வி. ராஜசேகர், சென்னை-5
? பச்சிளங் குழந்தைகளைக் கொன்று குவித்த கம்சன் பற்றிய நாடகத் தலைப்பில் மாவீரன் என்ற சொல்லைச் சேர்க்கலாமா மனோகர்?
! நமது புராணங்களில் அரக்கர்களிடமும் சில சிறப்புக்கள் கூறப்படுகின்றன. தெய்வங்களிடமும் சில குறைகள் பேசப்படுகின்றன. அந்த ஆதாரத்தில்தான் மனோகர் வில்லன்களைஹீரோக்களாக்குகிறார். ஆனால் ஒட்டு மொத்தத்தில் அரக்கர்களிடம்அரக்க குணமே மேலோங்கி இருப்பதைக் காட்டுவதுதான் முறை. அவர்களை மக்கள் போற்றி வழிபடுகிற விதமாக நாடகம் அமைந்துவிடக் கூடாது.

ஆ. சந்திரசேகரன், லால்குடி
? இலங்கை அகதிகளுக்கு இந்தியாவில் இடமில்லை என்று பிரதமர் கூறலாமா?
! அப்படித்தான் சொல்ல வேண்டும். அப்போதுதான் இலங்கைவாழ் இந்திய வம்சாவளித் தமிழர் பிரச்னைகளுக்குத் தீர்வு காண ஈழ அரசு முற்படும். 'அகதிகளை இங்கு வரவேற்கிறோம்' என்று சொன்னால் விரட்டி அடித்து விடுவார்கள். இதனால் பிரதமருக்கு ஈழத் தமிழரிடம் அனுதாபமில்லை என்று அர்த்தமாகாது.

கே. ஆர். ஜனார்த்தனன், தஞ்சை
? ஒரு வழியாக சோ ஜனதா கட்சியில் சேர்ந்து விட்டாரே?
! ஒரு கார்ட்டூன்: ஒரு மனித உடல்; இரண்டு தலை. ஒரு தலை துக்ளக் தலை! அது 'ஜனதா தவறுசெய்தால் எதிர்ப்பேன்' என்கிறது. இன்னொரு தலை சோ தலை. அது 'ஜனதாவைவிட்டால் வேறுநாதியில்லை' என்கிறது! இந்திரா எதிர்ப்பு அணியில் தி.மு.க.வும் ஜனதாவும் இணைந்து செயல்படும்போது அந்த உடலின் ஒரு கரம் சோ வாயைப் பொத்த இன்னொரு கரம் துக்ளக் வாயைப் பொத்த, அதையும் மீறி எழுகிற குரல்கள் குழப்பமாக ஒலிக்கும்.

கண் தமிழ்ச் செல்வன், நெல்லிக்குப்பம்
? அமைச்சர் தொண்டமான் இலங்கை அரசுக்குச் சாதகமாகவே பேசுவது....?
! இலங்கைத் தமிழரில் இந்திய வம்சாவளித் தமிழர் பிரச்னை வேறு, ஈழத் தமிழர் பிரச்னை வேறு. தொண்டமானும், அமிர்தலிங்கமும் இதனால்தான் மாறுபட்ட கருத்துக்களை வெளியிடுகின்றனர். நம் கவனத்தைக் கவர்வது இந்த ஈழத் தமிழர் தலைவர்கள் கருத்துமாறுபட்டாலும்ஒருவரைப் பற்றி ஒருவர் கண்ணியமாகவும் மதிப்பு மரியாதை தந்தும் பேசுவது. தமிழ் நாட்டிலோ தமிழகத் தலைவர்கள்....

★ ரூ. 10 பரிசு பெறுபவர்:
எம். பழனிச்செல்வம்,
18, வேலாயுத செட்டி தெரு,
புதுப்பேட்டை,
சென்னை-600 002

இதய தெய்வமாக ராஜாஜியைப் போற்றுபவரும், கல்கி இதழில் மிகுந்த அன்பு கொண்டவருமான சென்னை நண்பர் ஒருவர் சென்ற வாரம் என்னைத் தொலை பேசியிலே கூப்பிட்டார்.

''**சில பல** பொது விஷயங்களை நீங்கள் கல்கி வாசகர்களுக்குச் சொல்வதற்கு முன்பு, ஒரு முக்கியமான சொந்த விஷயத்தை உடனடியாகச் சொல்ல வேண்டும். கட்டாயம் சொல்லியே ஆகவேண்டும். ஏனென்றால் அதைப் பற்றிச் **சில பல** சர்ச்சைகள் நடந்து வருகின்றன!'' என்றார் அந்த நண்பர், கண்டிப்பான குரலில்!

''என்ன அது, அப்படிப்பட்ட சர்ச்சைக்குரிய சொந்த விஷயம்?'' என்று கேட்டேன்.

''நீங்கள் ஆல் இந்தியா ரேடியோவிலிருந்து ஓய்வு பெற்றதை மாநிலச் செய்தியில் அறிவித்தார்கள். அதன் பிறகு மூன்று ஆண்டுகளுக்கான ஓர் ஒப்பந்தத்தின் பேரில் தமிழக அரசிலே ஒரு புதிய பதவியை நீங்கள் ஏற்றுக் கொண்டீர்கள் என்னும் செய்தி பத்திரிகைகளில் வந்தது. தமிழக முதல்வரே உங்களை விரும்பி மூன்று ஆண்டுகளுக்கு அந்தப் பதவியில் நியமித்ததாகப் பேசிக் கொண்டார்கள்.''

நான் இடைமறித்தேன்.

''முதல்வர் அவர்கள் மூன்று ஆண்டு ஒப்பந்தமும் வேறு சில வசதிகளும் சலுகைகளும் தந்து உத்தரவு பிறப்பித்து விட்டதாகவும், அன்று மாலையே ஆணை வந்து கொண்டிருப்பதாகவும், சுணங்காமல் உடனேயே ஒப்புக் கொண்டுவிட வேண்டும் என்றும் தொலை பேசியிலே என்னிடம் மிகுந்த அன்போடு முதலில் சொன்னது உண்மைதான். ஆனால்-''

''இந்த ஆனால் போனால் என்ற பேச்செல்லாம் எங்களுக்கு வேண்டாம். நீங்கள் தலைமைச் செயலகத்துக்குப் போய் ஒரு ஆண்டிலேயே ஏன் வெளியே வந்து விட்டீர்கள்? உண்மையைச் சொல்லி விடுங்கள். நாங்கள் கேள்விப்பட்ட காரணம் என்னவென்றால், நீங்கள் செக்ரடேரியட்டுக்குப் போவதற்குச் **சில பல** ஆண்டுகள் முன்னால், வேறு ஏதோ இயக்ககத்தில் கலைப் பொருள்கள் வாங்கிய வகையில் பல இலட்சங்கள் முறை தவறு நடந்திருந்ததாகவும் அதை ஏ. ஜி. சுட்டிக் காட்டினார் என்றும், அந்தக் கலைக் கொள் முதல் ''பில்''களையெல்லாம் உங்களுக்கு அனுப்பி நீங்கள் 'ராடிபை' செய்து தர வேண்டும் என்று உங்களைக் கேட்டதாகவும், நீங்கள் அதற்கு உடன்படாமல் 'ராஜினாமா' செய்து வெளியே வந்து விட்டதாகவும் செக்ரடேரியட் வட்டாரத்துக்குள் ஒரு நம்பகமான செய்தி உலவுகிறது. நீங்கள் இதைப் பற்றி—?''

நான் மீண்டும் இடைமறித்தேன்.

''நம்பகமான செய்தி என்று நீங்களே சொல்லிவிட்ட பிறகு என்னிடம் கேட்பானேன்?'' என்று சொல்லித் தொலைபேசியை வைத்துவிட்டேன்.

நேற்று இன்னொரு நண்பர் தொலை பேசியிலே கூப்பிட்டார்.

''உங்களுடைய தொலை பேசி எண்ணைத் தவறாக அச்சிட்டிருப்பதோடு, உங்கள் முகவரியையும் டைரக்டரியிலே அச்சிடாமல் விட்டிருக்கிறார்கள். என் நம்பரையும் இப்படியேதான் செய்திருக்கிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்து இதுபோல் எத்தனையோ பல தவறுகள் இந்த டைரக்டரியிலே உள்ளன. நீங்கள் '**சிலபல**'வில் இதைப் பற்றிக் கட்டாயம் எழுதுங்கள்!''

''அதெல்லாம் சரி. இத்தகைய தவறுகள் ஏற்கனவே பத்திரிகைகளில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டு, அடுத்த பதிப்பில் திருத்தப்படும் என்று அவர்கள் உறுதி சொல்லி விட்டார்களே!'' என்றேன்.

''அடுத்த பதிப்பில் உங்கள் நம்பர் சரியாக அச்சாகும் என்று நீங்கள் எதிர்பார்த்தால், அது உங்களுடைய ஒர அன்பைத்தான் காட்டுகிறது! நீங்களும் தொலை பேசியோடு சம்பந்தப்பட்ட ரேடியோவில் நெடுநாள் பணி-செய்தவர் ஆயிற்றே! அந்த அபிமானம் போகுமா? உங்களுக்கு நான் சொல்லுகிறேன், கடந்த இரண்டு பதிப்புகளிலும் உங்கள் நம்பரைத் தவறாக அச்சிட்ட டைரக்டரிக்காரர்கள், மீண்டும் மூன்றும் முறையாக அதே தவற்றைச் செய்யத்தான் போகிறார்கள் பாருங்கள்!''

இப்படி எனக்கு வரம் கொடுத்துவிட்டுத் தமது தொலை பேசியை 'டக்' என்று ஆத்திரத்தோடு வைத்தார் அந்த நண்பர்.

இதன் பிறகு பல தடவை தொலைபேசியின் மணி அடித்தது. பல 'ஹலோ'க்கள்; பிறகு 'கப்சிப்'கள்; பிறகு பல 'கொறகொறு'க்கள்! பிறகு ஒரே மௌனம்!

தொலைபேசி வைத்திருப்பவர்கள் எல்லாரும் கடந்த சில மாதங்களாகப் பொறுமையோடு அனுபவித்து வருகிற இந்தக் ''கேபின் பால்ட்'' என்ற விஷக் காய்ச்சல் என் தொலைபேசிக்கும் ஆயிரத்து எட்டாவது தடவையாக வந்திருக்கிறது என்று ஊகித்துக்கொண்டேன். வேண்டும் அவிழ்தம் கொடுத்தும் தீராத இந்தத் தொலைபேசி நோயினால் மேலும் பல தரும சங்கடங்களிலிருந்து தப்பினேன்! தொலை பேசித் துறையினரும் நம்மிடம் உள்ள அபிமானத்தினால் இந்தக் 'கேபின் பால்ட்' என்ற நோயைக் குணப்படுத்தாமல் கருணை செய்து வருகிறார்கள்! நானும் பல தொலை பேசித் தொல்லைகளிலிருந்து தப்பி வருகிறேன்!

இதை எதற்காக இங்கே சொல்கிறேன் என்றால், 'சில பல' என்னும் இத்தொடரில்

× 'நமது செல்வம்' பீ. ப. சோமுவுக்குத் தாம்பரம் இளைபணி மன்றும் சார்பில் பொன்னாடை. போர்த்திக் கௌரவிப்பவர் ராஜாஜியின் மகன் திரு ஸி. ஆர். நரசிம்மன்

அரசாங்க நிர்வாகத்தில் உள்ள சீர்கேடுகளை அவ்வப்போது சுட்டிக் காட்டுவதோடு கூட, நேயர்களுடன் சில பல அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளலாம்என்றெண்ணுகிறேன்.

பத்தொன்பது வயதில் சொந்த ஊரான திருநெல்வேலியை விட்டுத் திருச்சிக்கு வந்து, பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் அங்கு இருந்தேன். பின்னர் சென்னைக்கு வந்து இன்று முப்பது ஆண்டுகள் ஓடிவிட்டன! ஒலிபரப்புத் துறையில் நாற்பத்து மூன்று ஆண்டுகளாகப் பல வித்தகர்களோடு பழகினேன். இடையில் பத்திரிகைப் பணியும் சேர்ந்தது. கடல் கடந்து சென்று பன்னிரண்டு நாடுகளில் பற்பல அனுபவங்கள்! உலகப் புகழ்பெற்ற அறிஞர்கள் சிலரோடு சந்திப்பு! லண்டன் நகரத்திலேயே பல மாதங்கள் விடுதிகளிலும் ஆங்கிலக் குடும்பத்தினரோடும் இருந்தேன். இங்கே இந்தியாவிலு...அடிக்கடி பிற மாநிலங்களுக்குச் சென்று வர நேர்ந்தது. இத்தனை ஆண்டுகளிலும் பலதிறப்பட்ட அறிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், பேராசிரியர்கள், இசைக் கலைஞர்கள், நடிகர்கள், ஓவியர்கள், சிற்பிகள் அரசியல் தலைவர்கள், பத்திராதிபர்கள் எனப் பற்பல துறையினரோடும் நெருங்கிப் பழகும் சூழ்நிலைகள் எதிர்பார்த்தும் எதிர்பாராமலும் பற்பல ஏற்பட்டன! இவை காரணமாக, நாள்தோறும் வருகிற பத்திரிகைச் செய்திகள் சிலபல நினைவுகளையும், நிகழ்ச்சிகளையும் உரையாடல்களையும் என் மனத்தில் அலை அலையாக எழுப்புவது இயல்புதான் அல்லவா! இந்தச் சிந்தனைகளைக் கல்கி நேயர்களோடு பகிர்ந்துகொள்ளலாமே என்று மிக்க அன்புடன் நண்பர் ராஜேந்திரன் அவர்கள் கூறிய போது அந்த யோசனை எனக்கு உகப்பாக இருந்தது.

புதிய தொடரைத் தொடங்கியுள்ள இந்தத் தருணத்தில் நேயர்களின் ஒத்துழைப்பு நாடிச் சில கோரிக்கைகளை இங்கே கூற விரும்புகிறேன்.

நீங்கள் வசிக்கிற பேட்டையிலோ, ஊரிலோ அக்கம் பக்கத்திலோ சில பல குறைபாடுகள், சமுதாயப் பிரச்னைகள், சீர்கேடுகள் இருக்கலாம். அவற்றை எல்லா விவரங்களோடும் எனக்கு எழுதித் தெரிவித்தால், இந்தத் தொடரில் அவ்வப்போது மதிப்புரை செய்வதற்கு உதவியாக இருக்கும்.

உங்களிடம் அல்லது உங்களுக்குத் தெரிந்தவர்களிடம் பழம்பெரும் சுவடிகள், அச்சேறாத இலக்கிய ஏடுகள், கலை இயல் பற்றிய அரிய நூல்கள் சில பல இருக்கலாம். அவற்றைப் பற்றித் தகவல் தாருங்கள். இந்தப் பகுதியிலே குறிப்பிடுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். சுவடிகளையோ; நூல்களையோ எனக்கு அனுப்ப வேண்டாம். விவரமான தகவல்கள் மட்டுமே எழுதியனுப்பினால் போதும்.

நான் நெருங்கிப் பழகியுள்ள ராஜாஜி, கல்கி கிருஷ்ணமூர்த்தி, ரசிகமணி டி.கே.சி. போன்ற பெரியோர்களின் பழக்க வழக்கங்கள், கொள்கைகள், அணுகுமுறைகள் முதலியனபற்றிப் பொதுவான சில தகவல்கள்

தெரிந்துகொள்ள நீங்கள் விரும்பக் கூடும். அவற்றையும் எனக்கு எழுதிக் கேட்கலாம். இந்தப் பகுதியில் சொல்லுவேன்.

கலை, இலக்கியம், பண்பாடு ஆகிய துறைகளிலே ஏதாவது தகவல் அறிய நீங்கள் விரும்பினாலும் எழுதிக் கேளுங்கள். என்னிடம் உள்ள, எனக்குத் தெரிந்த செய்திகளை இந்தப் பகுதியில் கொடுப்பதோடு, மேற்கொண்டு தகவல்கள் அவசியப்பட்டால் உரிய இடங்களிலிருந்து அவற்றைச் சேகரித்துத் தரவும் முயற்சி செய்வேன்.

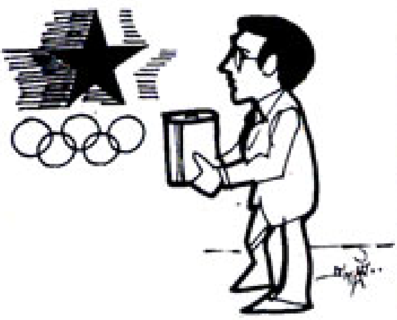
ரா.கி., புதுமைப்பித்தன், நீபன் போன்ற புகழ் பெற்ற சில பழம்பெரும் எழுத்தாளர்களின் கடிதங்கள் — எனக்கு எழுதியவை — பல என்னிடம் பத்திரமாக இருக்கின்றன. ராஜாஜியின் கடிதங்களும் டி.கே.சி.யின் கடிதங்களும் அப்படியே! இந்தக் கடிதங்களிலிருந்தும் **சில பல** சுவையான பகுதிகளை இந்தத் தொடரிலே சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் போதெல்லாம் தரலாம் என்று எண்ணியிருக்கிறேன்.

ராஜாஜியின் கடிதங்களைத் தவிர, பல ஆண்டுகள் தினந்தோறும் மாலை நேரத்தில் தவறாமல் எங்கள் வீட்டுக்கு அவர் வந்து கொண்டிருந்ததால், சில சமயங்களில் என்னுடைய டேப் ரிகார்டரில் அவர் பேசியிருக்கிறார். அதிலிருந்தும் **சில பல** இங்கே தரலாம் என்பது என் எண்ணம்.

புகழேணியில் ஏறாதவரும், மிக மிகப் பெரிய மேதைகளுமான சில மூதறிஞர்கள், விசித்திரமான போக்குடைய சில சித்தர்கள், காட்டிலே பொழிகிற நிலவைப் போல வெளி உலகுக்குத் தெரியாமலேயே ஒளி வீசி மறைந்துவிட்ட சில நாட்டுப்புறக்கலைஞர்கள், மகா மேதைகளான சில நாடக மேடைக் கலைஞர்கள் முதலியவர்களோடு என் அனுபவத்தில் நிகழ்ந்த சில அரிய சம்பவங்கள் பற்றி இயைபு வரும்போது சொல்ல வேண்டும் எனவும் நினைத்திருக்கிறேன்.

கல்கி நேயர்களுடன் நேருக்கு நேர் மனம் திறந்து பேசுகிற உரையாடலாக இந்தத் தொடர் அமைய வேண்டும் என்பதே என் விருப்பம். எனக்குக் கடிதம் எழுத வேண்டிய முகவரி: ''பச்சை'', ஏறு/122 எட்டாவது நேர் சாலை, அண்ணாநகர், சென்னை-600 040. எனது தொலை பேசி எண்: 613900.

நேயர்களின் ஒத்துழைப்பை ஆர்வத்துடன் வேண்டுகிறேன்.

ஒலிம்பிக்... ஒலிம்பிக்

1984 ஜூலை 28 முதல் ஆகஸ்ட் 12 முடிய ஒலிம்பிக் போட்டிகள் லாஸ் ஏஞ்சல்ஸ் நகரில் நடக்கும். 145 நாடுகளிலிருந்து 12,000 விளையாட்டு வீரர்களும், வீராங்கனைகளும், 4000 செய்தியாளர்களும் 10,000 அலுவலர்களும் வருகிறார்கள்.

இந்த ஒலிம்பிக்கில் ஒரு விசேஷம்: அரசு செலவு செய்யாமல் தனியார் துறையிலேயே செலவுக்குப் பணம் திரட்டுகிறார்கள்.

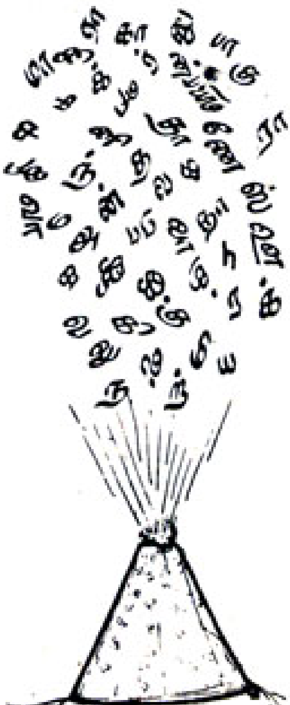
தொலைக்காட்சி உரிமைகள் விற்பனையால் 28 கோடி டாலர்களும், ஒலிம்பிக் சின்னத்தை விளம்பரங்களுக்குப் பயன்படுத்தும் உரிமை வழங்குவதால் 21½ கோடி டாலர்களும் கிடைத்து விடுமென எதிர்பார்க்கிறார்கள்!

ஆதாரம்: அமெரிக்க செய்தி மடல்
தகவல்: நெல்லை கவாதி

வானத்திலிருந்து நட்சத்திர எழுத்துப் பூக்கள் உதிர்கின்றன. ஒன்பது நட்சத்திரங்கள் சிதறிப் போனார்கள். அவர்களை மீண்டும் ஒன்று சேர்க்க வேண்டியது உங்கள் பொறுப்பு. முடியுமா?

புதிர்: நிரைஞானி

விடை: 64ம் பக்கம்

பத்து கோடி பிரசவிப்பு

டாக்டர் கட்டுரை:

○ டாக்டர் பிரதாப் சி. ரெட்டி - அப்போலோவின் சேர்மன்

பத்துக் கோடி ரூபாய் மூலதனம் இரட்டி அப்போலோ மருத்துவ மனையை உருவாக்கிவிட்டார் டாக்டர் பி. ஸி. ரெட்டி. 250 படுக்கை வசதிகள் கொண்ட இந்த 'அல்ட்ரா மாடர்ன்' மருத்துவ மனையைத் தொடங்கத் தூண்டிய உருக்கமான நிகழ்ச்சி ஒன்றும் உண்டு. டாக்டர் ரெட்டி சொல்கிறார்:

''என்னிடம் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஓர் இளைஞர் வந்தார். கம்பெனி ஒன்றில் பணியாற்றிய அவருக்கு இருதய நோய் தீவிரப்பட்டிருந்த நிலை. இங்கேயுள்ள வசதிகள் அவரைக் குணப்படுத்தப் போதுமானதாய் இல்லை என்று அமெரிக்காவுக்கு சர்ஜரிக்காக அனுப்ப முடிவு செய்தோம். பயணச் செலவுகள், வைத்தியச் செலவுகள் எல்லாவற்றுக்கும் நண்பர்கள் பெருந்தொகை நன்கொடையாகத் தந்து உதவினார்கள். பாஸ்போர்ட், விஸா என்று முன்னேற்பாடுகளும் முடிந்து பயணம் தொடங்குகிற நேரம். நோயாளி மரணமடைந்து விட்டார் என்கிற தகவல் வந்தது. எல்லா வசதிகளும் இங்கேயே இருந்தால் இப்படி ஒரு அனாவசியமான மரணம் நடந்திருக்க வேண்டாமே என்று அப்போது மனதில் விழுந்த வேதனை இப்போதைய அப்போலோ மருத்துவ மனை தொடங்கக் காரணமாயிற்று....''

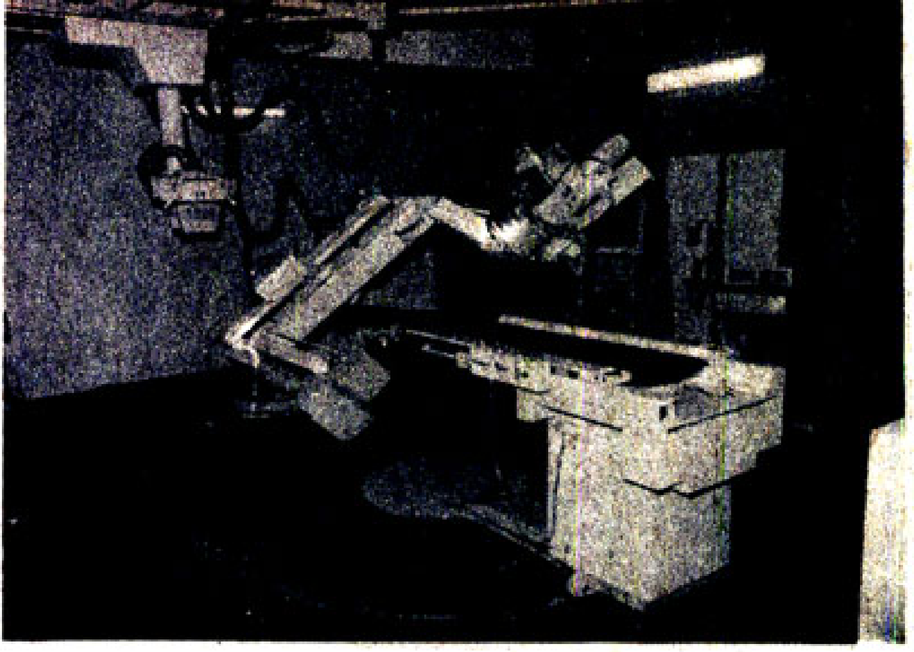
மேல் நாடுகளில் குடியேறியுள்ள இந்திய டாக்டர்களின் அபரிமிதமான ஒத்துழைப்புடன், முழுவதும் இந்திய மருத்துவ மனையாக எழுந்துள்ளது இந்த அப்போலோ. நோயாளிகளுக்குத் தேவையான நல்ல காற்றோட்டமும், சுற்றுப்புறத் தூய்மையும் இங்கே தனிக் கவனம் பெறுகின்றன. பிரசவம், குழந்தை மருத்துவம் முதல், இருதயம் மூளை, சிறுநீரகம் என்று எல்லாத் துறைகளிலும் அதி நவீனமான வசதிகளுடன் இயங்குகிற இந்த மருத்துவ மனையை அண்மையில் நமது பாரத ஜனாதிபதி ஜெயில் சிங் திறந்து வைத்தார்.

எந்த ஒரு மருத்துவத்துக்கும் வெளி நாட்டுக்குத்தான் போக வேண்டும் என்கிற அவசியம் இல்லாமல் செய்து விட்டது இந்த அப்போலோ. தவிர, வெளி நாடுகளில் குடியேறியுள்ள இந்திய டாக்டர்கள் தாயகம் திரும்பவும், அவர்களின் திறமை இங்கு பயன்படவும் ஏற்ற சூழ்நிலையை இந்த அப்போலோ அளிக்கிறது என்கிறார்கள்.

அமெரிக்காவில் இரண்டரை லட்ச ரூபாய் செலவில் செய்யப்படுகிற சிக்கலான ஒரு சர்ஜரியை அதே அளவு திறமை, — நுணுக்கத்துடன் பத்தில் ஒரு பங்கு செலவில் அப்

○ ஸ்கானர் - கால் கட்டைவிரல் முதல் தலை வரை எந்தப் பகுதியானாலும் குறுக்குவெட்டுத் தோற்றத்தைப் பார்க்க உதவுகிறது.

○ ஆஞ்சியோகிராம் - ரத்தக்குழாய், இதயத்துள் ரேடியோக்குழாய் செலுத்திப் படம் எடுக்க

போலோவில் செய்துவிடலாம் என்கிறார் டாக்டர் ரெட்டி.

இருதய நோய் கவனிப்புப் பற்றி மட்டும் சில விவரங்களைக் கேட்டறிய விரும்பி, அத்துறையில் நிபுணரான டாக்டர் ரெட்டியை அணுகினோம். லாஸ் ஏஞ்செல்ஸ் டாக்டர் செல்வப் பிள்ளையையும் நமக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்துப் பல விவரங்களைச் சொன்னார் டாக்டர். இருவரும் தந்த கருத்துக்கள் இங்கே இடம் பெறுகின்றன.

"மார்பின் உட்பகுதியில் வலி ஏற்படுகிறது... உள்ளே எதையோ கசக்கிப் பிழிகிற மாதிரி வேதனை ஏற்படுகிறது. வியர்த்துக் கொட்டுகிறது... இந்த நான்கு வரிகளைப் படிக்க ஆகிற பத்து விநாடிகளுக்குள் இருதயம் நின்று போய் விடுகிறது.

இவ்வளவுதான். ஆனால் தற்போது வளர்ந்துள்ள மருத்துவ அறிவின் அடிப்படையில், பதற்றப்படாமல், வலி கண்டவருக்கு மாலேஜ் செய்து, அல்லது மின் அதிர்வு தந்து உயிர் பிழைக்க வைத்துவிட முடியும்.

டாக்டர் ரெட்டி கூறிய ஒரு உண்மைச் சம்பவம் இது. "சென்னை விமான நிலையத்துக்கு வருகிறார் ஓர் அன்பர். சுங்கத் துறையில் பணியாற்றுகிறவர் அவர். மேலே சொன்னபடி திடீரென்று அவருக்கு மார்பில் வலி ஏற்பட்டுத் துடிக்கிறார். உடன் இருந்த அவருடைய மனைவி உடனே நிலைமையைப் புரிந்து கொள்கிறார். சிறிதும் பரபரப்போ, கலவரமோ அடையாமல், டாக்சி பிடித்து அவரை ஏற்றிக் கொண்டு மருத்துவ மனைக்கு விரைகிறார். வரும் வழியெல்லாம் கணவருடைய மார்பை அழுந்தத் தேய்த்து, மாலேஜ் பண்ணிக் கொண்டே அவர் வந்தது நிலைமையை மோசமடையாமல் செய்தது. மருத்துவ மனைக்கு வந்ததும் நாங்கள் உடனடி கவனம் செலுத்தி, மின் அதிர்வு, மற்ற முறைகள் மூலம் குணப்படுத்தினோம். என்றாலும், நேரத்தை வீணாக்காமல் முன் யோசனையுடன் செயல்பட்ட அந்தப் பெண்மணி கணவருக்கு உயிர் தந்தார் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்."

மனம் திறந்து இந்தப் பாராட்டைச் சொன்ன டாக்டர் ரெட்டி மக்களிடையே இதுபோன்ற அடிப்படை மருத்துவ அறிவு பரவ வேண்டிய அவசியம் பற்றியும் வலியுறுத்துகிறார்.

இருதய நோய் என்பது பணக்காரர்களுக்கு மட்டும், வளர்ச்சி யடைந்த நாடுகளில் மட்டும் வருகிற நோய் இல்லை. ஏழை பணக்காரர் என்கிற பேதமில்லாமல் எல்லா நாடுகளிலும் எல்லோரையும் நேசிக்கிற நோய் இது.

கடுமையான வேலைகளால் ஏற்படுகிற டென்ஷன் குறைய வேண்டும். முன்பெல்லாம் தொண்ணூறு வயதில் ஒருவருக்கு இருதய நோய் கண்டு மரணம் வந்தது என்றால் அவருடைய மகனுக்கு அந்த நோய் அறுபது வயதில் உயிரைக் குடிக்கிறது. அவருடைய பேரனுக்கு நாற்பது வயதில் இருதயம் பாதிக்கப்படுகிறது. அடிப்படைக் காரணம் மிகவும் சாதாரணமானதுதான். முன்பெல்லாம் குறைவாக மூளையைச் செலவிட்டு உடலால் அதிகமாக உழைத்தார்கள். இப்போது தேவையோ, தேவை இல்லையோ, மூளையை அதிகமாய்க் கசக்கி வேலை வாங்கிக் கொண்டு உடலுழைப்பை அறவே புறக்கணிக்கத் தொடங்கி விட்டோம். மூளைக்குப் போதுமான ஓய்வு தருவதன் மூலம் இந்த நோயின் மரணப் பிடியில் நாம் சிக்காமல் தப்பிவிடலாம். ஆழ்நிலை தியானம் மாதிரி ஏதாவது ஒன்று, மனசை சமநிலைப்படுத்த இதுதான் உதவும்.

டாக்டர் ரெட்டியிடம் ஒரு பழக்கம். வீட்டை விட்டுப் புறப்படும்போது காரின் பின் ஸீட்டில் பாலணிகளை அவிழ்த்துவிட்டு

அமர்ந்து கொண்டு விடுவார். கண்களை மூடிக்கொண்டு விடுவார். அப்புறம் ,கார் புறப்பட்டது, வழியில் நின்றது, பக்கத்தில் யாரும் பேசியது எதுவும் அவர் மனசில் பதியாது. மருத்துவ மனை சென்ற பிறகுதான் அவர் 'விழித்து'க்கொள்வார். 'இதுவும் ஒரு டி. எம்.தான். இந்தப் பயிற்சியில் என்னுடைய டென்ஷன் எவ்வளவு குறைகிறது தெரியுமா?' என்று அவர் கேட்கிறபோது, நாமும் சிந்திக்கிறோம்.

டயாபடீஸ், கொலஸ்ட்ரால் கூடுதலாவது, அளவுக்கு மிஞ்சிய கவலைகள், எல்லாமே இருதயத்தைப் பாதிக்கின்றன. இந்த மாதிரி அறிகுறிகள் ஏதும் இல்லாதவர்களுக்கும் பிறவிக் கோளாறுகளினால் இருதய நோய் வந்து விடுகிறது. உலகம் பூராவும் உள்ள பிரச்னை இது. இந்தியாவில் அண்மையில் எடுக்கப்பட்ட ஒரு கணக்கின்படி, ஆயிரம் பேர்களுக்கு ஐம்பத்தொன்பது பேர் இருதய நோயால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று கண்டறிந்திருக்கிறார்கள். அமெரிக்காவைப் போன்ற வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் இந்த விகிதம் இன்னும் கூடுதலாய் ஆயிரத்துக்கு அறுபத்தைந்து பேர் என்கிற மாதிரியே உள்ளது.

பிறவிக் கோளாறுகளால் ஏற்படுகிற நோய் மிகவும் மோசமானது. ஆண்டுக்கு 130 லட்சம் குழந்தைகள் பிறந்தால் இதில் ஒரு லட்சம் குழந்தைகள் இருதயக் கோளாறுகளுக்கு ஆளாகின்றன. இவற்றில் மூன்றில் ஒரு பங்கு முதல் மாதத்திலேயே இறந்து போய் விடுகின்றன. இன்னும் ஒரு பங்கு ஓராண்டுக்குள்ளும், எஞ்சியுள்ளவை ஐந்து ஆண்டுகள் முடியு முன்னரும் இறந்து போய் விடுகின்றன. சின்னஞ் சிறு மலர்களுக்கு சர்ஜரி செய்யக் கூடிய அளவுக்குத் தேவையான நுணுக்கத் திறனும், வசதிகளும் இந்தத் துறையில் வளர்ச்சி பெற்ற நாடுகளில் கூட அபூர்வமாகவேதான் உள்ளன. ஆக, காப்பதற்கு வழி, பேறுகால முன் கவனிப்பு ஒன்றுதான். தாய்மைப் பேறுக்கு ஆயத்தமான பெண்கள், கருவுற்ற மூன்றும் மாதம் முதல் மிகுந்த எச்சரிக்கையோடு இருக்க வேண்டும். நம் நாட்டுப் பெண்களிடையே புகை, மது போன்ற பழக்கங்கள் அவ்வளவு பரவலாக இல்லாவிட்டாலும், ஊட்டச் சத்துக் குறைவான உணவு காரணமாகப் பிறக்கப் போகும் குழந்தைக்கு நோய்த் தன்மை அதிகமாகிறது. மேலை நாட்டுப் பெண்களிடையில் இந்தப் பழக்கங்கள் இருந்தாலும் ஊட்ட உணவு, நோயின் வீரியத்தைக் குறைத்து விடுகிறது. இதனாலேயே மிக அதிகமான பிறவி இருதயக் கோளாறுகள் இந்தியா போன்ற நாடுகளில் அதிக எண்ணிக்கையில் காணப் படுகின்றன.

இருதயத்தில் இரத்தக் குழாய்கள் குறுகலாகி, இரத்த ஓட்டம் தடைப்படுவது ஒரு இருதய நோயின் தன்மை. நவீனமான மருத்துவக் கருவிகளின் துணையால் இப்போதெல்லாம் நோயாளியைக் குணப்படுத்தி விட வழிகள் பெருகிவிட்டன.

பேஸ் மேக்கர்கள் மார்பைக் கீறி உள்ளே செருகப்பட்டு, இருதயத்தோடு ஒயர்கள் மூலம் இணைக்கப்பட்டு விட்டால் இருதயத் துடிப்பைத் தானே ஒழுங்கு செய்கிறது. 'எக்கோ கார்டியா கிரபி' என்று ஒரு முறை. இதைக் 'கண்ணால் பார்க்கும் ஸ்டெதாஸ்கோப்' என்று வருணிக்கிறார்கள். அதிவேகமானஒலி அலைகளை நோயாளியின் நெஞ்சின் மீது பாயச் செய்து அந்த அதிர்வுகளின் மூலம் உள்ளே இயங்கிக் கொண்டிருக்கிற இருதயத்தின் உட்பகுதியை, அறைகளை, அவற்றின் சுவர்களை, வால்வுகளை எல்லாம் பார்க்க முடியும். கோளாறுகள் இருந்தால் அவற்றைத் துல்லியமாகப் பார்க்க முடியும். உடலுக்கு எந்த விதமான ஊறும் விளைவிக்காத ரொம்பவும் சாதுவான ஒலியலைகள் இவை.

இவற்றை யெல்லாம் விட மிக நவீனமான ஒரு கருவியையும் குறிப்பிட வேண்டும். 'ஆங்கியோகிராஃபி' என்று ஒன்று. மெலிதான ஒரு குழாய் மூலம் மிக இலேசான ஒளி புகாத ரேடியோக் குழம்பை Radio Opraque Substarce இருதயத்துக்குள்ளோ, தமனிகளுக்குள்ளோ செலுத்தி விடுவார்கள். இந்த ரேடியோக் குழம்பு அனுப்பும் தமனியின் உட்புறத் தோற்றம் சினிமாப் படங்களாகப் பதிவு செய்யப்படும். அப்புறம் வீடியோவில் பார்த்துக் கொள்ளலாம். இருதய நோயாளிகளின் நுணுக்கமான விவரம் தேவைப்பட்டால் இந்த ஆங்கியோகிராஃப் மிகவும் உதவியாய் இருக்கும்.

இவ்வளவையும் சொன்ன டாக்டர் ரெட்டி அடக்கமாகக் குறிப்பிடுகிற ஒன்று: ''அப்போலோ என்பது தனிப்பட்ட ஒருவரின் சாதனையல்ல. ஆர்வமும் நல்லெண்ணமும் கொண்ட பலரின் கூட்டு முயற்சி. இந்த மாதிரி ஒரு அப்போலோ போதுமானதல்ல. இது போல் இன்னும் நிறைய மருத்துவ மனைகள் ஏற்பட வேண்டும். ஏற்படும்.''

பேட்டி: சுப்ரபாலன்

அவர்:— ப்ளீஸ்... இனிமே தயவு செய்து நீங்க நடந்தே ஆபீஸுக்கு வாங்க.

இவர்:— ஏன் சார்?

அவர்: தெனம் நீங்க வர பஸ் மாத்திரம் பிரேக்டவுன் ஆகறதில பாவம் எத்தனையோ பிரயாணிகள் கஷ்டப்படறாங்களே?

—சிவலட்சுமி

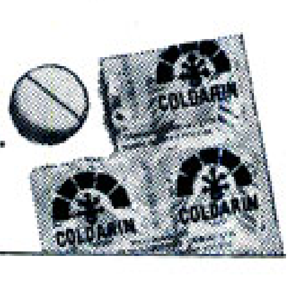

ஹா...ச்சு ஹா...ச்சு நாளே பாழாப் போ...ச்சு

ஜலதோஷம் உங்கள் நாளையே பாழாக்க விடாதீர்கள். மூக்கு ஒழுகல், அடைப்பு, தலை பளு. இவை ஜலதோஷத்திற்கே உரித்தான அறிகுறிகளாகும். இதனால் உங்களுக்கும் தொல்லை, உங்கள் நாளுக்கும் தொல்லை. சிந்தித்துச் செயல்பட வேண்டாமா? கோல்டரின் சாப்பிட்டுப் பாருங்களேன்! அது விசேட ஃபார்முலாவின்படி தயாரான ஜலதோஷ மாத்திரையாகும். வசதிக்கு வசதி, நிவாரணத்திற்கு நிவாரணம்!

ஜலதோஷம் வாட்டுகிறதா?
கோல்டரின் அதை விரட்டுகிறது.

CASBC 111-203 TAM

தண்டனை

—கே.கே.ராஜன்—

ஐந்தாம் வகுப்பு ஆசிரியர் அண்ணுமலை கொதிக்கும் எண்ணெய்ச் சட்டியில் விழுந்த கடுகாய் வெடித்துக் கொண்டிருந்தார்.

நாசித்துவாரங்களை மறைக்குமளவிற்குக் கொத்தாய் வளர்ந்திருந்த அவரது நரைத்த மீசை துடித்துக் கொண்டிருந்தது.

கோபக்கனல் வீசும் சிவந்த கண்களை உருட்டிப் பரிதாபமாக நிற்கும் ஐந்தாம் வகுப்பு மாணவர்களைப் பார்த்து, ''ஏலே, உண்மையைச் சொல்லிடுங்க, இல்ல முதுகுத் தோலை உரிச்சிடுவேன். மேஜை மேல வைச்சிருந்த ஐம்பது ரூபா நான் வெளியில போய் மூக்கைச் சிந்திட்டு வர்றதுக்குள்ள எப்படில காணுமப் போயிடும்?'' என்று இரைந்தார்.

வகுப்பில் அசாதாரண அமைதி நிலவியது!

மாணவர்கள் பயத்தோடு ஒருவரையொருவர் பார்த்துக் கொண்டனர்.

''ஏலே, மயிலே மயிலேன்னு மயில் இறகா போடும் எச்சந்தான் போடும். கேட்கிற விதத்தில கேட்டா எடுத்தவன் பணத்தைக் கொடுப்பான்' என்று உறுமிவிட்டுக் கரும்பலகைக்குப் பின்னல் செருகியிருந்த பிரம்பைச் 'சரேலென்று' உருவினர். முன் வரிசையில் ஒரு மாணவனிடம் முதல் விசாரணையைத் தொடங்கினர்.

''டே, சுப்பிரமணி, பணத்தை நீதானே எடுத்தே?''

சுப்பிரமணி நடுங்கி விட்டான். அவன் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் குபுக்கென்று பாய்ந்து கன்னத்தில் இறங்கியது. தன் பிஞ்சுவிரல்களால் அவற்றைத் துடைத்தபடியே அண்ணுமலையின் கையில் வைத்திருந்த பிரம்பையே பார்த்தான். அந்தப் பிரம்பின் ருசியைப் பலதடவை சுப்பிரமணி அனுபவித்திருக்கிறன். ஐம்பது ரூபாய் காணவில்லை என்ற பேரிடியோடு விசாரணையைத் தொடங்கியதும் அவனது சப்தநாடியும் ஒடுங்கிவிட்டது.

''என்னடே... வாயைத் திறக்க மாட்டேங்கிற. வாயிலே என்ன கொழுக்கட்டையா இருக்கு! கேட்டதுக்குப் பதில் சொல்லு.''

''சார், எங்க ஆத்தா சத்தியமா நான் எடுக்கல, மேஜைக்குப் பக்கத்தில யாருமே போகல..''

''மேஜைக்குப் பக்கத்தில யாருமே போகாம பணம் எப்படில காணுமப்போகும்? வாயால கேட்டா பதில் வராது. பிரம்பால கேட்டாதானே வரும்'' என்றவர் சுப்பிரமணியை விளாச ஆரம்பித்தார்.

''அய்யோ!... அடிக்காதீங்க சார்.... சத்தியமா நான் எடுக்கல சார்,'' —வலி தாங்க முடியாமல் துடித்து அப்படியே சுவரோடு சாய்ந்து கதற ஆரம்பித்தான்.

பம்பாயில் வீட்டை வாடகைக்கு விட்டால் பிறகு குடியிருப்பவர்களைக் காலி செய்ய வைப்பது பெரும்பாடு தான். இதற்கெனச் சில குண்டர்கள் இருக்கிறர்கள். இவர்களிடம் குறிப்பிட்ட தொகையைக் கொடுத்து விட்டால் போதும். சம்பந்தப்பட்டவர்களைச் சாமான்களுடன் வெளியேற்றும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்கிறர்கள் இவர்கள்.

—செம்பூர் சந்துரு.

மறுபடியும் சுப்பிரமணியை அடிப்பதில் பயனில்லை என்று கருதிய அண்ணாமலை சுப்பிரமணிக்கு அடுத்து நின்ற சாகுல் ஹமீதை அழைத்தார்.

''சார், அடிச்சிடாதீங்க. நாங்க எல்லோருமே வாய்ப்பாடு எழுதிட்டிருந்தோம்.''

''ஓஹோ, வாய்ப்பாடு எழுதிட்டிருந்தீங்களாக்கும்! அப்ப பணம் தானே ஓடி மறைஞ்சிருச்சா. நீ, வாய்க் கொழுப்புப் புடிச்ச தடியன். உன்னோட தோலை உரிச்சா உண்மையைக் கக்குவ.''

மறுபடியும் பிரம்பு தன் வேலையைச் செய்தது.

சாகுல்ஹமீதுக்கு அடுத்து நின்று கொண்டிருந்தவன் ராஜசேகர். உள்ளூர் தாசில்தாரின் பையன். அவனை அழைத்து 'பணம் எடுத்தாயா?' என்று விசாரித்தால் தன் 'வேலை' என்னவாகும் என்று அண்ணாமலைக்குத் தெரியும். எனவே, அவனை விசாரிக்காமல் அடுத்த வரிசை சுடலை முத்துவை நோக்கினார் அண்ணாமலை.

சுடலைமுத்து படிப்பில் கெட்டிக்காரன். ஆனால், ஏழைக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன். 'வறுமைக் கோளாறில் பயல் பணத்தைச் சுருட்டியிருப்பானோ?' என்ற எண்ணம் அண்ணாமலை மனத்தில் உதித்தது. முகத்தில் வலிய ஒரு புன்னகையினை வரவழைத்து, ''டேய், சுடலைமுத்து, நீ நல்ல பையன்! நல்லா படிக்கிற! உனக்கெதுக்குடா இந்தத் திருட்டுப் புத்தி? எடுத்த பணத்தைக் கொடுத்திடு. நான் அடிக்க மாட்டேன்'' என்றார் அண்ணாமலை.

''ஐயோ! சார், எனக்கு ஒண்ணுமே தெரியாது நான் பணத்தை எடுக்கல. என்னோட பையை வேணுமின்னு பாத்துக்கோங்க'' – பதறினான் சுடலைமுத்து.

''அடட, நாயே, உன்னோட பையை ''சர்ச்'' பண்ணச் சொல்லுறியோ?''– கையை நீட்டிச் சுடலைமுத்துவின் சட்டையைப் பிடித்துத் தன் பக்கம் இழுத்தார் அண்ணாமலை.

குளத்துப் படித்துறையில் அடித்துத் துவைத்தே அழுக்கைப் போக்கிய அவனது பழைய சட்டை அண்ணாமலையின் இழுப்பில் 'டர்'ரென்று கிழிந்து தொங்கி அவனது விலா எலும்புகளின் எண்ணிக்கையைத் தெரியப்படுத்தியது.

மாணவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் நிற்க வைத்துச் சளைக்காமல் பிரம்பால் விளாசித் தள்ளினார்.

மாணவர்கள் வேதனையால் துடித்து மொத்தமாக ''சார், எங்களுக்குத் தெரியாது. நாங்க எடுக்கல'' என்று தாங்கள் படிக்கும் புத்தகத்தை மேஜை மீது வைத்துச் சத்தியம் செய்தும் அவரது மனம் அவர்களை நம்பத் தயாராயில்லை.

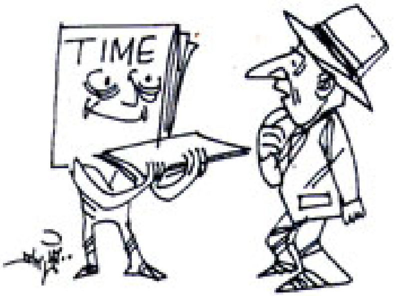

அமெரிக்க ஜனாதிபதி ரேகனின் மகள் ஒரு மாடல் அழகி. சமீபத்தில் இவர், சுமார் ஒரு மில்லியன் டாலர் மதிப்புள்ள வைரம், கோமேதகம், பிளாட்டினம் நகைகளுக்காக, ஒரு பிரிட்டிஷ் நிறுவனத்திற்கு மாடலாகப் போஸ் கொடுத்தார். இவர் உலகின் மிகச் சிறந்த ஐந்து இளம் அழகிகளில் ஒருவராகக் கருதப்படுகிறார்.

※ ※ ※

புதிய பத்திரிகைகள் நம்பிக்கையுடன் தோன்றி, சில காலம் சென்று மறைவது என்பது இங்கு மட்டும்தான் என்பதில்லை. அமெரிக்காவின் பிரபல வார இதழான 'டைம்' (Time) கடந்த ஏப்ரலில், தடபுடலாக, 'டி. வி. கேபின்' என்ற வார இதழை கேபிள் டி. வி. உள்ளவர்களுக்காகத் துவக்கியது. ஆனால் செப்டம்பர் 25–ம் தேதி இதழுடன், அதை 47 மில்லியன் டாலர் நஷ்டத்துடன் நிறுத்திவிட்டது. வாசகர்களிடம் வரவேற்பில்லை...!

ஆதாரம்: டைம்.
தகவல்: பட்டாணி.

சத்துணவுக் கூடத்தில் ஆயா காய்கறி நறுக்கிக் கொண்டிருந்தாள்.

''ஆயா, கடலை எண்ணெயைக் கொதிக்க வைச்சு ஒரு சட்டியில தாயேன்.''

''கடலை எண்ணெயா? எதுக்கு சார்!''

''காலைல மேஜைமேல ஐம்பது ரூபா வைச்சிருந்தேன். மூக்கைச் சிந்திட்டு வர்றதுக்குள்ள பணத்தைக் காணோம். இந்தப் பயலுகளில எவனோ எடுத்திருக்கான். நீ, கொதிக்கிற எண்ணெயைக் கொடு. எண்ணெய்ச் சட்டியில விரலை முக்கினால் பணம் எடுத்தவன் விரலை மாத்திரம் எண்ணெய் சுட்டிடும். எடுக்காதவன் விரல ஒண்ணுஞ் செய்யாதுன்னு சொல்லுவேன். கொதிக்கிற எண்ணெயைப் பார்த்ததும் எடுத்த பயல் பயந்து போய்ப் பணத்தைத் தந்திடுவான்'' என்றார் அண்ணாமலை.

ஆயா திகைத்துப் போய் நின்றாள்.

அப்பொழுது பள்ளிக்கூடப் பியூன் அங்கு வந்து ''சார், உங்கள ஹெட் மாஸ்டர் கையோட கூட்டியாரச் சொன்னார்'' என்றான்.

''ஹெட்மாஸ்டரா? எதுக்குக் கூப்பிடுறார்?''

சிந்தித்தவாறே 'ஹெட்மாஸ்டர்' அறைக்குள் நுழைந்தார் அண்ணாமலை.

அண்ணாமலையைப் பார்த்ததும் 'ஹெட் மாஸ்டர்', ''காலைல கையெழுத்துப் போட இங்கு வந்த போது ரிஜிஸ்டர் மேல ஐம்பது ரூபாயை மறந்து வைச்சிட்டுப் போயிட்டீங்களே. நான் பணத்தைப் பார்த்ததும் உங்களைக் கூப்பிட்டேன். நீங்க அவசரமா போயிட்டீங்க. அதுக்குள்ள எனக்கு வேறு வேலை வந்திருச்சு. இந்தாங்க உங்க ரூபா!'' என்று கூறி அண்ணாமலையிடம் பணத்தைக் கொடுத்தார்!

வேதனையுடன் சத்துணவுக் கூடத்துக்குத் திரும்பினார் அண்ணாமலை. அங்கே எண்ணெய்ச் சட்டியில் எண்ணெய் கொதித்துக் கொண்டிருந்தது. எல்லோரும் திகைத்துப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க, சரேலென்று தம் வலக்கரத்தை அதனுள் நுழைத்தார் அண்ணாமலை.

அன்று மாலை வீட்டில் படுத்திருந்தார் அவர். தீக்காயம் பட்ட அவரது கரம் கட்டுப் போடப்பட்டிருந்தது. அப்பொழுது வாசலில் ஏதோ சத்தம் கேட்டு வெளியே வந்தார் அண்ணாமலை.

ஐந்தாம் வகுப்பு மாணவர்கள் வரிசையாய் நின்று கொண்டிருந்தனர். ஒவ்வொருவர் கையிலும் ஓர் ஆரஞ்சுப் பழம்!

சாகுல்ஹமீதுதான் முன்னால் வந்து பேசினான். ''சார், எங்களை அடிச்சதுக்காக எண்ணெய்ச் சட்டியில் கையை விடணுமா சார்? ரொம்ப வலிக்குமே சார்!'' என்றவன் கையில் வைத்திருந்த ஆரஞ்சுப் பழத்தை அண்ணாமலை முன் பணிவோடு நீட்டினான்.

அண்ணாமலை கண்ணில் நீர்த்திரையிட முன்னால் நின்று கொண்டிருந்த மாணவர்களை அணைத்துக் கொண்டார்.

இதோ ஒரு ஹேர்-டை எளிதாக உபயோகிக்கக் கூடியது, நம்பமுடியாத குறைந்த விலையில்!

கோத்ரெஜ் பவுடர் ஹேர் டை கான்ஸென்ட்ரேட் உங்களுக்காகவே விசேஷமான கலவை முறையில் தயாரிக்கப்படுகிறது.
இந்தியாவில் பவுடர் ஹேர் டை கான்ஸென்ட்ரேட் இது ஒன்றே. இது தானாகவே பரவுகிறது. ஆகவே நீங்கள் சிறிதளவே உபயோகித்தால் போதும்! மிகமிக முக்கியம், நீங்கள் நம்பமுடியாத அளவுக்கு குறைவான விலையில் இது கிடைக்கிறது!

கலப்பது சுலபம்
இந்தப் பவுடரை சிறிதளவு நீருடன் கலக்கவும். உபயோகிப்பதற்கு இப் போது தயார்.

உபயோகிப்பது சுலபம்
இதை சிரமமின்றி இலேசாகத் தடவுங்கள். தானாகவே ஒரே சீராக, மென்மையாக முடிமீது பரவி விடுகிறது.
உங்கள் கேசத்துக்கு இளமையான அழகுத் தோற்றத்தைத் தருகிறது!

இந்தியாவில் தானாகவே பரவும் பவுடர் ஹேர் டை இது ஒன்றே.

Godrej
பவுடர் ஹேர்-டை
கான்ஸென்ட்ரேட்

தரமோ நீங்கள் நாடுவது விலையோ உங்களுக்குப் பிடித்தமானது.

CASGS-168-203 TAM

• எம். ஜி. ஆர். உள்ளே நுழைகிறார் என்றால், சட்ட சபையே-குறிப்பாக அ.தி.மு.க. பக்கம் கப்சிப் ஆகிவிடும். செண்ட் வாசனை வரும். சட்ட சபையில் இருக்கும் போது காப்பி, டீ எதுவும் சாப்பிட மாட்டார்.

• பண்ருட்டி ராமச்சந்திரன், நெடுஞ்செழியன், கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி மூவரும் நிறைய காப்பி குடிப்பார்கள்.

• அரங்கநாயகம் ஜோக்கடித்து முழு சபையே சிரித்தாலும் அவர் துளிக்கூடச் சிரிக்கமாட்டார்.

• எஸ். டி. சோமசுந்தரம் ஏதாவது சொல்லிவிட்டு, அவையோர் சிரித்தாலும், சிரிக்காவிட்டாலும் தான் நிச்சயம் சிரிப்பார்.

• காளிமுத்துவின் வாயில் தமிழ் விளையாடும். எந்த விஷயமானாலும், எந்தப் புள்ளிவிவரமானாலும் பார்த்துப் படிப்பது என்பது கிடையாது. சுருக்கமாய், பளிச் சென்று சொல்லி விடுவார்.

• தி. மு. க.-வில் அடிக்கடி உணர்ச்சிவசப்படும் எம். எல். ஏ.க்கள் துரைமுருகன், ரகுமான்கான், புருஷோத்தமன்.

• கேள்வி நேரம் 10 மணியைத் தாண்டினால், சபாநாயகர் மணியடித்துக் கேள்வி நேரம் நீட்டிக்கப்படுவதை அறிவிக்க வேண்டும். தப்பித் தவறி சபாநாயகர் இதைச் செய்யத் தவறிவிட்டால், சரியாக 10 மணி அடிக்கக் காத்திருக்கும் தி. மு. க. எம்.எல்.ஏ. பொன்னுரங்கம், உடனே சபாநாயகரை, 'நீங்கள் மணியடிக்கவில்லை' என்று பிடித்துக் கொண்டு விடுவார்.

• சஃபாரி சூட் அணியும் எம். எல். ஏ. டாக்டர் சமரசம் — அ.தி.மு.க.

• கேள்வி மேல் கேள்வியாக ஆளுங் கட்சியைத் துளைத்தெடுத்துக் கொண்டிருந்த கிட்டப்பாவுக்கு இப்போது சான்ஸ் குறைவு—ஆளுங் கட்சிக்கு வந்து விட்டதால்.

சட்ட சபையில்

இவர்கள்

• ஆளுங்கட்சியில் அதிகம் உணர்ச்சிவசப்படும் அமைச்சர்கள்: குழந்தைவேலு, திருநாவுக்கரசு.

• ஹண்டே பேசும்போது கைகளைப் பலமாய் ஆட்டிப் பேசுவார். நடு நடுவே நிறைய ஆங்கிலத்தில் பேசுவார்.

• ராகவானந்தம் எது பேசினாலும் நிறுத்தி நிறுத்தி, எழுதி வைத்துக் கொண்டு படிப்பது போல் பேசுவார்.

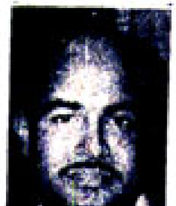
• அதிகம் பேசாத அமைச்சர்கள் கோமதி சீனிவாசன், எஸ். என். ராஜேந்திரன், விஜயசாரதி, விஜயலட்சுமி.

• கலைஞர் வரும்போது துண்டைச் சரி செய்து கொண்டே வருவார். இடத்தில் வந்து அமர்ந்ததும், தலையைத் தடவிக்கொள்வார்: தம் கட்சி எம். எல். ஏ.க்களை ஒரு பார்வை பார்ப்பார்.

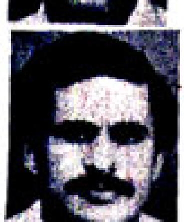
• அமர்க்களமான செண்ட் வாசனை வருகிறதென்றால், பின்னால் துரைமுருகன் வருகிறார் என்று அர்த்தம்.

• அ.தி.மு.க.வின் கோவை தம்பி, சினிமாப் பெயர்கள் நிறைய வரும்படி பேசுவார்.

• நிறையப் பேசுகிற இ. காங்கிரஸ்காரர் இளையபெருமாள். இவர் அடிக்கடி 'அவல நிலை' என்ற வார்த்தையைப் பயன் படுத்துவார்.

• சபாநாயகர் ராஜாராமுக்கு தி. மு. க., அ. தி. மு. க. எம். எல். ஏ.க்கள் அனைவரும் மிகவும் தெரிந்தவர்கள். எந்த விதப் பதற்ற நிலை ஏற்பட்டாலும், "சரி! நீங்க பெரிய ஆளுதான்!... சரி! உனக்கு அப்புறம் சான்ஸ் தரேன்...." என்றெல்லாம் சாதுரியமாகப் பேசி, நிலைமையைச் சமாளிப்பார். தினமும், நாட்டு நடப்புக்கு ஏற்றவாறு, ஒரு திருக்குறளைத் தேர்ந்தெடுத்து, சொல்லிவிட்டுத்தான் சட்டசபை நிகழ்ச்சிகளை ஆரம்பிப்பார்.

சட்ட சபைச் செய்திகளைத் திரட்டும் செய்தி நிறுவன நிருபர் கூறத்

தொகுத்தவர்:
எஸ். சந்தரமௌலி

சன்மானம்

அழுக்கடைந்த உடையில் ஒரு முப்பது வயது இளைஞன். பரட்டைத் தலையும் ஷேவ் செய்யாத முகமுமாய் இருந்தான். கையிலே சின்னதாக ஒரு வயலின். விரிசல் விழுந்த அதன் புறப் பகுதிகள் நூலால் இறுகக் கட்டப்பட்டிருந்தன.

எதிரே, தரையில் ஒரு துணியை விரித்துப் போட்டிருந்தான். கூட்டத்தினரிடமிருந்து சில்லறை நாணயங்கள் பறந்து வந்து, அவ்வப்போது துணியிலே விழுந்துகொண்டிருந்தன.

'' 'நேத்து ராத்திரி யம்மா' வாசி!'' என்றான் ஒருவன்.

''ம்ஹூம். அது பழசு. 'அண்ணே அண்ணே' வாசி'' என்றான் இன்னொருவன்.

''உங்களுக்கு என்ன பாட்டு புடிக்குமோ அதெல்லாம் வாசிக்கிறேன்.''

இசைப் பிரவாகம். பாடலும், பாடலோடு இணைந்த பின்னணி இசையும் ஒரு சேர வெளிப்படுகிற மாதிரி... அதே நேரத்தில் இரண்டையும் தனித் தனியே உணருகிற மாதிரியும் அவன் ஒரு பிரமையை உண்டாக்கியபோது....

சேகர் சிலிர்த்துப் போனான். அவன் வெகு காலமாகத் தேடிக் கொண்டிருந்த ஒன்று கிடைத்து விட்டது போன்ற பேரானந்தம், மனமெங்கும் பொங்கிப் பிரவகித்தது.

அவன் பெயர் ஜேக்கப். அவனைத் தன் குருவாக்கிக் கொண்டான் சேகர். இனி ஜேக்கப் தெருத் தெருவாக அலைய வேண்டாம். இரண்டு வேளை சாப்பாடு, டிபன் தவிர ஒரு நாளைக்கு இருபத்தைந்து ரூபாய் சன்மானம்!

முதல் ஒரு வாரம் மிகவும் உற்சாகமாய்ப் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்தான் ஜேக்கப். ஆனால் நாட்கள் செல்லச் செல்ல அவனை ஏதோ ஒரு சோகம் ஆட்கொள்வதைப் போல் தோன்றியது. திடீரென்று ஒரு நாள் காணமல் போனான். உறவினர் யாரையாவது பார்க்கப் போயிருப்பான், திரும்பி வந்து விடுவான் என்று காத்திருந்து காத்திருந்து ஏமாந்தான் சேகர்.

ஒரு நாள் தெப்பக்குளம் ஓரமாய் சைக்கிளில் போய்க் கொண்டிருந்த சேகரை, அதே வயலின் இசை சட்டென்று பிடித்து நிறுத்தியது.

யார்... ஜேக்கப்தானா அது?....

சைக்கிளை வட்டமடித்துத் திருப்பி கூட்டத்தை நெருங்கினான். உள்ளே தலையை நீட்டியபோது— நின்றிருந்தவன் ஜேக்கப்பே தான்....

''அண்ணன்மார்களே! தம்பிமார்களே!'' என்று ஆரம்பித்து என்னென்னமோ சொல்லிக்கொண்டிருந்தான் ஜேக்கப்.

சேகருக்கு ஆத்திரமாக வந்தது.

பொறுத்திருந்தான். கச்சேரி முடிந்து கூட்டம் கலைந்ததும், ''ஜேக்கப்'' என்றபடியே கிட்டப் போனான்.

சேகரைப் பார்த்ததும் ஒரு விநாடி ஜேக்கப் ஸ்தம்பித்தான்.

''உனக்கு நல்ல சாப்பாடு, தங்கற இடம், நல்ல சம்பளம் இவ்வளவும் கொடுத்தேனே ஏன் சொல்லாமல் கொள்ளாமல் ஓடி வந்துட்டே. பிச்சை எடுத்தே பழகிட்ட உனக்கு அதை மாத்திக்க முடியலே, இல்லே...''— சேகரின் குரலில் கோபமும் இழைந்து வந்தது.

ஜேக்கப் கண்கள் பனிக்க, இவனையே ஒரு விநாடி பார்த்துவிட்டு, பின் சொன்னான்:

''இல்லீங்க சார், உங்க வீட்டிலே எனக்கு ஒரு குறையும் இல்லே. மூணு வேளை சாப்பாடும் போட்டு, தினம் இருபத்தைஞ்சு ரூபாயும் கொடுக்கிறதாச் சொன்னதும் உண்மையிலேயே எனக்குச் சந்தோஷம் தாங்க முடியலே. அதனால்தான் உங்க கிட்ட வந்தேன். ஆனா... இதோ இப்ப நான் ஒவ்வொரு பாட்டும் வாசிச்சு முடிச்ச உடனே கூடியிருந்த ஜனங்க ஓகோன்னு கைதட்டினாங்களே... இந்தக் கைதட்டல் எனக்கு உங்க வீட்டிலே கிடைக்காதே சார்... உங்க ரூபாய விட ஆயிரம் மடங்கு பெரிசு, இந்தக் கைதட்டல்தான். என்னை மன்னிச்சுடுங்க....''

சேகர் பேச நா எழாமல் ஸ்தம்பித்து நின்றான்.

ஆர். சி. சம்பத்,
இரண்டாம் ஆண்டு (டைரக்ஷன்)
திரைப்படக் கல்லூரி
சென்னை-113

மாணவர் பக்கம்

மண மலர்

சூன்ய பூமியில், சோக விதை நட்டு,
மலர் — மணமலர்
பூக்கக் காத்திருந்தேன்
சில காலம்!
அந்தோ! பூத்ததே
மரண மலர்.

—அர. நர்மதா இலக்குமி,
3ம் ஆண்டு மருத்துவம்,
கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரி
சென்னை-10

காதலியின் கன்னத்தில்
கனியோடு இதழ்பதிக்க
நெருங்கும் அவனிடம்
ஊடினாள் — பின்னர்
நாணியவாறு பெற்றாள்.

இப்போது
இது அவள் முறை — ஆனால்
அண்ணலும் ஊடினான்

அதற்கவள்,
யான் பெற்ற இன்பம்
பெறுக இவ்வையகம்'' என்றாள்.

பயந்து கேட்டான்
அவன்—
''நீ பெற்ற இன்பம்
எனக்குத்தானே சொந்தம்?''

சிரித்துச் சொன்னாள்
பாவை ஒரு பதிலே:
''என் உலகமே நீங்கள்தானே?''

ந. கோவிந்தராசன்,
பி. ஏ. மாணவர்,
மடவாளம் (வ. ஆ.)-635.658

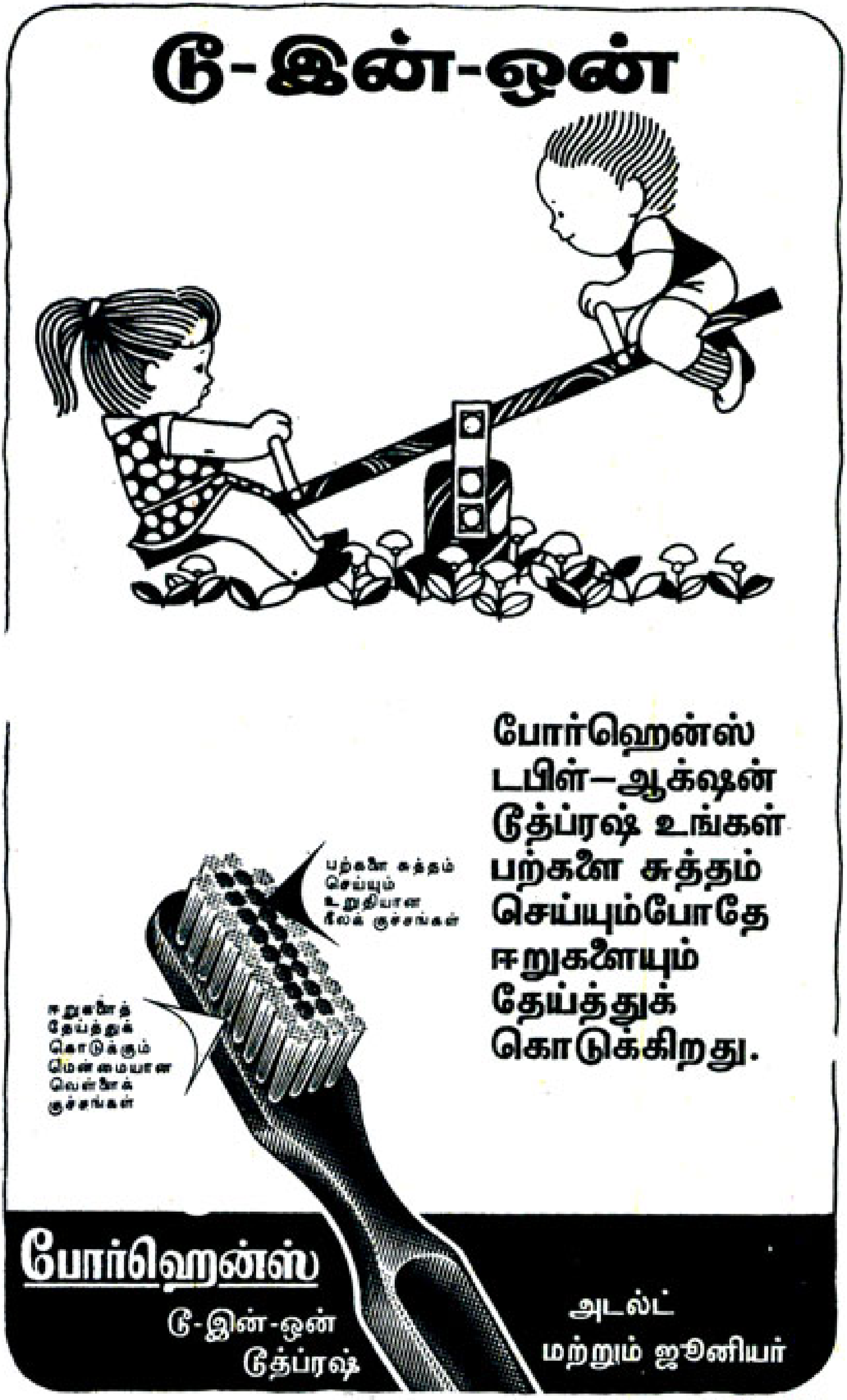
பாவையின் பதில்!

எதற்காக?

வாழப் பிறந்தோம் பாரினிலே
தோழ! எதற்குப் பிரித்தோம் சாதியினை
நாளைய உலகம் நமக்குத்தான் என்று
நாளும் கூறுவர் எல்லோரும்
உலகம் பிறந்தது நமக்காக
நாம் பிறந்தது எதற்காக?

அ. அமிர்தலிங்கம்,
முதலாண்டு பி.ஏ.
அரசு கலைக் கல்லூரி சிதம்பரம்

டூ-இன்-ஒன்
போர்ஹென்ஸ்
டபிள்-ஆக்ஷன்
டூத்ப்ரஷ் உங்கள்
பற்களை சுத்தம்
செய்யும்போதே
ஈறுகளையும்
தேய்த்துக்
கொடுக்கிறது.
பற்களை சுத்தம்
செய்யும்
உறுதியான
நீலக் குச்சங்கள்
ஈறுகளைத்
தேய்த்துக்
கொடுக்கும்
மென்மையான
வெள்ளைக்
குச்சங்கள்
போர்ஹென்ஸ்
டூ-இன்-ஒன்
டூத்ப்ரஷ்
அடல்ட்
மற்றும் ஜூனியர்

276 F-203 TAM

போலி நாடகத்துக்கு முற்றுப்புள்ளி

'பட்டுக்கோட்டை ராஜா'

"இதுதானே மிஸ்டர் வெங்கடேஸ்வரன் வீடு?"

"ஆமா"

"மிஸ்டர் வெங்கடேஸ்வரன்...?"

"நான்தான்... உள்ளே வாங்க தம்பி... வந்து உட்காருங்க!"

உட்கார்ந்தான். எதிரிலிருந்த நாற்காலியில் அமர்ந்து வெங்கடேஸ்வரன் நரைத்த தாடையை வருடியபடி அவனைப் பார்வையால் அளந்தார்.

வயது முப்பத்தைந்தைத் தாண்டாது. சோகம் தேங்கிய விழிகள். முகத்தில் முளைத்திருந்த ஒரு மாத தாடியை விலக்கிவிட்டுப் பார்த்தால் சிவப்பாயும், நல்ல அழகாயும், தெரிந்தான். உடுத்தியிருந்த ஆடைகளில் வசதி தெரிந்தது.

அடுக்களையிலிருந்தபடியே சுகன்யாவும் அவனை ஒரு முறை எட்டிப் பார்ப்பதை வெங்கடேஸ்வரன் கவனித்தார். அவன் தன்னை ஆசுவாசப்படுத்திக் கொள்ளச் சில நிமிடங்கள் அவகாசம் கொடுத்துவிட்டு, பின் ஆரம்பித்தார்.

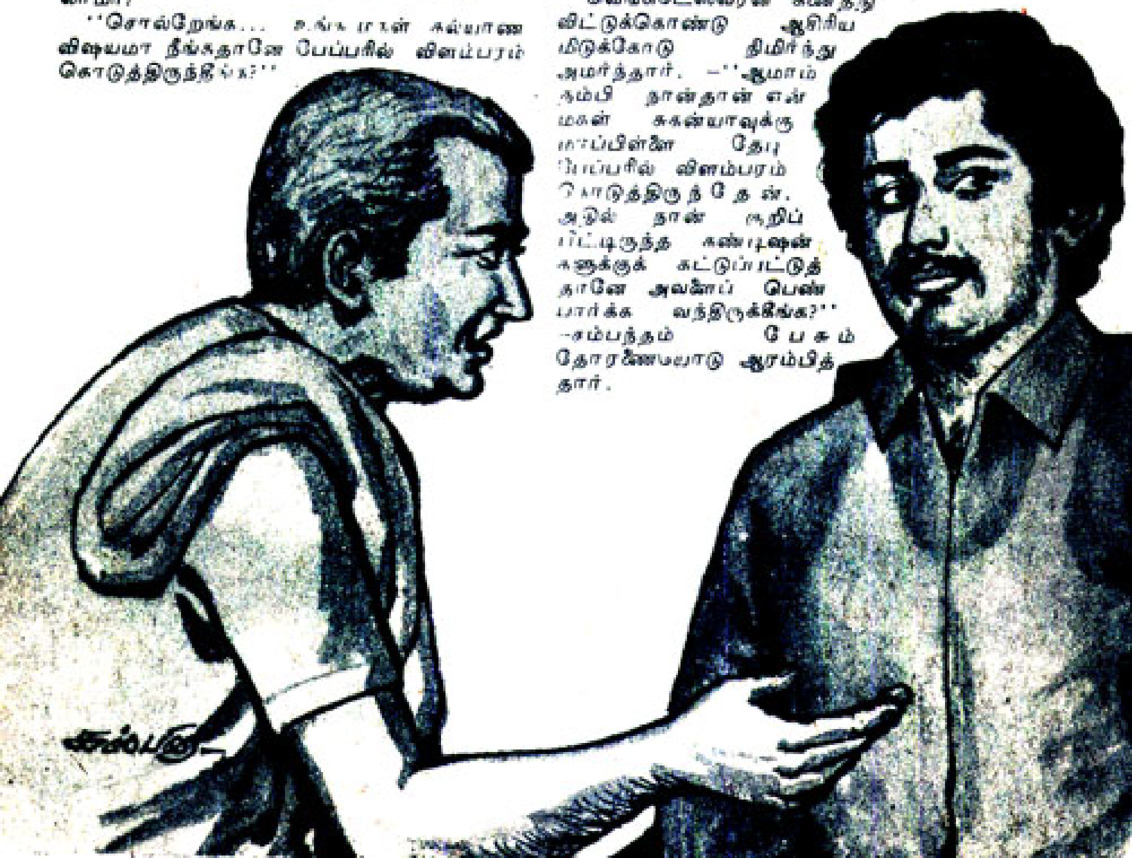
"தம்பி, நீங்க யாரென்று தெரிஞ்சுக்கலாமா?"

"சொல்றேங்க... உங்க மகள் கல்யாண விஷயமா நீங்கதானே பேப்பரில் விளம்பரம் கொடுத்திருந்தீங்க?"

வெங்கடேஸ்வரனுக்கு எல்லாம் பளிச்சென்று புரிந்து விட்டது. ஏழை ஆசிரியராய் வாழ்வைத் தொடங்கி ஏழை ஆசிரியராகவே ரிடையராகி விட்ட இவர் தமது ஒரே மகளுக்கென்று எந்தச் சொத்துமே சேர்த்து வைக்காதது எவ்வளவு பெரிய குற்றமென்பதைப் பின்னுளில்தான் உணர்ந்தார். குறைந்த வயதிலேயே காலமாகிப் போன மனைவி சௌபாக்கியவதியின் அருமை அப்போதுதான் இவருக்குப் புரிந்தது — அவள் உயிரோடு இருந்திருந்தாலாவது மகளின் திருமணத்துக்கென்று எதையாவது சேர்த்து வைத்திருப்பாள். — வந்த வரன்கள் அனைத்துமே வரதட்சிணையில் குறியாய் நின்றன. சொந்தங்கள் கூடப் பெண்ணைத் தங்கத்தில் அலங்கரித்தால்தான் ஒப்புக்கொள்வோம் என்றன. இப்படி அனைத்து வரன்களுமே தட்டிப் போக சுகன்யா வயது முப்பது என்றுள். அந்த அழகுப் பதுமையின் வசீகரம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மங்குவதைக் கண்ட இவரது தந்தை மனம் வேதனையுற்றது.

இறுதி முயற்சியாக சுகன்யாவைப் பற்றிய விவரங்களை ஒரு நாளேட்டில் வெளியிட்டு 'வரதட்சிணையோ, பவுன் நகையோ, சீர் செனத்தியோ நாடாத மாப்பிள்ளை தேவை. குலம் கோத்திரம் கட்டுப்பாடில்லை!' என்று இதயமுள்ள மனிதர்களைப் பரிவர்த்தனைக்கு அழைத்திருந்தார். அதைப் பார்த்துவிட்டுத் தான் இவன் வந்திருக்கிறான்.

வெங்கடேஸ்வரன் கனைத்து விட்டுக்கொண்டு ஆசிரிய மிடுக்கோடு நிமிர்ந்து அமர்ந்தார். —"ஆமாம் தம்பி நான்தான் என் மகள் சுகன்யாவுக்கு மாப்பிள்ளை தேவை பேப்பரில் விளம்பரம் கொடுத்திருந்தேன். அதில் நான் கூறிப் பிட்டிருந்த கண்டிஷன்களுக்குக் கட்டுப்பட்டுத் தானே அவளைப் பெண் பார்க்க வந்திருக்கீங்க?" —சம்பந்தம் பேசும் தோரணையோடு ஆரம்பித்தார்.

—''எல்லாத்தையும் படிச்சுட்டுத்தாங்க வந்திருக்கேன்... ஆனா, என்னைப் பற்றியும் நீங்க தெரிஞ்சுக்கணும்!''

—''தெரிஞ்சுக்காமலா... ஆனா, அதுக்கு முன்னால நீங்க சுகன்யாவை ஒரு முறை பார்த்திடுங்க...

''சுகன்யா, ஒரு டம்ளர் தண்ணிகொண்டாம்மா!'' என்று உள்நோக்கிக் குரல் கொடுத்தார்.

எப்போதுமில்லாமல் சுகன்யாவின் மனம் இப்போது படபடத்தது.

தண்ணீர் கொண்டு வந்தவள் அப்பாவிடம் கொடுத்துவிட்டு நடுங்கும் கால்களில் நின்று வந்திருந்தவனை ஒருக்ஷணம் ஏறிட்டுப் பார்த்தாள். அடுத்த நிமிடமே வேர்த்தெழுந்த மனத்துடன் உள்ளே நுழைந்து கொண்டாள்.

—''சரி தம்பி, சுகன்யாவைப் பார்த்திங்கள்ள... பிடிச்சிருந்தா உங்களைப் பற்றிச் சொல்லுங்க....''

—''என் பேரு ராஜா... சொந்த ஊர் தஞ்சாவூர்... அம்மா அப்பா கிடையாது. எல். ஐ. ஸி.லே டெவலப்மெண்ட் ஆபீசரா இருக்கேன்.''

—''ரொம்ப நல்லது தம்பி... சொந்த பந்தமெல்லாம் எந்த ஊர்ல இருக்காங்க?''

—''மன்னிக்கணும்.... இப்போ எனக்குச் சொந்தம்னு சொல்லிக்க ஒரு குழந்தை மட்டும்தான் இருக்கு!''

—''நீங்க சொல்றது புரியலே தம்பி...?''

—''என் மகன்தாங்க... நான் சொந்தக்காரங்களைப் பகைச்சுக்கிட்டு லெட்சுமிங்கிற ஒரு பெண்ணைக் காதலிச்சுக் கல்யாணம் பண்ணிக்கிட்டேன்... அவ, ஒரு குழந்தையை பெத்துக் குடுத்துட்டுக் கண்ணை மூடிட்டா.''

அவன் பேசி முடித்த அடுத்த நிமிடமே வெங்கடேஸ்வரன் பொரிய ஆரம்பித்தார்.

—''தம்பி, நா ஏழைதான் ஒத்துக்கறேன்... ஆனா எம்பொண்ணை ரெண்டாந்தாரமாக் கட்டிக் கொடுக்கிறதுக்கு நான் ஒண்ணும் கையாலாகாதவன்இல்லே...இந்தவிவரத்தை நீ முன்னமே சொல்லியிருந்தா உன்னை உக்கார வைச்சுப் பேசியிருக்கவே மாட்டேன்!''

இவன் மனமுடைந்து போனான். மௌனமாய் எழுந்து.'' அப்ப நான் கிளம்பறேங்க!'' என்று கூறிவிட்டுப் படிகளில் இறங்க யத்தனித்தான்.

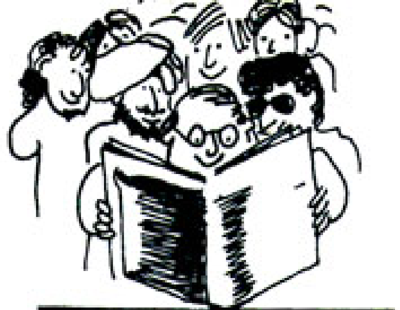
—''கொஞ்சம் நில்லுங்க!'' என்ற பெண் குரல் இவனைத் தடுத்தது. திரும்பிப் பார்த்தபோது சுகன்யா நின்றிருந்தாள்.

—''சுகன்யா, அவரை ஏன் நிக்கச் சொல்றே'' என்று வெங்கடேஸ்வரன் அதட்டினார்.

—''ஆமாப்பா... வரதட்சிணைக்கும் பவுன் நகைக்கும் பேயா அலைகிற மக்கள் மத்தியில் முதன் முதலா ஒரு மனிதரை இப்பத்தாம்ப்பா பார்க்கறேன்...கண்ட கண்ட கழிசடைகளுக்கு நீங்க என்னைக் காட்சிப் பொருளாக்கிறதும், அவங்க ஊருக்குப் போய் என்னைப் பிடிக்கலேன்னு லெட்டர் போடறதும்...அந்தப் போலி நாடகத்துக்கு இன்னியோட ஒரு முற்றுப்புள்ளி வச்சிடுங்கப்பா... ஒரு குழந்தைக்குத் தாயாகிற பாக்கியத்தோட திருமண வாழ்வும் ஒரே சமயத்தில் கிடைக்கணும்னுதான் ஆண்டவன் இது நாள்வரை என்னைக் காக்க வச்சிருந்தான் போலிருக்கு... சீக்கிரமே கல்யாணத்துக்கு நாள் பாருங்கப்பா''

மகளின் தீர்க்கமான பேச்சு கோபதேசமாய் ஒலித்துத் தந்தையைக் கட்டிப் போட்டது!

வட்ட மேஜை

● கவர்னர் பதவியை ஒழிக்கலாமா கேள்வி பதில் படித்தேன். இன்ன வகையில் அரசு அநீதி இழைக்கிறது என்று கவர்னரிடம் முறையீடு செய்தால் அந்த முறையீட்டின் மீது ''ஆவன செய்க'' என்று குறிப்பெழுதி விடுவதற்கு ஒரு கவர்னர் தேவைதானா?
சென்னை-15 டி.எஸ். வீரராகவன்

● கவர்னர் பதவி பற்றி மூதறிஞர் ராஜாஜி கூறியதைக் கீழே தந்துள்ளேன்:
''தீயணைக்கும் இயந்திரம் சும்மா தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு விலை உயர்ந்த இயந்திரம். எங்காவது நெருப்புப் பிடித்து விட்டால் இந்த இயந்திரங்களின்றிச் சமாளிக்க முடியாது. அப்படியே நெருக்கடி ஏற்படும் காலத்தில் கவர்னர்களின்றி நிலைமையைச் சமாளிக்க முடியாது. இது ஓரளவு குடியரசுத் தலைவர் பதவிக்கும் பொருந்தும். ஆழமாக எதையும் கவனிக்கத் தெரியாதவர்களுக்கு உண்மை புலப்படாது.
அரக்கோணம் கே.எஸ்.எஸ். மணியன்

● திரு சுஜாதா அவர்களின் ''மாறுதல் வரும்'' 'கிருஷ்ண கிருஷ்ண'வில் மாறிவரும் புதுமைக்கு மதிப்புக் கொடுத்து, அதே சமயம் தனது பழைய கொள்கைப் பிடிப்பை விட்டுப் பிரச்னைக்காகத் தளர்த்திக்கொண்டு கிருஷ்ண ராவின் பாத்திரத்தை வியப்பாக முடித்தமைக்கு எங்களது பாராட்டுக்கள்.
கோபி கே. எஸ். ராதாகிருஷ்ணன்

● தாம்பத்தியத்தின் தத்துவத்தையும், பெருந்தன்மையுடன் எதிலும் விட்டுக் கொடுத்து வாழ்கிற வாழ்க்கையில் இருக்கக் கூடிய மன நிறைவையும் நன்கு சித்திரித்திருந்த 'வெற்றிகள் தோல்விகளானால்' சிறுகதை மிக அற்புதமாக இருந்தது.
திண்டுக்கல் எஸ்.பெரியதம்பி தியாகராஜன்

● காந்தியத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு பொள்ளாச்சி திரு நா. மகாலிங்கம் எழுதியுள்ள கருத்துக்கள் சிந்திக்கத் தக்கவை. அவற்றைத் தலையங்கத்தில் வெளியிட்டுச் சிறப்புச் செய்தது பொருத்தமே.
சின்னசேலம் கோ. பாபு

● விளையாட்டுத் துறையில் வெற்றி வீரர்களாக விளங்கும் நிற பேதமற்ற ஜோடிகளான கார்ல் லூயிஸ், மேரி டெக்கர் ஆகியோரை அட்டைப் படமாக்கித் தந்ததின் மூலம் 'கல்கி' வெற்றிப் பாதையில் கடைசித் தடைக் கல்லையும் தாண்டி எல்லைக்கே சென்று விட்டது.
வால்குடி ஆ. சந்திரசேகரன்

● 'த்ரில் வாங்கலியோ த்ரில்' — வத்தலக் குண்டு வாசுதேவனை நன்றாக 'ட்ரில்' வாங்கிவிட்டது.
அத்திமலைப்பட்டு மது ஜெயபால்

● கோவை அரசினர் பொறியியற் கல்லூரி மாணவி தாமரையின் 'மென் பாதங்கள்' கவிதை நன்பதங்களால் அமைக்கப்பட்ட கவிதை!
சென்னை-12 அ. சாம்பசிவம்

● 'சந்துரு'வின் 'வேறு வழியேஇல்லையா' சிறுகதை படித்தேன். படித்துப் பட்டம் பெற்று, வேலை யில்லாமலிருக்கும் பட்டதாரிகளின் பெற்றோர்கள் அனைவரும் நாச்சாமியின் முடிவுக்கு வந்துவிட்டால்... நினைத்தாலே பயங்கரமாக இருக்கிறது.
மதுரை-1 எஸ். சாகுல் ஹமீது

● இயற்கை வைத்தியம் பற்றிய குறிப்புகள் மிகவும் பயனுடையதாக அமைந்திருந்தது.
திருச்சி-5 செல்வி சுதா துரைசாமி.

● இத்தனை வாரங்களாக ஒரு அருமையான மேடை நாடகத்தை நேரிலேயே கண்டு களித்த திருப்தி என்னுள் ''சுஜாதா'' அவர்களின் ''மாறுதல் வரும்'' நாடகத் தொடரைப் படித்து முடித்ததும் எழுந்தது.
மே. மாம்பலம் எஸ். மோகன்

● வாரந்தோறும் வியாழக் கிழமை காலை ''கல்கி''யைக் கண்டதும் நான் மடமடவென பிரித்துப் பார்த்து மகிழ்வது 'தெய்வ தரிசனம்' பக்கங்களைத்தான். எங்கெங்கோ மூலை முடுக்குகளிலிருக்கும் தெய்வத் தலங்களை நாடிச் சென்று அவை பற்றி இதுவரை அறியாத பல விஷயங்களை எழுதி வரும் ஆனந்திக்கு என் மனப்பூர்வமான பாராட்டுக்கள்.
வியாசர்நகர் காலனி திருமதி மஞ்சுளா பாய்

● என் அபிமான எழுத்தாளரான பட்டுக்கோட்டை பிரபாகர் அவர்களுக்குத் திருமணமான செய்தியை வெளியிட்ட முதல் பத்திரிகை எங்களது ''கல்கி'' இதழ்தான்.
மதுரை-6 கவிஞர் க. இலக்குமணசுவாமி

உங்கள் அச்சத்தைப் போக்குகிறோம்- நிச்சயமாக!

முதலீட்டை நீங்கள் நிச்சயமாகத் திரும்ப அடைவதற்கு எமது உத்திரவாதம்:

18%
வட்டி அத்தோடு, வெள்ளிப் பரிசம் கூட!

பாங்க் ரோக்கப் பத்திரம் அதனால்தான், இந்து உங்களுக்கு உகந்தது!

நம்பி ஒப்படைத்த உங்கள் சேமிப்புக்கு வங்கி ரோக்கப் பத்திரங்கள் வாயிலாக உத்திரவாதம் தந்து உறுதியளிக்கிறது—இந்து.

நிதி விவகாரங்களில் வெகு நாணயமான வார்ப்பு இந்து என்ற உண்மையை நிரூபிக்கும் தன்னிகரற்ற, உன்னதமான உத்திரவாதம் இது. தமது பணத்தையும், மற்றவர் நிதியையும், நாணயமாயும் நல்ல பல.. தரும் வகையிலும் நிர்வகிக்கும் நிபுணத்துவமே இந்துவின் இந்த தைரியத்துக்கு மூலகாரணம்.

உங்களுக்கு இலாபகரமான பலவற்றைச் செய்யவல்லது—இந்து.

இந்து பைனான்ஷியர்ஸ் (Regd.)

நிர்வாக அலுவலகம்
H.O. 155, வடக்கு உஸ்மான ரோடு, தி. நகர்,
சென்னை-600 017. போன் : 445529

கிளைகள் :

32, ரங்கநாதன் தெரு, சென்னை-600 017
போன்: 445246

18, சிங்கண்ண நாயக்கன் தெரு
சென்னை-600 001

24, வடக்கு மாடவீதி, பூவிருந்தவல்லி,
சென்னை-600 056. போன்: 69566

41, தொப்பா முதலியார் தெரு,
பெங்களூர்-560 001 போன்: 579585

194, வக்கீல் புதுத் தெரு, மதுரை-625 001
போன்: 34940

106, பெரிய தெரு, திருவண்ணாமலை-606 601
போன்: 681

22, வணிகர் தெரு, காஞ்சிபுரம்-631 201
போன்: 3048

UIPC: I F: 215

x சீசர் சாம்ராஜ்யம் தோன்றிய தருணத்தில் ...ந்த மிக அழகிய அன்னை வீனஸ் ஆலயமும், ...ருண்டாரியா பேஸிலிகாவின் சிதைவுண்ட தூண்களும்

ரோமாபுரி வீதிகளில்

வாஸந்தி

1

"பார்தோன் ஸிஞோரா! கம்ப்ளீத்! நோ ரூம்!"

நான் திகைப்புடன் என்னைச் சுற்றிப் பார்த்து நின்றேன். என் அருகில் நின்றிருந்த பஞ்சாபி எழுத்தாளர் திரு குல்ஜார் ஸிங் ஸந்து தம் கவலையை மறைத்தபடி "டோன்ட் வர்ரி" என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்.

நான் நின்றது ரோம் நகரத்துத் தெருக்களில். அருகருகே வீதிகள். சுத்தமான, புராதன அடுக்கு மாடிக் கட்டிடங்கள். ஒவ்வொரு கட்டிடத்தின் தலைவாயிலிலும் 'பென்ஸியானே' என்ற நியான் வார்த்தைகள் கண் சிமிட்டி அழைத்தன. கறுகறுப்பான அழகிய ஆண்களும் பெண்களும் உற்சாக உல்லாச நடையுடன், ஒருவருக்கொருவர் இறுக அணைத்தபடி என்னுடைய கவலை புரியாமல் என்னுடைய உடையை ரசித்து, 'ஹாய் ஸெஞோரா' என்று புன்னகைத்தபடி விரைந்தார்கள். 'பென்ஸியானே' என்கிற நியான் வெளிச்சத்துக்கடியில் சுவரோடு பொருத்தப்பட்ட கால்குலேட்டர் மாதிரி டெலிபோன். ஒரு பட்டனை அழுக்கித் தெருவிலிருந்தபடியே அறை காலியிருக்கிறதா என்று விசாரிக்கலாம். ஐம்பது அறுபது பட்டனை அழுக்கியிருப்போம். பல தெருக்களைக் கடந்திருப்போம். எல்லா இடத்திலும் தெருவிலேயே தகவல் — "நோ! பார்தோன்!" (இல்லை. ...ன்னியுங்கள்!)

உலா வர ஓர் உலகம்

ஃப்ரெஞ்ச் அரசாங்கத்தின் அழைப்பில் அதன் சிறப்பு விருந்தாளியாய் இந்திய டெலிகேட்டுகளாக நானும், திரு குல்ஜார் ஸிங்கும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு பாரிஸை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தோம். வழியில் சில ஐரோப்பிய நாடுகளைப் பார்க்கும் ஆசையுடன் நாங்கள் போட்ட பிளானில் எங்கள் முதல் பிரவேசம் ரோம். பதினெட்டாம் தேதி கிளம்புவதாக இருந்தது. ரோமில் ஒரு ஹோட்டலில் அறை 'புக்' செய்யப்பட்டிருந்தது. எனக்குக் காய்ச்சல் வந்து விட்டதால் பயணம் 21ம் தேதிக்கு ஒத்திப் போடப்பட்டதில் அறை போய்விட்டது.

✕ கி. பி. 135 - 139ல் கட்டப்பட்ட ஏஞ்ஜெல்ஸ் மாளிகையும் வீதியும்

ஹோட்டல்களைத் தவிர 'பென்ஸியோனே'க்கள் — அறைகளை வாடகைக்கு விடும் வீடுகள் (ஒரு நாளைக்கு ரூ. 120லிருந்து ரூ. 200 வரை வாடகை) ஏராளமாக ரோமில் இருக்கின்றன. செப்டம்பர், அக்டோபர் மாதங்கள் டூரிஸ்ட் மாதங்களாம். அதிகக் குளிருமில்லாமல் அதிக வெப்பமுமில்லாத காலங்கள். ரோம் நிரம்பி வழிந்தது. நாங்கள் அறைக்காக அலைந்ததில் எங்கள் முட்டாள்தனம் நிதர்சனமாயிற்று.

இரண்டு மணி நேர அலைச்சலுக்குப் பிறகு தெய்வாதீனமாக ஒரு சர்தார்ஜியைச் சந்தித்தோம். ரோமில் ஏதோ பிஸினஸ் செய்கிறாராம். நான் தங்கியிருக்கும் பென்ஸியோனேயில் அறைகள் இரண்டு இருப்பதாகத் தெரிவித்தபோது எனக்குள் ஏற்பட்ட நிம்மதியை விவரிக்க வார்த்தைகள் இல்லை. ஐந்தாவது மாடியில் இருந்தன அறைகள். பழைய காலத்து லிஃப்டில் செல்வதே விநோதமான அனுபவம். இரண்டு பேர்களே சமயத்துக்கு செல்லலாம். பத்து லிராக்கள் (சுமார் ஆறு நயா பைசா) போட்டால்தான் லிஃப்ட் இயங்கும்.

கட்டை குட்டையாக இருந்தாள் வீட்டுக்காரி, அவளுடைய புருஷன் எதிலும் பட்டுக்கொள்ளாமல் ஆப்பின் இன்றுபடி டி. வி. பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவளுடைய குழந்தைகள் தங்களுடைய சண்டையில் தீவிரமாக இருந்தன.

✕ இத்தாலிய நாட்டுத் தெருக்களிலுள்ள நீரூற்றுக்கள்

வீட்டுக்காரி கறாராகப் பேசினாள். ஒரு நாளைக்கு 30,00 லிராக்கள் (ரூ. 200.) என்றாள். விருந்தாளி என்று யாரையும் அறையில் அழைத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்றாள். கையையும் கண்ணையும் அசைத்து அவள் பேசியது இத்தாலியனில் ஆனாலும் சுமாராகப் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது.

அறையும், பாத்ரூமும் மிக சுத்தமாக இருந்தன. எனக்கு அப்பொழுது இருந்த சோர்வில் ஐந்து நட்சத்திர ஹோட்டலுக்குள் சென்றாற்போல இருந்தது.

எங்களுக்கு அபயம் அளித்த சர்தார்ஜியுடன் நான்கு இந்தியர்கள் முகத்தைத் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டு சிரிப்பையே மறந்து பேயறைந்தாற்போல் நின்றிருந்தனர். ரோம் நகரத்தைப் பார்க்க வந்தார்களாம். வந்த உடனேயே பாஸ்போர்ட்டையும், ப்ளேன் டிக்கெட்டையும் பணத்தையும் தொலைத்து விட்டார்களாம். நான்கு பேர்களும் பிற நாடுகளில் நல்ல வேலையில் இருப்பவர்கள். இங்கு சாப்பாட்டுக்குக் கூட வழியில்லாமல் பரதேசிகளைப் போல் நிற்கிறோம் என்றபோது பரிதாபமாக இருந்தது. ''நீங்கள் சர்வ ஜாக்ரதையாக இருக்க வேண்டும்'' என்று எங்களை எச்சரித்தார்கள். பாரிஸில் யூனிவர்ஸிடி ப்ரொபஸராக இருக்கும் அலி சொன்னது ஆச்சரியத்தை அளித்தது. ரோமிலிருந்து பாரிஸுக்குத் திரும்பிச் செல்ல விமானத்துக்குக் காத்திருந்தாராம். ஒரு இத்தாலியன் சிநேகமாகப் பேச்சுக் கொடுத்துக் காப்பி சாப்பிடலாம் என்று கூப்பிட்டானாம். காப்பி சாப்பிட்ட பிறகு என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லையாம். ஐந்து மணி நேரத்திற்குப் பிறகு கண் விழித்தபோது, பாஸ்போர்ட், பணம் எல்லாம் களவு போயிருந்தன!

ரோமுக்கு நமது எதிரிகள் கூட வரக் கூடாது என்று அலுத்துக் கொண்டார்கள். இங்கு வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் ரொம்ப அதிகம். அதனால்தான் இத்தனை பயங்கரத் திருட்டு என்றார்கள்.

எனக்கு ஏகக் கவலையாய்ப் போயிற்று. பலத்த ஏற்பாடுகளுடன், இந்திய டெலிகேட் என்கிற பெருமையுடன் பாரீஸை நோக்கிச் செல்கையில் முதல் படியிலேயே எல்லாவற்றையும் தொலைத்துப் 'போனான் மச்சான் திரும்பி வந்தான்' என்கிற கதையாகிவிடப் போகிறதே என்று பயமாகிப் போய்விட்டது.

பாரீஸுக்குப் போவதற்கு முன் ரோமைப் பார்த்தே ஆக வேண்டும் என்று எத்தனை வெறியுடன் வந்தேன்! பர்னினியின் சிற்பங்களையும் மைக்கலேஞ்சலோவின் சித்திரங்களையும் பார்க்க வேண்டும் என்று எத்தனை ஆர்வத்துடன் வந்தேன்!

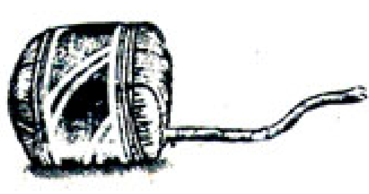
அறைக்காக அலைந்ததில் ஏற்கெனவே கால்கள் சோர்ந்து போயிருந்தன. இரவு எட்டு மணிக்கு மேல் ஆகிவிட்டது. ரோமுக்கும் புது தில்லிக்கும் மூன்றரை மணி நேரம் வித்தியாசமானதால் அப்போது இரவு பதினொன்றரை (இந்தியக் கணக்குப்படி) என்கிற பிரக்ஞையில் கண்கள் செருகிக் கொண்டு வந்தன. எதையாவது சாப்பிட்டு விட்டுப் படுத்தால் போதும் என்றிருந்தது.

இந்தியாவிலிருந்து கிளம்புவதற்கு முன் நாங்கள் போட்ட திட்டத்தின்படி அன்றிரவு ரோமின் மிகப் பிரபலமான டிவோலி தோட்டத்திற்குச் சென்றிருக்க வேண்டும். அந்த நான்கு தொங்கிய முகங்களைப் பார்த்த பிறகு என்னுடைய உற்சாகமெல்லாம் வடிந்து போயிற்று. நாளைப் பாடு நாராயணன் செயல் என்கிற முடிவுடன், ரோம தெருவில் அங்கங்கே இருக்கும் கடைகளிலிருந்து குல்ஸார் ஸிங் வாங்கிக் கொண்டு வந்த வேகவைத்த கொண்டைக் கடலையும் (டின்னில் அடைக்கப்பட்டது) ஒரு சீஸ் ஸாண்ட்விச்சையும் சாப்பிட்டுப் படுத்தேன்:

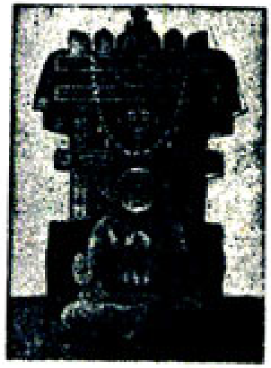
ஆபத்தைத் தவிர்க்க

குழந்தைகளுக்குச் சொல்லிக்கொடுங்கள்

- வீட்டுக்குள் பட்டாசு வெடிக்காதே: திரைச்சீலைகள் எளிதில் தீப்பற்றக் கூடிய பொருள்களுக்குப் பக்கத்தில் விளக்கேற்றாதே.
- மத்தாப்பு கொளுத்தும் போது உடலிலிருந்து எட்ட நீட்டி வைத்துக் கொள்.
- ராக்கெட்டுகளை நேரே உயரச் செல்லுமாறு கொளுத்து.
- பறக்கும் வாணங்களை பால்கனியிலிருந்தோ வீடுகளுக்கு அருகிலோ கொளுத்தாதே. வெட்டவெளி அல்லது மொட்டை மாடிக்குப் போ.
- வெடி, வாணம் கொளுத்தும்போது அவை மீது குனியாதே: பக்கவாட்டிலிருந்து கொளுத்து.
  பட்டாசு சுடும்போது உடலை ஒட்டின மாதிரி உடை அணிந்து கொள். தொளதொளா ஆடை வேண்டாம்.
- பட்டாசு வகையறாக்களை எரியும் அடுப்பு ஹீட்டர் போன்றவைக்கு அருகில் வைக்காதே.
- பாம்பு வாணமும் சடபடா என்று துள்ளிக் குதிக்கும் வகையும் விஷமானவை சட்டத்தால் தடை செய்யப்பட்டவை. தொடவே தொடாதே!
- டப்பாவுக்கு அடியில் பட்டாசு வைத்துக் கொளுத்தாதே!
- குழந்தைகள், வியாதியஸ்தர்கள், வயோதிகர்களுக்குக் கருணை காட்டு. ரொம்பச் சத்தம் எழுப்பும் வெடிகளை அவர்கள் அருகில் கொளுத்தாதே.

पूज्याय राघवेन्द्राय सत्यधर्मरताय च ।
भजतां कल्पवृक्षाय नमतां कामधेनवे ॥

நங்கநல்லூர்
ஸ்ரீ ராகவேந்திர ஸ்வாமிகள்
பிருந்தாவன சம்ப்ரோக்ஷணம்

வேண்டுகோள்

நங்கநல்லூரில் உள்ள ஸ்ரீ ஸ்ரீ ராகவேந்திர ஸ்வாமி மடத்து புனருத்தாரணத்தையடுத்து ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரசிம்மர், ஸ்ரீ ராகவேந்திர ஸ்வாமிகளின் சம்ப்ரோக்ஷணமும் கும்பாபிஷேகமும் வியாழக்கிழமை **24-11-83** அன்று காலை நடக்கிறது. இந்த நற்பணிக்கு பக்தர்கள் எல்லோரும் தாராளமாக பொருளுதவி செய்து **ஸ்ரீ ஹரிவாயு** குருகளின் அருளுக்குப் பாத்திரர்களாகும்படி கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

செயலாளர்,

மத்வ சங்க (பதிவு)

6, 10வது தெரு, நங்கநல்லூர்,
சென்னை–600 061

என்ற முகவரிக்கு நன்கொடை அனுப்பவும்.

மறுநாள் விடியற்காலை எழுந்து டிரெயினைப் பிடித்து நேப்பிள்ஸைப் பார்க்கப் போவது என்று தீர்மானித்தோம்.

என்னுடைய லிஸ்டம் இன்னும் ரோமின் நேரத்துக்கு அட்ஜஸ்ட் ஆகியிராததால் வெகு சீக்கிரம் விழிப்பு ஏற்பட்டு விட்டது. அறையின் ஜன்னல் வழியே கீழே பார்த்த போது ரோம் நகரம் தூங்கிக் கொண்டிருந்தது. தெருவை இருபுறமும் வரிசையாக அடைத்தபடி மௌனமான சிறிய கார்கள் பொம்மைகளாய்த் தெரிந்தன. லேசாகக் குளிரிற்று. சூடான வெந்நீரில் குளித்தவுடன் முந்தைய நாள் அலைந்த அனுபவமும் தொங்கிய முகங்களின் ஞாபகமும் மெல்ல மறந்து போயின.

நாங்கள் ஐந்து மணிக்கு, நடக்கும் தொலைவிலேயே இருந்த ஸ்டேஷனுக்குச் சென்ற போது கூட்டமே இல்லாமல் ரயில் நிலையம் கிட்டத்தட்டக் காலியாக இருந்தது. நிலையத்தின் சுத்தமும், ஒழுங்கு முறையும் எனக்கு நம்ப முடியாத ஆச்சரியத்தை அளித்தன. முந்தைய இரவு நான் அங்கு நிறைய (சப்தமில்லாத — இதுவும் ஆச்சரியமான விஷயம்!) ஜனங்களைப் பார்த்திருந்தேன். அதற்கடையாளமாக ஒரு குப்பை கூளம் தரையில் இருக்க வேண்டுமே! இருபுறமும் நிறையக் கடைகள், க்யூரியோக்கள், ஸிகரெட் விற்கும் 'டபாச்சி'கள் (இங்கு ஸ்டாம்புகள், பஸ் டிக்கெட்டுகளும் கிடைக்கும்) வெளி நாட்டு எக்ஸ்சேஞ்ச் கிடைக்கும் பாங்குகள் என்று ஏகக் கலகலப்பு இருந்தும் அத்தனை கலகலப்பிலும் ஒரு ஒழுங்கு முறையும் சுறுசுறுப்பும் இருந்ததைக் கவனித்து இருந்தேன்.

நான் டில்லியை விட்டுக் கிளம்பிய தினம் காலை ஐந்தரை மணிக்கு டில்லி விமான நிலையம் ஒரு சந்தைக்கடை மாதிரி இருந்தது எனக்கு ஞாபகத்துக்கு வந்தது.

ரோம் ஸ்டேஷனில் கண்ணாடி போல் பளபளத்த தரையின் மேல் நடப்பதே ஓர் அனுபவம். பாஷை தெரியாதவர்களுக்குக் கூடச் சட்டென்று புரியும்படியாகப் போக வேண்டிய இடத்தின் பெயரும் கிளம்பும் நேரமும் டிஜிட்டில் முறையில் பளிச் சென்று தெரிந்தன. டிரெயின் தயாராக இருந்தது. ரயில் வண்டி மிக சுத்தமாக உயர் ரக தனித் தனி ஸோபா சேர்களுடன் இருந்தது. ஜன்னலுக்கு அழகிய திரைகள். கூட்டமே இல்லை. குறிப்பிட்ட நேரத்தில் டாண் என்று கிளம்பி விட்டது.

எழுந்தவுடன் காப்பி குடித்துப் பழகிப் போன உடம்பு சூடாக ஏதாவது கிடைக்குமா என்று பறந்தது. ரோமிலிருந்து நேப்பில்ஸ் இரண்டு மணி நேர பயணம். இடையில் ஏழெட்டு ஸ்டேஷன்கள் வருகின்றன. ஒன்றில் கூட டீ, காப்பி கடைகள் கிடையாது! வியாபாரிகளின் சத்தம் இல்லை. அந்தச் சத்தமில்லாத சுத்தத்தைப் பார்த்த வியப்பில் என் நாக்கின் சபலத்தை ஓர் அவமான உணர்வுடன் அடக்கிக் கொண்டேன்.

பச்சைப் பசேல் என்ற வயல்புறங்களைத் தாண்டிக்கொண்டு டிரெயின் வெகு வேகமாகச் சென்றது. நேப்பில்ஸ் நகரத்தைப் பற்றிய விவரங்களை அருகிலிருந்த ஒரு வய

தீபாவளி பற்றி ஸ்ரீ பாபா

இத்தீபாவளித் திருநாள் நரகாசுரனை வதம் செய்த நாள் மட்டுமல்ல. ஜைன மகா வீரர் தன் தேகத்தை உதறிய நாளுமாகும். ஸ்ரீ ராமர் இலங்கைக்குச் சென்று சீதையை மீட்டு வந்த நாளுமாகும். குரு கோவிந்தர் சிஷ்யர்களுக்கு வழிகாட்டிய நாள். கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு முன் மேல் நாட்டினர் ''ஸாமோஹ'' என்ற பெயருடன் இந்நாளைக் கொண்டாடினர். ஆல் ஸெயின்ட்ஸ் டே என்ற சர்வ சாதுக்கள் தினமும் இதுதான். இருதயத்திலுள்ள அஞ்ஞான, அகங்கார மமகார இருளை சத்தியம், தர்மம் சாந்தி, பிரேமை யெனும் விளக்குகளால் நீக்கும் திருநாளே தீபாவளியாகும்.

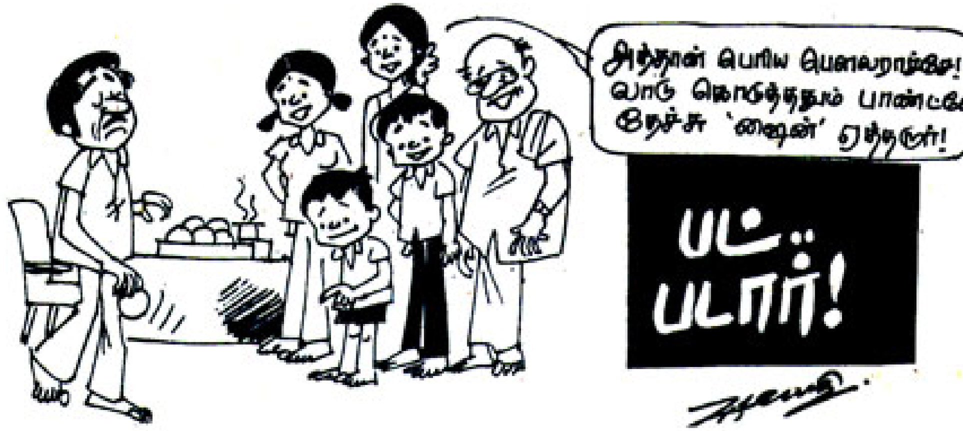
—பகவான் ஸ்ரீ ஸத்ய ஸாயி பாபா

தகவல்: டி.ஏ. கிருஷ்ணமூர்த்தி

தான (75 வயது) அமெரிக்கப் பயணியிடம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தபோது இரண்டு அழகிய இத்தாலியப் பெண்கள் அருகில் வந்து ''ஸிகரெட்?'' என்றார்கள். ''நாங்கள் புகை பிடிப்பதில்லை'' என்றேன். கொச்சையான ஆங்கிலத்தில் ''எந்தத் தேசத்திலிருந்து வருகிறீர்கள்?'' என்றாள் ஓர் அழகி. ''என்ன பாஷை பேசுகிறீர்கள்?'' என்றதும் குல்ஜார் ஸிங்குக்குத் தலைகால் புரியவில்லை. இரண்டு பெண்களையும் ஒரு ஒதுக்குப்புறமாக அழைத்துச் சென்று உற்சாகமாய்ப் பேச ஆரம்பித்து விட்டார். குல்ஜார் பாஸ்போர்ட்டையும் ப்ளேன் டிக்கெட்டுகளையும் அர்த்தமில்லாத ஏகக் காகிதச் சீட்டுகளுடன் புஷ் ஷர்ட் பாக்கெட்டில் திணித்துக் கொண்டிருப்பார். ஒரு எட்டணா விஷயத்துக்கும் ஒவ்வொரு பாக்கெட்டையும் குடைந்து எடுப்பார். பாஸ்போர்ட்டும் டிக்கெட்டும் கூடக் கூட வெளியில் வரும்போது எனக்கு பக் பக் கென்றிருக்கும். இப்போது அந்தப் பெண்களுடன் அதிதமான ஆர்வத்துடன் அவர் பேசுவதைப் பார்த்து நான் கவலையுடன் என்னுடைய பையை இறுக்கமாகப் பற்றிக் கொண்டேன்.

நேப்பில்ஸ் நகரத்தை அடைந்தோம். சுபாவமான உற்சாகம் மீண்டும் விழித்துக் கொள்ள, பின்னக் கவலைகளை மறந்து நான் ஆர்வத்துடன் ரயிலை விட்டு இறங்கினேன்.

(தொடரும்)

அத்தான் பெரிய பௌலராச்சே! வடை கொடுத்ததும் பாண்ட்லே தேச்சு 'ஷைன்' ஏத்துறார்!
பட் படார்!

போராட்டங்கள்

நான் அரசியல்வாதியாச்சே!.. கூட்டணி பட்டாசு வெடிக்கத் தான் பிடிக்கும்!

அந்த நாள் கிரிக் கெட்டுக்குப் பதிலா ஒரு நாள் கிரிக்கெட் இப்ப பிரபலம்!.. மாப்பிள்ளை கிரிக்கெட் ப்ளேயராச்சே!.. மாதிரி அந்த நாள் தங்காம ஒரு நாள் தங்கி ஓடியே போயிடுவார், பாரேன்!

தீபாவளி வாழ்த்து! பிப்ரவரியில் தேர்தல்!

சத்துணவு கூடம்
அ.தி.மு.க
தி.மு.க
நமக்குள்ளே அரசியல் வேறுபாடு கெடக்குது!.. நம்ம சத்துணவு கூடத்திலே உங்களுக்கு இன்னிக்குத் தீபாவளி விருந்து!

அஸ்ஸாம்
இலங்கைப் பிரச்னை
பஞ்சாப்
சமையல் கலை

வரி..வரி.. தீபாவளி இனாம்!
வோட்
வோட்
அரசியல்வாதி

சீக்கிரம் கொடுங்க. அடுத்த வீட்டுக்குப் போகணும்!... கணக்குப்படி நீங்க எனக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கட்டாய போனஸ் 15 பைசா.. 9 காசு!

'ஆசாரியிடமிருந்து கம்மலை வாங்குவதற்காக இங்கே வெச்சிருந்த ஐம்பது ரூபாயைக் காணலியே, நீங்க எடுத்திங்களா?' என்று ஆபீஸிலிருந்து வந்ததும் வராததுமாக பீரோவைத் திறந்து பார்த்த விமலா கேட்டாள்.

''ஆமாம். நான் தான் எடுத்தேன். ஏதோ வேற்று மனுஷாள் எடுத்ததைப் போல இல்லே கேட்கிறே? ரெண்டு மாசமா எங்கம்மாவுக்குப் பணம் அனுப்பலையேன்னு எடுத்து அனுப்பிச்சேன். இப்பக் கம்மலுக்கு என்ன அவசரம்? முதல் தேதி வரட்டும். கம்மலை வாங்கிக்கலாம்'' என்று நிதானமாகப் பதிலளித்தான் சலபதி.

''ஏன் முதல் தேதிக்குப் பிறகு உங்க சம்பளத்துலே அனுப்பியிருந்தா என்ன குறைஞ்க போயிடும்? அப்படி என்ன அவசரமாம்? என்னவோ உங்க அம்மாவுக்கு யாருமே இல்லேங்கிற மாதிரி நீங்க ஒருத்தர்தான் மாதா மாதம் பணம் அனுப்பணுமோ? உங்க அண்ணன் இல்லியா? அவர் கொடுக்கக் கூடாதா? இங்கேயே பற்றாக்குறையா இருக்குது'' என்று முணுமுணுத்தாள் விமலா.

''இதோ பார் விமலா. அநாவசியமா பேச்சை வளர்க்காதே. அடிக்கடி உன் சம்பளம், என் சம்பளம்னு பிரிச்சுப் பேசறதும் நல்லா இல்லே. இதே வார்த்தையை நான் உங்கிட்டே திருப்பிக் கேட்கிறதுக்கு எவ்வளவு நேரமாகும்னு யோசிச்சுப் பார்த்தியா?''

சலபதி எதை மனத்தில் வைத்துக்கொண்டு இப்படிச் சொல்கிறான் என்பது விமலா

முரண்பாடுகள்

அ.குமார்

விற்குப் புரிந்தது. திருமணம் ஆனதற்கு முன்பிருந்தே விமலா வேலைக்குப் போகிறாள். தந்தையற்ற அவளது குடும்ப நிலைமையையும், அடுத்த அவளது மூன்று தங்கைகளையும், எண்ணித் திருமணத்திற்குப் பிறகும் அவளது சம்பளத்தில் ஒரு பகுதியைத் தொடர்ந்து கொடுத்துதவ பெருந்தன்மையுடன் சலபதி ஒப்புக் கொண்டான். இப்போது அவளுடைய இரு தங்கைகள் வேலைக்குப் போகிறார்கள். இன்னமும் இவள் பணம் கொடுத்து வருவதை சலபதி சுட்டிக் காட்டுவது போல் அவளுக்குத் தோன்றியது.

''நான்தான் பிரிச்சுப் பிரிச்சுப் பேசறேன்னு சொல்றீங்க இல்லே. எனக்கு மாத்திரம் குடும்பம், கணவன் பிள்ளைங்கன்ற பாசம் இல்லியா? உங்க பேக்டரி ஸ்டிரைக் சமயத்துலே என்னோட சம்பாதனை இருந்ததினாலை தான் நம்மாலே உருப்படியா வாழ முடிஞ்சுது. தெரியுமில்லே'' — கணவனுடைய பேச்சுக்குப் பதில் கொடுக்க வேண்டுமென்ற வேகம்தான் அவளது பேச்சில் ஓங்கித் தொனித்தது.

''சரி, அப்படியே வெச்சுக்குவம். இப்ப நம்ம மாதிரி ரெண்டு சம்பாதனை இல்லாமே ஒரே சம்பாதனையிலே வாழ்றவங்க எல்லாம் ஸ்டிரைக் சமயத்துலே, வாழ முடியாமே தற்கொலையா பண்ணிண்டாங்க? அது சரி, இப்ப ஏன் அதிகமா முரண்டு பிடிக்கறே?''

''நான் ஒண்ணும் முரண்டு பிடிக்கலே. நான் எதையாவது கேட்டாலே உங்களுக்குத் தான் பொறுக்கிறதில்லே.''

''சரி, சரி, விடு விமலா. ஆபீஸிலிருந்து வந்ததும் வராததுமா எதுக்கு இந்தப் பிரச்னை? நம்ம சண்டையைப் பார்த்துண்டு என்ன ஏதுன்னு புரியாம விழிச்சுண்டு இருக்கிற இந்தச் சின்னஞ்சிறுகளைப் பார்த்தியா? ஸ்கூல்லே இருந்து வந்ததும் நம்மை எதிர்பார்த்துக்கிட்டிருக்கிற இவங்க எதிரே எதுக்கு நம்மோட சண்டை?'' என்று கூறிய சலபதி ஏழு வயது மகனான முரளியையும், நான்கு வயது மகளான உமாவையும் சுட்டிக் காட்டினான்.

கடந்த ஆறு மாத காலமாக உசுப்பிக் கொண்டிருக்கும் இந்த விவாதங்கள் என்னவென்று அவர்களுக்குப் புரிந்திருக்க நியாயமில்லை. என்றாலும் தங்களுடைய அப்பா

விற்கும் அம்மாவிற்கும் ஏதோ தகராறு என்பது மட்டும் புரிந்தது.

குழந்தைகள் இருவரையும் பார்க்கும் போது விமலாவிற்குக் கோபம் மேலும் கூடிக் கொண்டு வந்தது. கணவன் மேல் உள்ள கோபத்தைக் குழந்தைகள் மேல் காட்டுவது விவேகமல்ல. தற்போதைக்குப் பேசாமலிருப்பது தான் சரி என்று கருதிக் குழந்தைகளிருவரையும் அழைத்துக் கொண்டு சமையலறைக்குள் நுழைந்தாள். இது ஒரு தற்காலிகமான ஒத்தி வைப்பு. அவ்வளவே.

பூசல் மீண்டும் புகைய ஆரம்பிக்கலாம் என்பதற்கு அறிகுறியாக சமையலறையினுள் பாத்திரங்களின் உருளல் சப்தம் கேட்டது. மனம் சமாதானமடையச் சற்று வெளியே சென்று வருவது நல்லதென எண்ணினான் சலபதி. சட்டையை எடுத்து அணிந்து கொண்டான். புறப்பட்டவன் சற்று நிதானித்தான். முன்பெல்லாம் கடைக்குக் கிளம்பினால் கூட குழந்தைகளுடன் வெளியே வந்து நின்று வழியனுப்பி வைப்பது விமலாவின் வழக்கம். இப்போதெல்லாம் வருவதில்லை. தற்போது இந்த எதிர்பார்ப்பு தேவையற்றது என்ற எண்ணம் எழவே பேசாமல் வெளியே வந்தான்.

சமீபத்தில் நடந்த பொதுத் துறை நிறுவனங்களின் நீடிக்க வேலை நிறுத்தம் தொழிலாளர்களாகட்டும். யூனியனாகட்டும். இரு சாராருமே எதிர்பார்க்காதது. ஆரம்பத்திலிருந்தே ஒரு தவறான கணிப்பும், அரசாங்கத்தின் பிடிவாதமும் தொழிலாளர்களை மிகவும் பாதித்து விட்டன. அந்த நேரம் பார்த்துச் சலபதியின்

ஆறுகோடி டப்பா

ஹேமமாலினி நடித்ததும் கமல் அம்ரோஹி இயக்கியதுமான ரஜியா சுல்தான் திரைப்படம் எடுக்க ஆறு ஆண்டுகள் ஆயின. சரித்திரக் கதையைப் படமாக்கப் பணத்தை எப்படித் தண்ணீராகச் செலவிடுகிறார்கள் என்பது பற்றிய கதைகள் பரவின. தயாரிப்பாளர் மிச்ரா மொத்த செலவு பற்றிக் கூற மறுத்தாராயினும் ஆறு கோடிக்குக் குறைய வில்லை என்று திரைப்பட வட்டாரங்களில் பேசப்படுகிறது. படம் டப்பா வாகிவிடும் என்றும் கருதப்படுகிறது!

-ஆதாரம்:- சண்டே.

தாய்க்கு ஏற்பட்ட திடீர் உடல் நலக் குறைவு காரணமாகவும், அவனது அண்ணன் மகளின் திருமணத்திற்காக ஊருக்குப் போக வேண்டி வந்ததாலும் ஏற்பட்ட செலவுகள் அவனை மேலும் வலு வற்றவனாக்கிவிட்டன. அந்த நிலைமையிலும் விமலா அவளது தாய் வீட்டிற்குப் பணம் கொடுத்து வந்தது சலபதிக்குப் பிடிக்க வில்லை.

அதைச் சுட்டிக் காட்டிக் கேட்டதிலிருந்து விமலாவின் போக்கில் மாறுதல் ஏற்பட ஆரம்பித்தது. அடிக்கடி தாய் வீட்டிற்குச் சென்று தொடர்ந்தாற்போல் தங்க ஆரம்பித்தாள். திருமணமான நாள் முதல் அவளுடைய தாய் வீட்டிற்கு இருநூறு ரூபாய் கொடுப்பதும், இவனிடத்தில் இருநூறு ரூபாய் கொடுப்பதும் தவிர அவளுடைய மொத்த சம்பளம் எவ்வளவு? என்று இதுவரை அவனிடம் கேட்டுக் கொண்டதே இல்லை. தொழிற்சாலைகள் திறந்து சகஜ நிலைமைக்கு வரும் வரை பிறந்த வீட்டுக்கு அன்றி தன் வீட்டுக்கு உதவ வேண்டியது அவசியமென்பதைச் சலபதி வற்புறுத்தியது விமலாவிற்குப் பிடிக்கவில்லை.

சிந்தனை வயப்பட்டவனாய் வீடு திரும்பிய சலபதி, உடைகளை மாற்றிக் கொண்டு கை,கால் அலம்பிவிட்டுச் சாப்பிட உட்கார்ந்தான். குழந்தைகளிருவரும் படுக்கையறையில் காமிக்ஸ் புத்தகங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். உட்கார்ந்தவனின் முகத்தில் அடித்தாற்போல் சோற்றுத் தட்டைக் கொண்டு வந்து வைத்தாள் கமலா. தண்ணீர் டம்ளரை வைக்கும் போதும் ஒரு அழுத்தம். பொறுமையிழந்த சலபதி தட்டை ஒதுக்கிவிட்டு எழுந்தான்.

"இதோ பார் விமலா. வரவர மரியாதையே இல்லாமல் போச்சு. இந்த வீட்டில் நீ எவ்வளவு செலவு செய்கிறயோ அதை விட நாலு மடங்கு நானும் செலவு செய்வது உனக்குத் தெரியுமல்லவா? ஆரம்பத்திலேயே விட்டுக் கொடுத்தது தப்புன்னு நெனைக்கிறேன். நாளையிலேயிருந்து நீ வேலைக்குப் போக வேண்டாம். சம்பாதிக்கிறவள் என்ற திமிர்தானே உன்னை இப்படி நடந்துக்கச் சொல்லுது. இனிமே கஷ்டமோ, பட்டினியோ எதுவானாலும் என் ஒருத்தன் சம்பாத்தியத்தில் நடந்தா போதும்" என்று ஆத்திரத்தோடு கூறினான் சலபதி.

இதை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தவள் போல் சற்றுமுன் அடக்கி வைத்திருந்த கோபத்தை வெளிப்படுத்தத் தொடங்கினாள் விமலா.

"நீங்க ஒண்ணும் என்னை வேலைக்குப் போக வேண்டாமென்று சொல்லத் தேவையில்லை. கல்யாணமான உடனே சொல்லியிருந்தா அர்த்தம் உண்டு. இப்ப ஊதாரித்தனமா நீங்க செலவழிக்கிற நேரத்திலே நானும் வேலையை விட்டுட்டா என்னஆகும்னு யோசிச்சீங்களா? ஒவ்வொருத்தரையும் பாருங்க. இப்படித்தானு போறலே போற லேன்னு அலையுறாங்க. ஆசைப் பட்டதை வாங்கிக் கொடுக்க உங்களாலேதான்

முடியலேன்னாலும் நானு வாங்கிப் போடற துக்கும் ஏதாவது ஒரு குத்தம் சொல்றீங்க. சும்மானுக்குக் கூலி கொடுங்கன்னு உங்க ண்ணடை நான் கேட்டேனு சொல்லுங்க?''

''மத்தவங்க வாழ்க்கையை எப்போதும் நம்ம வாழ்க்கையோட ஒத்துப் பார்க்காதே பேசாதேன்னு எத்தனையோ தடவை உங்கிட்டே சொல்லியிருக்கேன் விமலா. அப்படி ஒத்துப் பார்க்கணும்னு நான் என்ன ஸெரைப் போலக் குடிக்கிறேனு? ரேஸான்னு அலையிறேனு? ஏதோ நானு மாசம் சம்பளமில்லாமல் போச்சு. இமர் செலவுங்க என்னைக் கொஞ்சம் கடனாளி யாக்கிடிச்சு. இதனால உன்னையோ, குழந்தை களையோ கவனிக்கிறதுலே ஏதாவது குறை வெச்சேனு? இதோ பார். இன்னையோட இந்த விவகாரத்துக்கு முடிவு கட்டிடு. ஆமாம். தினமும் இப்படி நாம சண்டை பிடிச்சுக்கிறது சரியில்லை.''

''இனி இந்த மாதிரி பேசக் கூடாது. நடக்கக் கூடாதுன்னுதான் நானும் ஒரு முடிவுக்கு வந்துட்டேன். நாளையிலேயிருந்து நான் என் அம்மா வீட்லே போய்த் தங்கிக் கிறேன்.''

''உங்க அம்மா வீடு உள்ளூர்லேயே இருக்கிறது உனக்கு வசதியாப் போச்சு இல்லே. நீ அங்கே போறதுன்னு தீர்மானிச் சுட்டா ஒரே ஒரு நிபந்தனை விமலா. நீ திரும்பவும் இந்த வீட்டு வாசற்படியை மிதிக்கக் கூடாது. எப்படி? எவ்வளவு நாள்? நீ அங்கேயே இருந்துடப் போறேன்னு பார்த்துடறேன்!''

''நான் ஒண்ணும் திரும்பி வரணும்கற எண்ணத்திலே போகலே. இத பாருங்க. இன்னையோட இந்த உறவு விட்டுப் போச் சுன்னு நெனைச்சுக்கங்க. நான் வாங்கின இந்த பீரோ, தையல் மிஷின் சோபா செட், ரேடியோ எல்லாத்தையும் எடுத்துண்டு போறேன். நீங்க வாங்கினதை நீங்களே வெச்சுக்கங்க'' என்று கத்தினாள்.

''விமலா. இதுவரைக்கும் உன் சம்பளம் என் சம்பளம்னுதான் பேசினே. இப்ப என்னோட பொருள், உன்னோட பொருள்னு பேசற அளவுக்கு வந்துட்டே இல்லே. உன்னோட புத்தி பேதலிச்சுப் போச்சுன்னுதான் நெனைக்கிறேன். இதோ பார். நாளைக்கு என்ன, இப்பவே நீ உன் அம்மா வீட்டுக்குக் கௌம்பு. கொண்டு போய் விட்டுட்டு வந்துடறேன்'' என்று கூறி ஆத்திரத்துடன் விமலாவின் கையைப் பிடித் திழுத்துப் படுக்கையறையினுள் தள்ளினான். கூடவே உள்ளே நுழைந்த சபதி அங்கு சன்னமாக ஒலித்துக் கொண்டிருந்த இரு சிறு பிஞ்சு உள்ளங்களின் குரல்களைக் கேட்டதும் திடுக்கிட்டு நின்றான். விமலா வும் திடுக்கிட்டாள்.

''உமா, நம்ம அப்பாவும் அம்மாவும் தெனமும் ஏன் இப்படி சண்டை போட்டுக் கிறாங்க? நான் வாங்கின பீரோ, ரேடியோ, சோபா எல்லாம் எடுத்துண்டு போறேன். நீங்க வாங்கினதையெல்லாம் நீங்களே வெச்சுக்கங்கன்னு அப்பாகிட்டே அம்மா சொல்றாளே. அப்பப் ரெண்டு பேரும் எல்லா சாமானையும் பங்கு போட்டுக்கிருப்

எஸ். வி. ஆர்:

டாக்டரைக் காண நீண்டநேரம் க்யூவில் காத்திருந்து நம் முறை வரும் போது ஒரு ''மெடிகல் ரெப்'' கன் ஸல்டிங் அறைக்குள் புகுந்து கொண்டு டாக்டருடன் சாவகாச சம்பாஷணை நடத்தும்போது....

குடந்தை புகழேந்தி:-

மேற்கு மாம்பலத்தில் நேற்று வரை நடந்து வந்த கிளை நூலகம் திடு மென்று காரண காரியமின்றி நூலக ஆணைக்குழுவினரால் மூடப்பட்ட போது....

ஆர். எஸ். பூஷண்:-

சென்னை பாரீஸ் கார்னரில் ராஜாஜி சிலை சரியாகப் பராமரிக்கப்படாமல் மிகக் கேவலமான நிலையில் புதர் மண்டி, குப்பையும், துர்நாற்றமும் சூழக் காட்சியளிப்பதைக் கவனிக்கும் போது....

* * *

''உங்களுக்கு எதைக் கண்டு எரிச் சல்?'' என்று மூன்று பேரைக் கேட்ட போது, மேற்படி பதில்கள் கிடைத்தன.

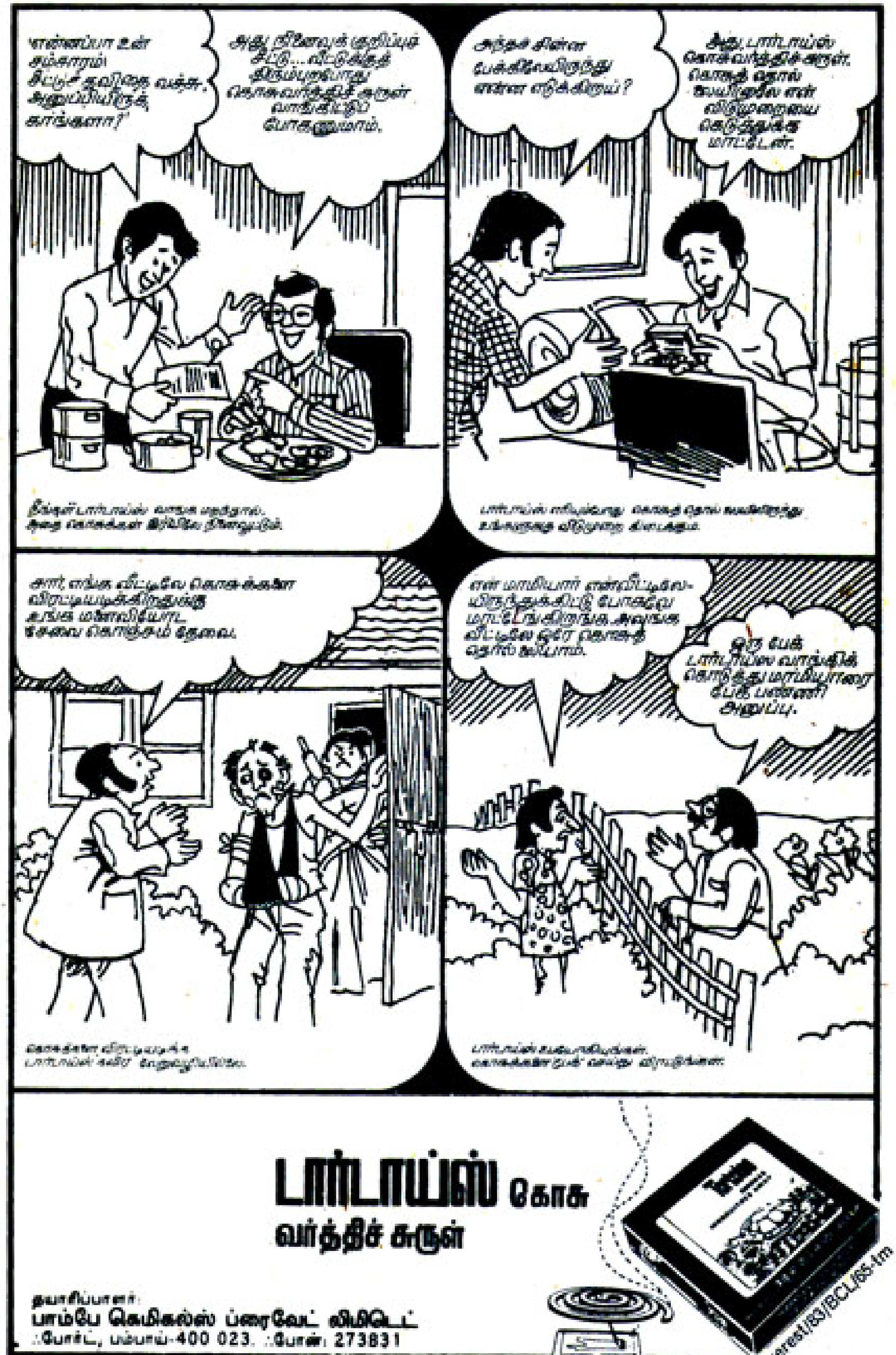
வாசகர்களாகிய உங்களுக்கும் எரிச் சலைக் கொட்டித் தீர்த்துக் கொள்ள ஒரு சந்தர்ப்பம் தருகிறோம். எதைக் கண்டு எரிச்சல்? கீழே உள்ள கூப்பனில் எழுதி இந்த அரைப்பக்கத்தைக் கத் தரித்து அனுப்புங்கள். பிரசுரமானால் பரிசு உண்டு. முடிவு தேதி நவம்பர் 21. உறையின் மேல் ''எரிச்சல்'' என்று குறிப்பிடவும்.

என் பெயர்: ....

விலாசம்:– ....

....

....

டார்டாய்ஸ் கொசு
வர்த்திச் சுருள்
தயாரிப்பாளர்:
பாம்பே கெமிகல்ஸ் ப்ரைவேட் லிமிடெட்
போர்ட், பம்பாய்-400 023. போன்: 273831
everest/83/BCL/654m

போல நம்மையுமில்லே பங்கு போட்டுப் பாங்க. அப்படி பிரிச்சா நான் யார்கிட்டே போவணும்? நீ யார்கிட்டே போவணும்? நம்ம ரெண்டு பேருக்குள்ளே எந்தச் சண்டையும் இல்லியே. நாம ஒத்துமையாத் தானே இருக்கோம். நமக்கு அவங்க ரெண்டுபேருமே வேணும். எல்லாத்தையும் பிரிச்சுக்கிருப்போல நம்ம ரெண்டுபேரையும் பிரிச்சுடுவாங்களோன்னு பயமா இருக்கு. இப்ப என்ன பண்ணலாம் சொல்லு'' என்று தன் அருகில் உமாவை இழுத்து வைத்துக் கொண்டு முரளி சொல்லிக் கொண்டிருந்தான்.

இதைக் கேட்டதும் வெந்தணலை வாரி அப்படியே உடல் முழுவதும் எரிந்தாற் போலிருந்தது இருவருக்கும். இந்தப் பிஞ்சு உள்ளங்களில் இப்படியொரு ஆழமான பிணைப்பா? பார்வையா?

விமலாவைப் பார்த்தான் சம்பத்.

''ரொம்ப அவசரப்பட்டுட்டேன். என்னை மன்னிச்சிடுங்க'' என்று கண்களில் நீர்மல்க அவனது கரங்களை இறுகப் பிடித்துக் கொண்டாள் விமலா.

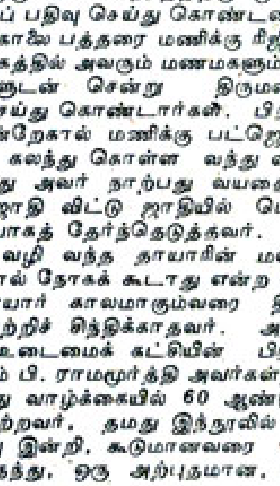
திடீரென்று பேச்சு சப்தம் குறைந்து அமைதியாகி விட்டதை உணர்ந்து மெல்லத் திரும்பிப் பார்த்த முரளிக்கும், உமாவிற்கும் தாய் தந்தையரை ஒரு சேரப் பார்க்கும் போது விவரம் புரியாவிட்டாலும் எல்லாமே புரிந்து விட்டது போல் புன்னகைப் பூக்களை உதிர்த்தனர்.

வாரம் ஒரு புத்தகம்

விடுதலைப் போரும் திராவிட இயக்கமும்

1952ம் ஆண்டில் அவர் சென்னை மாநில சட்ட சபையில் எதிர்க் கட்சித் தலைவர். அன்று விவாதத்துக்குப் பதில் அளிக்கும் போது அன்றைய நிதி அமைச்சர் 'எதிர்க் கட்சித் தலைவரின் புதிய அந்தஸ்துக்காக அவரை வாழ்த்துகிறேன்' என்று உரையைத் துவக்கினார். உறுப்பினர்கள் 'என்ன அந்தஸ்து?' என்று எழுப்பிய கேள்விகளுக்கு சுமார் ஒரு மணி நேரத்திற்கு முன் அவர் திருமணப் பதிவு செய்து கொண்டதை விளக்கினார். காலை பத்தரை மணிக்கு ரிஜிஸ்டிரார் அலுவலகத்தில் அவரும் மணமகளும் இரண்டு சாட்சிகளுடன் சென்று திருமணத்தைப் பதிவு செய்து கொண்டார்கள். பிறகு காலை பதினொன்றேகால் மணிக்கு பட்ஜெட் விவாதத்தில் கலந்து கொள்ள வந்து விட்டார். அப்போது அவர் நாற்பது வயதைக் கடந்தவர். ஜாதி விட்டு ஜாதியில் பெண்ணைத் துணைவியாகத் தேர்ந்தெடுத்தவர். ஆசாரக் குடும்ப வழி வந்த தாயாரின் மனம் திருமணத்தால் நோகக் கூடாது என்ற எண்ணத்தில் தாயார் காலமாகும்வரை திருமணத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்காதவர். அந்த நபர் பொது உடைமைக் கட்சியின் பிரமுகராக விளங்கும் பி. ராமமூர்த்தி அவர்கள்தான்.

பொது வாழ்க்கையில் 60 ஆண்டு அனுபவம் பெற்றவர், தமது இந்நூலில் விருப்பு வெறுப்பு இன்றி, கூடுமானவரை ஆதாரங்களைத் தந்து, ஒரு அற்புதமான, அரசியல் வளர்ச்சி சரித்திரத்தை உருவாக்கியிருக்கிறார். சட்டமன்ற உறுப்பினராகவும் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும், ஒரு முக்கிய அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்தவராகவும் இருப்பதால் அவருக்குப் பல அரசியல் தலைவர்களையும், பிரமுகர்களையும் சந்தித்துச் சர்ச்சை செய்யவும் நிறைய வாய்ப்புகள் இருந்தன. அந்த வாய்ப்புகள் இந்த நூலை உருவாக்க நன்கு உதவியிருக்கின்றன.

ஜஸ்டிஸ் கட்சியைப் பற்றி ஆரம்பத்தில் குறிப்பிடுகையில் ''இந்தக் கட்சி இருந்து வந்த காலம் பூராவிலும் இந்நாட்டின் வரலாற்றில் அது வகித்து வந்த பாத்திரம் தேச பக்தியும் சுதந்திர வாஞ்சையும்கொண்ட ஒவ்வொரு இந்தியனும் பெருமைப்படக்கூடியதாக இல்லை. மாறாக வெட்கித் தலைகுனிய வேண்டியதாக இருக்கிறது''(பக்கம் 1) என்று கூறும் ஆசிரியர் அதற்குச் சான்றுகளும் கொடுக்கிறார்.

1946ல் பெரியார் பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் இந்தியாவின் மற்ற பகுதிகளிலிருந்து போய் விட்டாலும் சென்னை ராஜதானியிலிருந்து போகக் கூடாது என்ற மகஜர் ஒன்றை சென்னை கவர்னரிடம் கொடுத்தபோது திரு அண்ணாதுரை அவரை விட்டுப் பிரியவில்லை. அந்த மகஜருக்கு ஆட்சேபணையும் தெரிவிக்கவில்லை. (பக்கம் 208)

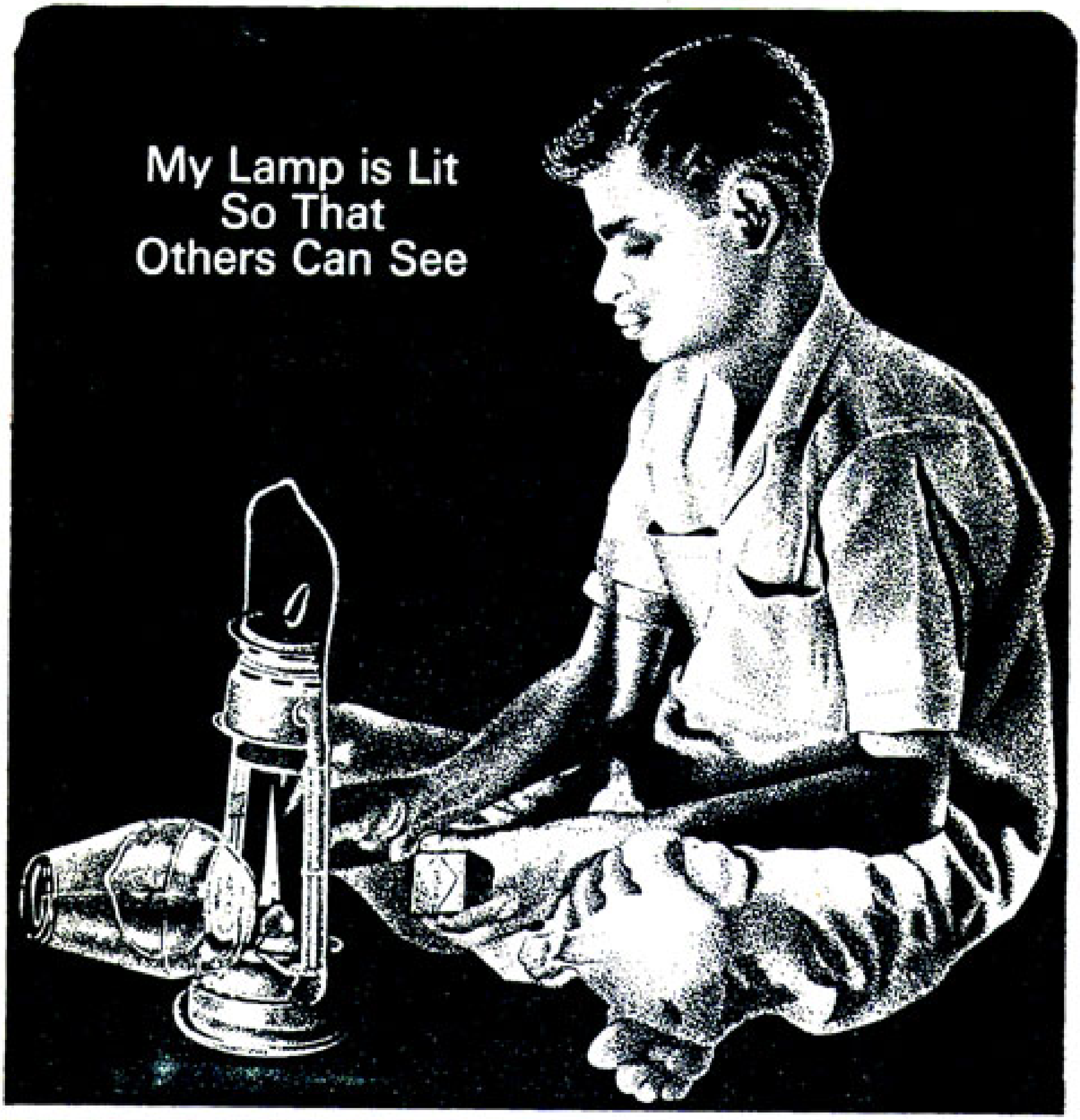
இப்படிப் பல்வேறு கட்சிகளைப் பற்றிய தமது கருத்துக்களை மேலோட்டமாக இன்றி ஆதார பூர்வமாக எடுத்துரைக்கிறார்.

இன்றைய இளைய தலைமுறையினர் இந்த நூலைப் படித்தார்களானால் தமிழ்நாட்டில் அறுபது வருடங்களுக்கு மேலாக நிலவிவந்த அரசியல் சூழ்நிலைகளை, நிறைகுறைகளை நன்கு உணர முடியும். ஒரு நவீனம் போல இடைவெளி இல்லாமல் தொடர்ந்து படித்து முடிக்கத் தூண்டுகிறது புத்தகம்.

-கோமதி ஸ்வாமிநாதன்

புகைப்படம்: **சுபா**

பழனியப்பா பிரதர்ஸ், சென்னை-14
விலை ரூ. 10

At eventide on a lonely road, returning after a hard day's work, a blind man bearing a lamp met a stranger who laughingly asked: "Does a blind man need light?" "Yes," replied the blind man, "my lamp is lit so that others can see."

On the palm fringed shores of Phansa, near Daman, Tatas have donated a 240 acre farm. Here, the blind are trained as farmers and tradesmen, resettled on their own farms or in co-operative endeavours.

TATA ENTERPRISES

TS-6153

பகல் கனவு காணுங்கள்

— ஓவியன் —

வாழ்க்கையில் வெற்றி பெற வேண்டுமென்றால் பகற்கனவு காண்பதை விட்டு (அதாவது கற்பனையில் மிதப்பதை விட்டு) காரியத்தில் இறங்க வேண்டும் என்பார்கள்.

அதற்கு நேர்மாறாகக் காரியத்தைப்பற்றி கவலைப்படாதீர்கள். நன்றாகப் பகற் கனவு காணுங்கள். மேலும், மேலும் கற்பனையில் திளைத்து விடுங்கள். காரியம் தானாகக் கைகூடும். வெற்றி வந்து குவியும் என்று தலைகீழ்ப் புரட்சிக் கருத்தை வெளியிட்டார் டாக்டர் மாக்ஸ்வெல் மால்ட்ஸ்.

ஆரம்ப கால அமெரிக்க பிளாஸ்டிக் அறுவைச் சிகிச்சை முன்னோடிகளில் ஒருவரான இந்த டாக்டர் அவர் துறைக்குச் சம்பந்தமில்லாத ஒரு பெரிய விஷயத்தைக் கண்டுபிடித்தார்.

புதிய விஷயங்களைக் கண்டுபிடித்தவர்கள் பலரும் அந்தத் துறைக்குச் சம்பந்தப்பட்டவர்களல்ல. வெறிநாய்க் கடிக்கு மருந்து கண்டுபிடித்த பாஸ்ட்யூர் மருத்துவரல்ல. விமானம் கண்டுபிடித்த ரைட்சகோதரர்கள் சைக்கிள் ரிப்பேர்க்காரர்கள். பௌதிக விஷயத்தின் மிக முக்கியமான விஷயத்தைக் கண்டுபிடித்த ஐன்ஸ்டின் கணித மேதை; பௌதிக விஞ்ஞானியல்ல. க்யூரி அம்மையாரின் கண்டுபிடிப்புகள் மருத்துவத்துறையில் பெரிதும் பயன்படுகிறது. ஆயினும் க்யூரி அம்மையார் மருத்துவரல்ல.

''அப்படித்தான் நானும் என் துறைக்குச் சம்பந்தமில்லாத மனோதத்துவ துறையில் ஒரு விஷயத்தைக் கண்டுபிடித்தேன். இது தான் சுய உருவ மனோதத்துவம்'' என்றார் டாக்டர் மால்ட்ஸ்.

1960—ல், வெளிவந்த அவருடைய சைகோ சைபர்னடிக்ஸ் தத்துவம் உலக முழுவதும் நடைமுறையில் பயன்படுத்தப் பட்டுப் போற்றப்பட்டது. இன்றும் பயன் படுத்தப்படுகிறது.

பகற்கனவிலேயே பெரும்பாலும் மூழ்கிக் கிடக்கும் மாணவக் கும்பலும், இளவட்டங்களும், அந்தப் பகற்கனவின் மூலமே எப்படி சகல விருப்பங்களையும் நிறைவேற்றிக் கொள்ள முடியும் என்பதை விஞ்ஞான பூர்வமாக சைகோ சைபர்னடிக்ஸ் தத்துவம் விளக்குகிறது.

சோடை எங்கே இருக்கிறது?

டாக்டர் மாக்ஸ்வெல் மால்ட்ஸ் கூறுகிறார்:—

முகத்திலிருந்த ஒரு சோடையை நீக்கியதும் ஆளே மாறிவிடுகிறார். அவர் குணமும் மாறிவிடுகிறது என்பதை பிளாஸ்டிக் சர்ஜன் என்ற முறையில் அனுபவபூர்வமாக உணர்ந்து ஆச்சரியப்பட்டு வந்தேன். கூச்சத்தில் மூலையில் முடங்கிக் கிடந்தவர்கள் கூட தைரியமாக வெளிவந்து எல்லோரிடமும் கலகலப்பாகப் பழக ஆரம்பித்துவிடுகிறார்கள்.

ஒரு பையனுக்கு இரண்டு காதுகளும் சற்றுப்பெரியதாக இருந்தன. எல்லோரும் வேடிக்கைக்கு அவனை ''யானைக் காது'' என்று கேலி செய்தார்கள். கேலிக்குப் பயந்து அவன் யாரிடமும் சேருவதில்லை, மற்றப் பிள்ளைகளுடன் விளையாடுவதில்லை.

படிப்பிலும் கவனம் செலுத்துவதில்லை. மூலையே கதி என்று கிடந்தான்.

பிளாஸ்டிக் அறுவையில் அவன் காதுகளைச் சரி செய்ததும் ஆளே மாறிவிட்டான். குணமும் மாறிவிட்டது. மூலையிலிருந்து வெளிவந்து எல்லோரிடமும் கலகலப்பாகப் பழகினான். ஆட்டம் பாட்டம் என்று கும்மாளம் போட்டான். படிப்பிலும் கவனம் செலுத்திக் கெட்டிக்காரனாகி விட்டான்.

ஒரு விபத்துக்குள்ளான ஒரு வியாபாரிக்கு முகத்தில் காயம்பட்டுத் தழும்பாகிவிட்டது. அது அவருடைய முகச்சாயலைக் கெடுத்து விட்டது. வெளியே தலைகாட்டவே வெட்கப்பட்டார். பிறருடன் பழகுவதைக் கைவிட்டார். ஒரு வியாபாரிக்கு அது பெரிய நஷ்டம் என்று சொல்லவும் வேண்டுமா? அவர் வியாபாரம் படுத்துவிட்டது. வருவாயும், வசதிகளும் 'குறைந்தன. வாழ்க்கை துன்பமயமாகி விட்டது.

அந்தத் தழும்பை பிளாஸ்டிக் அறுவையில் நீக்கியதும் அவர் போக்கே மாறி விட்டது. வாழ்க்கை சந்தோஷமயமாகி விட்டது.

அவன் ஒரு சிறைப்பறவை. அடிக்கடி குற்றம் புரிந்து சிறை சென்றான். அது அவனுக்கு வாடிக்கையாகி விட்டது.

அவன் முகத்திலிருந்த ஒரு பெரிய சோடையை நீக்கியதும் ஆளே மாறிவிட்டான். முரடன் சாதுவானான்.

இப்படியே உதாரணங்களை அடுக்கிக் கொண்டு போகலாம். ஆனால், இதற்கு, விதிவிலக்கானவர்களும் இருக்கிறார்களே!

ஒரு பெண்ணுக்குச் சப்பை மூக்கு. அதனால் வெட்கப்பட்டுக் கொண்டு யாரிடமும் பேசுவதில்லை, பழகுவதில்லை. வீடே கதியென்று பரிதாபமாக வாழ்ந்தாள்.

அவளுக்குப் பிளாஸ்டிக் அறுவை சிகிச்சையில் செதுக்கி வைத்த மூக்கு போல் அழகான மூக்கு அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டது. அதற்குப்பிறகு அவள் சந்தோஷமாக எல்லோரிடமும் பேசுவாள், பழகுவாள் என்று எதிர்பார்த்தார்கள்.

ஆனால், எப்பேர்ப்பட்ட ஏமாற்றம்! அவள் போக்குக் கொஞ்சம் கூட மாறவில்லை. பழையபடி மூலையே கதி என்று கிடந்தாள்.

விஷயம் இதுதான். அவளுடைய சோடை முகத்தில் இல்லை. நினைவில் இருக்கிறது. அந்த நினைவு பழைய சோடை முகத்தையே நினைவுபடுத்துகிறது. அதனால் சோடை நீங்கிய முகம் அவள் கண்களுக்குப் புலப்படுவதில்லை.

வேறு சிலர் இருக்கிறார்கள். தங்கள் முகத்தில் என்னவோ ஒரு சோடை இருப்பதாக நினைத்துக் கொண்டு அந்தக் கற்பனைச் சோடையை அறுவை செய்து அகற்றச் சொல்கிறார்கள். அதை எப்படி பிளாஸ்டிக் சர்ஜனால் செய்ய முடியும்?

பிளாஸ்டிக் சர்ஜனிடம் வருகிறவர்களில் பெரும்பாலானவர்களுக்கு அறுவைச் சிகிச்சை தேவையில்லை; அதற்கும் மேலாக வேறு எதுவோ தேவைப்படுகிறது என்பதை வெகு காலத்துக்கு முன்பே உணர்ந்து விட்டேன்.

என்னிடம், வருகிறவர்களை யாரைக்காது. சப்பை மூக்கு, இளிச்சவாய் என்று சிகிச்சையளித்துப் பயனில்லை. ஒட்டு மொத்தமாக முழு மனிதனுக்கும் சிகிச்சையளிக்க வேண்டும். அதற்கு பிளாஸ்டிக் அறுவை சிகிச்சை மட்டும் போதாது. வேறு வழி கண்டுபிடித்தாக வேண்டும் என்று உணர்ந்தேன்.

அதற்காக மனித மனம் எப்படி செயல்படுகிறது என்பதை அறிந்து கொள்ளவேண்டியிருந்தது. அந்த அறிவு மிகவும் பயனுள்ளதாக இருந்தது.

நாம் ஒவ்வொருவரும் நம்மை நாமே மனத்தில் படம் பிடித்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்தப் படம் உள் மனத்தின் ஆழத்தில் புதைந்து கிடக்கிறது. அதனால் அப்படி ஒரு சுயஉருவப்படம் நமக்குள் இருப்பது நமக்குத் தெரிவதில்லை.

இந்த நூற்றாண்டின் மிகமுக்கியமான கண்டுபிடிப்புகளில் பிரதானமானது இந்த சுயஉருவமனவியல் (Self Image Psychclogy) தான்.

இந்த சுய உருவப்படத்தில் நம்முடைய முகஜாடை நிறம், தோற்றம் என்று ஒவ்வொரு நுணுக்கத்தையும் நாம் படம் பிடித்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த மன உருவத்துக்குத் தக்கபடி நம்முடைய நடவடிக்கையும் அமைகின்றன.

''அவளுக்கு தான் ஒரு ரதி என்ற நினைப்பு'' என்று சொல்வதைக் கேட்டிருக்கிறோம். அதற்கு என்ன அர்த்தம்? ஒருத்தி தன்னைச் சிறந்த அழகி என்று மனத்தில் நினைத்துக் கொண்டு (அதாவது மனத்தில் படம் பிடித்து வைத்துக் கொண்டு) அதற்குத் தக்கபடி அலட்டிக் கொள்கிறாள் என்றுதானே அர்த்தம்!

அழகாயிருப்பவர்களைப் பாருங்கள். அவர்களிடம் தன்னம்பிக்கை இருப்பது வெளிப்படையாகத் தெரியும். காரணம் என்ன

முதலாவதாக அவர்களுக்குத்தங்கள் அழகு நன்றாகத் தெரியும். அந்த அழகிற்கு எல்லோரும் மயங்குகிறார்கள் என்பதும் தெரியும். அதனால் தாங்கள் கேட்பது சுலபமாகக் கிடைக்கும், செய்வது ஆமோதிக்கப்படும் என்பதும் தெரியும். இவை யாவும் அவர்கள்

உள்மனத்தின் ஆழத்தில் சுய உருவப்படமாகப் பதிந்து கிடப்பதால் எந்த ஒரு காரியத்திலும் தன்னம்பிக்கையோடு, சுயமாய், தைரியமாய் ஈடுபட்டு வெற்றியடைகிறார்கள்.

நேர்மாறாக அவலட்சணமாயிருப்பவர்களைக் கவனியுங்கள். அவர்களுக்குத் தங்கள் அவலட்சணம் நன்றாகத் தெரியும். தங்களைக் கண்டால் பிறர் முகம் சுளிப்பார்கள், கோபப்படுவார்கள், செய்கிற வேலையில் தப்புக் கண்டுபிடிப்பார்கள் என்பதும் தெரியும். இவை யாவும் அவர்கள் உள்மனத்தின் ஆழத்தில் சுயஉருவப்படமாகப் பதிந்து கிடப்பதால் எந்த ஒரு காரியத்திலும் பயத்துடன், தயக்கத்துடன் ஈடுபடுவதால் தோல்வியடைகிறார்கள்.

சுருக்கமாகச் சொல்வதானால் நாம் மனத்தில் படம் பிடித்து வைத்துக் கொண்டிருக்கும் சுயஉருவம் நமக்குத் திருப்தியளித்தால் நம்முடைய போக்கும் நடவடிக்கைகளும் திருப்தியாக, தன்னம்பிக்கை, தைரியம், திறமையுள்ளவைகளாக இருக்கும். திருப்தியளிக்காவிட்டால் அதற்குத் தக்கபடி நடவடிக்கைகளும் போக்கும் திருப்தியில்லாமல் கோழையாய், பயமும், தயக்கமும், மிகுந்தவைகளாக இருக்கும்.

உதாரணத்தில் கூறிய பையன், வியாபாரி சிறைப் பறவை ஆகியோருக்கு அவர்கள் உள்மனத்தின் ஆழத்தில் புதைந்து கிடந்த சுயஉருவம் திருப்தியளிக்கவில்லை. அதற்குத் தக்கபடி அவர்கள் போக்கில் கூச்சம், சங்கோஜம், தயக்கம் யாவும் இருந்தன. தோல்வியும் வேதனையுமே அவர்களுக்கு வாழ்க்கையாக இருந்தது.

பிளாஸ்டிக் அறுவைச் சிகிச்சையில் அவர்களுடைய குறைகள் நீக்கப்பட்டவுடன் உள் மனத்தின் ஆழத்தில் அவர்கள் படம் பிடித்து வைத்திருந்த சுயஉருவப் படத்திலும் குறைகள் நீங்கிவிட்டன. அதாவது பழைய முகத்துக்குப் பதிலாக புதிய முகத்தை உள்மனத்தின் ஆழத்தில் அவர்கள் படம் பிடித்து வைத்துக் கொண்டார்கள். புதிய சுய உருவப்படம் அவர்களுக்குத் திருப்தியளித்ததால் அவர்களுடைய போக்கும், நடவடிக்கையும் மாறிவிட்டது. தன்னம்பிக்கையும், தைரியமும் பிறந்தது. வாழ்க்கை வெற்றிகரமாக, சந்தோஷமாக மாறிவிட்டது.

பிளாஸ்டிக் அறுவைச் சிகிச்சையில் அழகிய மூக்கு அமைத்துக் கொடுத்த பிறகும் உள் மனத்தின் ஆழத்தில் படம் பிடித்து வைத்துக் கொண்டிருந்த சப்பை மூக்கு சுய உருவப் படத்தை அந்தப் பெண் மாற்றிக் கொள்ளாததால் புதிய அழகு மூக்கு அவள் உணர்வுக்குப் புலப்படவேயில்லை. அதனால் பழைய சுயஉருவப்படத்தையே மனத்தில் வைத்துக் கொண்டு வேதனை உருவமாக மூலையில் பரிதாபமாக அடைந்து கிடந்தாள்.

ஆக, நம்முடைய வெற்றி, தோல்வி சந்தோஷம், வேதனை, தன்னம்பிக்கை, தயக்கம் யாவும் நாம் உள்மனத்தின் ஆழத்தில் படம் பிடித்து வைத்துக் கொண்டிருக்கும் நம்முடைய சுய உருவப்படத்துக்குத் தக்கபடி இருக்கின்றன என்பதை சுயஉருவ மனவியல் ஆராய்ச்சி ஆதாரங்கள் நிரூபிக்கின்றன.

திருப்தியில்லாத சுயஉருவப்படத்தைத் திருப்தியான சுய உருவமாக உள் மனத்தில் மாற்றிக் கொண்டால் வாழ்க்கை வெற்றியும், சந்தோஷமுமாக மாறிவிடும் என்பதையும் ஆராய்ச்சி ஆதாரங்கள் நிரூபிக்கின்றன.

அதை எப்படி மாற்றுவது? அது நம்ப முடியாத அளவு சுலபமானது! அவ்வளவு சுலபமானதை விஞ்ஞான பூர்வமாகத் தெரிந்து கொள்வதானால் முதலில் நம்முடைய மனம் எப்படிச் செயல்படுகிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்வது மிகவும் அவசியம்.

சைபர்னடிக்ஸ்

சுமார் நாற்பது வருஷங்களுக்கு முன்பு வரை நம்முடைய மூளையும், நரம்பு மண்டலங்களும் எப்படிச் செயல்படுகின்றன என்று விஞ்ஞானிகளுக்குச் சரியாகத் தெரியாமலிருந்தது. மின்னியல் மூளை (எலக்ட்ரானிக் ப்ரெய்ன்) செய்ய முனைந்த போது தான் ஓரளவு விஷயங்கள் புரிந்தன. அவற்றை வைத்துக் கொண்டு மின்னியல் மூளை செய்தார்கள். அதைச் செய்த விஞ்ஞானப் பிரிவுக்கு சைபர்னடிக்ஸ் என்று பெயர்.

சைபர்னடிக்ஸ் என்பது கிரேக்கச் சொல். கப்பலைச் செலுத்தும் மீகாமன் (ஸ்டீயர்ஸ்மேன்) என்று பொருள். கப்பலைப் பார்க்காதவர்களுக்குப் புரியும்படி சொல்வதென்றால் கார் ஸ்டீரிங்கைத் திருப்பும் டிரைவர் என்று சொல்லலாம்.

மின்னியல் மூளை செய்ய வந்த சைபர்னடிக்ஸ் விஞ்ஞானம் பின்னால் மனித மனம் எப்படிச் செயல்படுகிறது என்பதை விளக்க உதவிற்று. உண்மையில் மனித மனம் அல்லது ஆத்மா (சைகே) வை ஆராய மனவியல் தான் முதலில் கிளம்பிற்று. அது ஆராய்ந்து, ஆராய்ந்து கடைசியில் மனிதனுக்கு ஆத்மாவே கிடையாது என்று சொல்லிவிட்டது. அத்துடன் விட்டதா?

மனநோயாளிகள் போன்ற மனக்குறையுள்ளவர்களையே பெரிதும் ஆராய்ந்து அவற்றையே இன்றுவரை விளக்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

அதன் பிறகு வந்த நடத்தை விஞ்ஞானம் (பிஹேவியர் சையன்ஸ்) மனிதனின் நடத்தையை ஆராய்ந்து மனிதனுக்கு மனம் என்றும், மனஉறுதி என்றும் எதுவும் இடையாது. அவை வெறும் கற்பனைகள் என்று கூறிவிட்டது. அத்துடன் விட்டதா? நினைவு என்கிறோமே அப்படி எதுவும் கிடையாது. அது மூளையிலுள்ள ரசாயன செயலால் தோன்றும் மாயை. சிந்தனை என்கிறோமே அப்படி ஒன்றுமில்லை, அது மூளை எலக்ட்ரான்களின் இயக்கத்தால் தோன்றும் உணர்வு என்று கூறிவிட்டது. மொத்தத்தில் மனிதனை யந்திரம் என்று கூறிவிட்டது.

சைபர்னடிக்ஸ் விஞ்ஞானம் மனிதனை ஒரேயடியாக யந்திரமாகச் சொல்லவில்லை. மனிதனுக்குள்ளே ஒரு யந்திரம் இருக்கிறது. அதை மனிதன் இயக்குகிறான் என்கிறது. அந்த யந்திரத்தை உள்மனம் என்கிறோம்.

உள்மனத்தை யந்திரம் என்று சொன்னதற்குக் காரணம் அதற்குச் சொந்தப் புத்தி கிடையாது. சொன்னதைச் செய்யும் விசுவாசமுள்ள வேலைக்காரனைப் போல் நாம் தரும் உத்தரவுகளைச் சிரமேற்கொண்டு நிறைவேற்றி வைக்கும்.

இதற்குச் சொந்தப் புத்தி இல்லாததால் எது நிஜம், எது கற்பனை என்று எதையும் வகைப்படுத்திப் பார்க்கத் தெரியாது. நாம் எதை நினைக்கிறோமோ, அதாவது நம்முடைய மனம் எதை நினைக்கிறதோ இதை நிஜம் என்று எடுத்துக் கொண்டு வேலை செய்ய ஆரம்பித்து விடுகிறது.

ஒரு கயிற்றைப் பார்த்துப் பாம்பு என்று நினைத்து விடுகிறோம் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அது நிஜமாக பாம்பா, கயிறு என்று உள்மனம் யோசிக்காது. (அதற்குத் தான் சொந்த புத்தி இல்லையே). பாம்பைக் கண்டால் பயப்பட வேண்டும், ஓட வேண்டும், பாம்பை அடித்துக் கொல்ல வேண்டும் என்று உள்மனத்துக்குத் தெரியும். (அது கூட முந்திய அனுபவம் இருந்தால் தான் தெரியும்.) உடனே தெரிந்ததைச் செய்து பயத்தைக் கிளப்பி ஓட வைக்கிறது அல்லது பாம்பை அடிக்க வைக்கிறது.

நேர்மாறாகப் பாம்பைக் கண்டு கயிறு என்று நினைத்துவிடுகிறோம் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அதற்குத் தகுந்தபடி, கயிற்றைக் கண்டு பயப்பட வேண்டியதில்லை என்று உள் மனத்துக்கு முந்திய அனுபவங்கள் மூலம் தெரியும். அதனால் பயத்தைக் கிளப்புவதில்லை. ஓட வைப்பதில்லை. அமைதியாக இருக்கிறது.

எல்லா விஷயங்களிலும் உள்மனம் அப்படித் தான் இயங்குகிறது. நம்மை நாமே கெட்டிக்காரன் என்று நினைத்துக் கொண்டால் உள்மனம் அதை நிஜமா, பொய்யா என்று ஆராய்ந்து பார்க்காது; பார்க்க சொந்த புத்தி கிடையாது. அதனால் நம் நினைப்பை நிஜம் என்று நம்பி அப்படியே செயல்பட்டு நம்மைக் கெட்டிக்காரனாக்கி விடுகிறது.

நேர்மாறான விஷயமும் இப்படித் தான். நம்மை நாமே பிரயோஜனமில்லாதவன் என்று நினைத்துக் கொண்டால் உள்மனம் அதை அப்படியே நம்பிச் செயல்பட்டு நம்மைப் பிரயோஜனமில்லாதவனாக ஆக்கி விடுகிறது.

இதே பாணியில்தான் உள்மனம் எல்லா விஷயங்களிலும் செயல்படுகிறது. நமக்கு உடம்பு சரியில்லை என்று நினைத்துக் கொண்டால் அதை நிஜம் என்று எடுத்துக் கொண்டு அதற்குத் தகுந்தபடி செயல்பட்டு உடம்புக்கு ஏதாவது கொண்டு வந்து படுக்க வைத்து விடுகிறது.

மாறாக, நிஜமாகவே உடம்புக்கு சரியில்லாத சமயத்தில் இப்போது படுக்கையில் விழ அவகாசமில்லை, அவசரமாக ஊருக்குப் போயாக வேண்டும் என்ற நிலையில் நாம் இருந்தால் அதை உள்மனம் அப்படியே உத்தரவாக எடுத்துக் கொண்டு செயல்பட்டு நம் தலைவலி, ஜுரத்தைப் பறந்தோட வைத்துவிடுகிறது.

குழந்தைக்குத் தாய்ப் பாலூட்டும் தாய்மார்களுக்குப் பெரும்பாலும் நோய் வராமலிருப்பதற்குக் காரணம் இந்த உள்மனம் தான். நான் படுத்துவிட்டால் குழந்தை பட்டினி கிடக்க நேரிடுமே என்று நினைப்பில் படுக்கையில் விழத் தாய் விரும்புவதில்லை.

அந்த விருப்பத்தை உள்மனம் உத்தரவாக எடுத்துக் கொண்டு செயல்பட்டு நோய் வராமல் செய்து விடுகிறது.

செய்து விடுகிறது என்று சொன்னால் போதாது. அதை எப்படிச் செய்கிறது என்று தெரிந்தால்தான் நம்மால் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியும். இதற்குத் தானியங்கி யந்திரங்களின் செயல் முறைகளைத் தெரிந்து கொள்வது மிகவும் அவசியம்.

தானியங்கி

ராமன் விட்ட அம்பு எதிரிகளைத் தேடிப் பிடித்து அழித்துவிட்டு அம்பராத் துணிக்கே திரும்பி வந்து விடும் என்று புராணிகர் சொல்லுவார். அதாவது அந்த அம்பு தானாகவே செயல்படக் கூடியது என்று அர்த்தம்.

இந்த மாதிரி தானாகவே இயங்கும் ஆயுதங்கள் இப்போது நிறைய இருக்கின்றன. ஏவுகணை, டார்பிடோ, எக்சோசெட் என்றெல்லாம் இவற்றைக் குறிப்பிடுவார்கள். எதிரியின் தளவாடத்தையோ கப்பலையோ, விமானத்தையோ, இலக்காக வைத்து ஏவுகணை, டார்பிடோ, எக்சோசெட் போன்ற தானே இயங்கும் ஆயுதங்களை ஏவினால் அவை குறியாக இலக்கை அடைந்து அதை நாசப்படுத்தி விடும்.

இலக்குத் தவறாமலிருக்க இந்தத்தானியங்கி ஆயுதங்களுக்குள் ராடார், சோனார் போன்ற தானியங்கிக் கருவிகளைப் பொருத்தி வைத்திருக்கிறார்கள்.

எதிரியின் கப்பலை நோக்கி ஒரு டார்பிடோ ஏவப்படுகிறது என்று வைத்துக் கொள்வோம். அது செல்லும் வேகத்தில் மயிரிழை வித்தியாசத்தில் அப்படி, இப்படி திரும்ப வாய்ப்பிருக்கிறது. அந்த மயிரிழை வித்தியாசத்தைச் சரி செய்யாவிட்டால் இலக்கு தப்பிவிடும்.

டார்பிடோவுக்குள் பொருத்தியிருக்கும் ராடார், சோனார் போன்ற தானியங்கி கருவிகள் இந்த மயிரிழை வித்தியாசத்தைக் கண்டுபிடித்து உடனே சரி செய்துவிடுகின்றன. அதனால் டார்பிடோ சரியாக இலக்கை அடைந்து அதை நாசப்படுத்தி விடுகிறது.

இவற்றைப் போல் தானாகவே இயங்கும் யந்திரங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. ரயிலடியில் இருக்கும் எடை காட்டும் யந்திரம், தானாகவே பால் அளந்து ஊற்றும் இயந்திரம் என்று எத்தனை, எத்தனையோ யந்திரங்கள் இருக்கின்றன. அவை யாவும் இருவகைப்படும்.

1 இலக்குள்ளது (இலக்கு உள்ளது)

2 இலக்கில்லாதது (இலக்கு இல்லாதது)

இலக்குள்ள யந்திரங்களுக்கு உதாரணம் ஏவுகணை, டார்பிடோ, எக்சோசெட் போன்ற ஆயுதங்களைச் சொல்லலாம். எதிரியின் தளவாடம், கப்பல், விமானம் போன்ற ஏதாவது ஒன்றைத் தாக்கி நாசப்படுத்த வேண்டும் என்ற இலக்கு அவற்றிடம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இலக்கில்லாத இயந்திரங்களுக்குக் கம்ப்யூட்டர், கால்குலேட்டர் போன்ற கருவிகளை உதாரணமாகச் சொல்லலாம். கூட்டல் போடப் போகிறோமா பெருக்கல் போடப் போகிறோமா என்று தெரியாதவரை கால்குலேடர் விடை என்ற இலக்கை அடைய முடியாது. அதனால் இந்தக் கருவிகளை இயக்கியதும் நேரே விடை என்ற இலக்கை இவை அடைவதில்லை.

மனித மூளையும் நரம்பு முடிச்சுக்களும் இரண்டு வகையாகவும் செயல்படுகின்றன.

அதாவது இலக்கு உள்ள யந்திரம் போலவும், இலக்கு இல்லாத யந்திரம் போலவும் சமயத்துக்குத் தகுந்தபடி செயல்படுகின்றன.

மேஜை மேலுள்ள பேனாவை எடுக்க வேண்டும் என்று நினைத்ததும் இலக்கை நோக்கிக் கண்கள் தாமாகவே பார்க்கின்றன. கை தானாகவே நீளுகிறது. விரல்கள் தானாகவே பேனாவைப் பற்றி எடுக்கின்றன. இவை யாவும் தாமாகவே இயங்கா விட்டால் நாம் என்னவெல்லாம் செய்ய வேண்டியிருக்கும் தெரியுமா?

முதலில் கண்களின் தசைகளுக்கு உத்தரவிட்டுப் பேனாவின் பக்கம் பார்வையைத் திருப்ப வேண்டும். பிறகு கைத் தசைகளுக்கு உத்தரவிட்டு கையை உயர்த்த வேண்டும். நரம்பு மண்டலத்துக்கு உத்தரவிட்டு முன்னங்கையை நீட்ட வேண்டும். விரல் நுனியிலுள்ள நரம்பு முடிச்சுக்களுக்கு உத்தரவிட்டு பேனாவை கெட்டியாகப் பிடித்துத் தூக்கச் சொல்ல வேண்டும். எந்தத் தசைக்கு, எந்த நரம்புக்கு உத்தரவிடுவது என்று அறிந்த உடற்கூறு வல்லுனரால் தான் இவையனைத்தையும் நினைவு பூர்வமாகச் செய்ய முடியும்.

இலக்கு உள்ள ஏவுகணை, டார்பிடோ, எக்சோசெட் போன்ற ஆயுதங்களுக்குள் இலக்கு தவறாமல் இருக்க ராடார், சோனார் போன்ற தானியங்கிக் கருவிகள் பொருத்தப்பட்டிருப்பது போலவே நம்முடைய மூளையையும், நரம்பு மண்டலங்களையும் நேர் பாதையில் செலுத்த நம்மிடம் ஒரு தானியங்கிக் கருவி இருக்கிறது. அந்தக் கருவியின் பெயர் 'அனுபவம்.'

ஏழு எட்டு மாதக் கைக்குழந்தை முதல் முதலாகக் கைநீட்டி 'கிலிகிலிப்பு' எடுப்பதைக் 'கவனியுங்கள். அதன் கை 'கிலிகிலிப்பு'க்கு அந்தப் பக்கமும் இந்தப் பக்கமுமாக அந்தரத்தில் துழாவுவதைப் பார்க்கலாம். அதாவது குழந்தையின் கையும், கண்களும், விரல்களும் இலக்கை நோக்கிச் செயல்பட இன்னும் 'அனுபவம்' பெறவில்லை என்று பொருள். பல தடவை 'கிலிகிலிப்பு' எடுத்துப் பழகிய பிறகு 'அனுபவம்' என்ற தானியங்கிக் கருவி

(எவுகணையிலுள்ள சோனர், ராடார் போன்ற கருவி) குழந்தையின் மனத்தில் பதிந்து விடுகிறது. அதன் பிறகு துழாவல் எதுவும் இல்லாமல் கிளிகிளிப்பு எடுக்கக் குழந்தையால் முடிகிறது.

ஆக, 'உள்மனம்' என்ற தானாகவே செயல்படும் யந்திரமும், அதைச் சரிவர செயலாற்ற வைக்க 'அனுபவம்' என்ற தானியங்கிக் கருவியும் மனிதனிடம் இயற்கையில் அமைந்துள்ளன. இந்த யந்திரத்தைச் சரியாக முடுக்கி விட்டால் தானாகவே செயலாற்றி வெற்றியை நம் வாழ்க்கையில் தானாகக் கொண்டு வந்து சேர்க்கும்.

இந்த யந்திரத்தை எப்படி முடுக்கி விடுவது?

அலாவுதீன் அற்புத விளக்கு பூதம்

அலாவுதீன் கதையில் வருகின்ற அற்புத விளக்கிலுள்ள பூதம் ஒரு கற்பனை

தான். ஆனால், அதுபோல் ஒரு பூதம் நம் ஒவ்வொருவரிடமும் இருக்கிறது. அதுதான் தானியங்கி யந்திரம். உள்மனத்தை அலாவுதீனிடம் இருந்த அற்புத விளக்குக்கு ஒப்பிட்டால், தானியங்கி யந்திரத்தைப் பூதத்துக்கு ஒப்பிடலாம்.

தானியங்கி யந்திரம் மனிதனிடம் மட்டும் இருக்கும் விசேஷ அமைப்பு அல்ல. உலகத்திலுள்ள எல்லா உயிரினங்களிலும் இந்தத் தானியங்கி யந்திரம் இருக்கிறது. இது எல்லா உயிரினங்களிலும் இனவிருத்தி, தற்காப்பு (Procreation and self preservation) என்ற காரியங்களுக்குப் பயன்படுகிறது. அதனால்தான் எல்லா உயிரினங்களும் தாமாகவே இனவிருத்தி, தற்காப்புக் காரியங்களில் இறங்கிவிடுகின்றன.

மனிதன் தன்னுடைய புத்திசாலித்தனத்தால் மற்ற உயிரினங்களிலிருந்து உயர்ந்து விட்டதால், இந்தத் தானியங்கி யந்திரத்தை அவனால் வேறு பல காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்த முடியும். அதற்கு அவன் செய்ய வேண்டியதெல்லாம் உள்மனதிற்குள் அடங்கியிருக்கும் தானியங்கி யந்திரத்துக்கு உத்தரவிடுவது ஒன்றுதான். ஆனால் ஒன்று. நாம் ஒரு குறிக்கோளுடன் உள்மனத்தில் அடங்கியுள்ள தானியங்கி யந்திரத்துக்கு உத்தரவிட வேண்டும். குறிக்கோள் இல்லாமல் மணலைக் கயிறாகத் திரி என்று உத்தரவிட்டால் அது என்ன பயன் தரும்? பயனில்லாத வேலையை அலாவுதீனின் பூதமும் செய்யாது. நம்முடைய தானியங்கி யந்திரமும் செய்யாது. என்னவோ வேடிக்கைக்குச் சொன்னான் என்று உத்தரவை அலட்சியப்படுத்தி விடும்.

ஆக, தானியங்கி யந்திரத்திடம் வேலை வாங்க நம்மிடம் ஒரு குறிக்கோள் இருக்க வேண்டும். குறிக்கோள் உள்ளவரை தானியங்கி யந்திரம் உற்சாகமாக வேலை செய்யும். ஒரு சைக்கிள் ஏதாவது ஒரு இடத்தை நோக்கி ஓடிக் கொண்டிருக்கும் வரை சாய்ந்து விழுவதில்லை. அது ஓடாமலிருந்தால் சாய்ந்து விழுந்து விடுகிறது. அதுபோல் குறிக்கோள் உள்ளவர்கள் வாழ்க்கை உற்சாகமாக இருக்கும். குறிக்கோள் இல்லை என்றால் வாழ்க்கை உற்சாகமாக இருக்காது.

குறிக்கோள் இல்லாத வாழ்க்கை வாழ்கிறவர்களில் முதலிடம் வகிக்கிறவர்கள் மனநோயாளிகள். அதாவது பைத்தியம் பிடித்தவர்கள். இவர்களுக்கு ஒரு குறிக்கோள் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் என்னவாகும், இவர்களுடைய உள்மனம் என்ற தானியங்கி யந்திரம் எப்படி வேலை செய்யும் என்று தெரிந்து கொள்ள விஞ்ஞானிகள் பல ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொண்டார்கள்.

அதில் ஒரு ஆராய்ச்சியில் முதல் கட்டமாக 45 பைத்தியங்களுக்குப்பரீட்சைகளைக் கொடுத்து இஷ்டப்படி பரீட்சை எழுதச் சொன்னார்கள். இரண்டாவது கட்டமாக இதே 45 பைத்தியங்களைக் கூப்பிட்டு, ''உங்களுக்குச் சுகமாகி விட்டது. வெளியில் போய்ப் பரீட்சை எழுதுங்கள்'' என்று சொல்லி அதே பரீட்சைத் தாளைக் கொடுத்து எழுத வைத்தார்கள்.

முடிவு இரண்டாவது எழுதிய பரீட்சையில் அவர்களுடைய விடைகள் பிரமாதமாக இருந்தன. இதேபோல் தங்களைச் சாதாரண மனிதர்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்துக் கொள்ளும் திறமையடைந்த பைத்தியங்கள் வெகு விரைவில் குணமடைந்து விடுகிறார்கள் என்பதும் ஆராய்ச்சியில் வெளியாயிற்று. அதாவது சாதாரண மனிதர்களோடு தம்மை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் குறிக்கோள் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டு விட்டதால் உள்மனம் என்ற தானியங்கி யந்திரம் உற்சாகமாகச் செயல்பட்டு அவர்களைச் சாதாரண மனிதர்களாக்கி விடுகிறது. (அதாவது பைத்தியம் தெளிய வைத்து விடுகிறது.)

ஒரு குறிக்கோள் ஏற்படுத்திக் கொள்வது விளையாட்டுத் துறையில் எப்பேர்ப்பட்ட சாதனை புரிகிறது என்பதை இன்னொரு ஆராய்ச்சி நிரூபித்தது. கூடைப் பந்தாட்டத்தில் ஆர்வமுள்ள மாணவர்களை இரண்டு குழுவாகத் திரட்டினார்கள். முதல் குழு

வுக்குத் தினசரி இருபது நிமிஷம் பயிற்சி யளித்து ஆட வைத்தார்கள். இருபதாவது நாள் அவர்கள் திறமையைச் சோதித்த போது ஆரம்பத்தில் இருந்ததை விட 24 சதவீதம் திறமை அதிகரித்திருந்தது.

இரண்டாவது குழுவை ஆடவே விட வில்லை. அதற்குப் பதிலாக இவர்களை ஒரு தனி இடத்தில் உட்கார வைத்து 20 நிமிஷம் தாங்கள் நிஜமாக மைதானத்தில் ஆடுவது போல் கற்பனை செய்து கொள் ளுங்கள் என்று ஊக்கமளித்தார்கள். இப்படி தினசரி இருபது நாள் கற்பனை செய்ய வைத்து இருபதாவது நாள் நிஜமாகக் கூடை பந்தாட வைத்துத் திறமையைச் சோதித்தார்கள். அவர்கள் திறமை ஆரம்பத்தில் இருந்ததை விட 23 சதவிகிதம் உயர்ந்திருந்தது.

வசிய சக்தி

மனவியல் துறையில் 'தனி நபர் மனவியல்' (Individual Psychology) என்ற பிரிவைத் தோற்றுவித்து உலகப் புகழ் பெற்ற மனவியல் வல்லுனர் டாக்டர் அல்ஃபிரட் அட்லர் சிறுவனாயிருக்கும் போது எப்படியோ 'தான் கணக்கில் ஒரு மக்கு' என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டு விட்டது. ஒருவேளை எங்கேயோ பராக்குப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போது கணித ஆசிரியர் ஒரு கணக்குக் கொடுத்திருப்பார். மனம் பராக்குப் பார்ப்பதில் ஈடுபட்டிருந்ததால் அட்லர் கணக்கைத் தவறாகப் போட்டிருப் பார். இதைப் பார்த்த கணித ஆசிரியர் ''உனக்குக் கணக்கு வராதுடா மண்டு'' என்று சலித்துக் கொண்டிருப்பார். அது அட்லர் மனத்தில் பதிந்துவிட்டிருக்கலாம். அதனால் ''தான் கணக்கில் ஒரு மக்கு'' என்ற எண்ணம் அவருக்கு ஏற்பட்டிருக்க லாம்.

ஒருநாள் கணித ஆசிரியர் கரும்பலகை யில் ஒரு கணக்கு எழுதினார். அதை எப்படிப் போடுவது என்று வகுப்பி லிருந்த மாணவர்கள் ஒருத்தருக்கும் புரிய வில்லை. திடீரென்று பொறி தட்டியதுபோல் அட்லருக்கு அந்தக் கணக்கைப் போடமுடி யும் போல் தோன்றிற்று. ஒரு யோசனையு மில்லாமல் எழுந்து தம்மால் அந்தக் கணக்கைப் போட முடியும் என்று சொல்லி விட்டார். அவ்வளவுதான். வகுப்பே 'கொல்'லென்று சிரித்துவிட்டது. ''இந்த 'மக்கா' இந்தக் கணக்கைப் போட முடியும் என்று சொல்கிறது'' என்று அவர்களுக்கு ஒரு இளக்காரம்.

அட்லருக்கு ரோஷம் பொத்துக்கொண்டு வந்து விட்டது. எழுந்து போய்க் கரும் பலகையில் அந்தக் கணக்கைச் சரியாகப் போட்டுக் காண்பித்தார். அதைப் போடும் போது தான் கணிதம் போடுவது சுலபம், இதைத் தம்மால் நன்றாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும் என்ற ஞானோதயம் இவர் மனத்தில் பளிச்சிட்டது. அன்று முதல் அவர் கணிதத் தில் கெட்டிக்காரனாக விளங்கினார்.

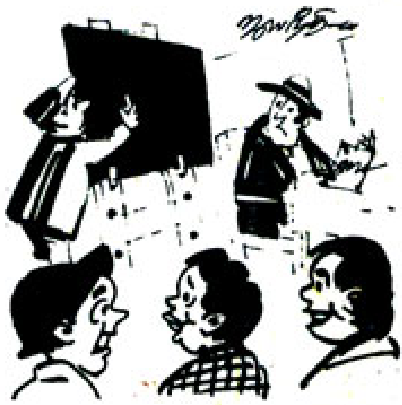
கதையின் கருத்து இதுதான், அட்லர் தமக்குக் கணக்கு வராது என்று நினைத்தார்.

நினைப்பு நம்பிக்கையாகி நம்பிக்கை அவரைக் கணக்கில் 'மக்கு'வாக ஆக்கிவிட்டது. அவர் திறமை முடங்கிவிட்டது.

வசியம் செய்கிறார்கள், வசியம் செய் கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்களே அது இதுதான். நம்பிக்கை தான் வசியத்தின் சக்தி!

எடை தூக்கும் போட்டியில் ஒருத்தன் நூறு பவுண்டு எடையைச் சுலபமாகத் தூக்கினான். இதற்குமேல் ஒரு பவுண்டு எடை கூட அதிகமாக அவனால் தூக்க முடியவில்லை. அவனை வசிய தூக்கத்தில் ஆழ்த்தி (ஹிப்னடைஸ்) ''இப்போது உனக்கு பலம் கூடிவிட்டது'' என்று சொன்னார்கள். அவன் இப்போது நூற்றி இருபத்தைந்து (125) பவுண்டு எடையைச் சுலபமாகத் தூக்கினான்.

வசியத் தூக்கம் (ஹிப்னடிசம்) அவன் பலத்தை அதிகரிக்கச் செய்யவில்லை. ஒரு நிமிஷத்தில் பலம் கூடிவிடாது. பின் எப்படி அவனால் 125 பவுண்டு எடை தூக்க முடிந்தது?

அவனுக்குத் தன் பலத்தைப் பற்றிய ஒரு மதிப்பீடு இருந்தது. இந்த பலத்துக்குத் தக்கபடி 100 பவுண்டு எடை தூக்க முடியும் என்று நினைத்தான். நினைத்தபடி 100 பவுண்டு தூக்கியதும் தன்னால் அந்த அளவு எடைதான தூக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை பதிந்து விட்டது. அந்த நம்பிக்கையே அவனுடைய எடை தூக்கும் சாமர்த்தியத்தை நூறு பவுண்டு எடைக்குள் அடக்கி விட்டது. அதாவது அவனுடைய நம்பிக்கையே அவ னுடைய திறமைக்கு எல்லை கட்டிவிட்டது. திறமையை முடக்கி விட்டது.

அந்த எல்லையை வசிய தூக்கத்தில் மறை முகமாக மாற்றி விட்டார்கள். ''இப்போது உனக்கு பலம் கூடிவிட்டது.'' என்று சொன் னதும் வசியத் தூக்கத்திலிருந்தவன் அதை அப்படியே நம்பி விட்டான். அந்த நம் பிக்கை அவனுடைய பலத்தைப் பற்றிய மதிப்பீட்டை அதிகப்படுத்தி விட்டது. அதற்

குத்தக்கபடி அவன் 125 பவுண்டு எடையைச் சுலபமாகத் தூக்கி விட்டான்.

இன்னொரு ஆளை வசிய தூக்கத்தில் ஆழ்த்தி அவனுடைய கையைப் பிடித்து மேஜை மேல் வைத்து ''இப்போது உன்னுடைய உள்ளங்கையில் பசை தடவி மேஜை மீது ஒட்ட வைக்கிறேன். இதோ ஒட்ட வைத்து விட்டேன். உன் உள்ளங்கை மேஜை மீது ஒட்டிக் கொண்டு விட்டது. நீ எவ்வளவு முயன்றாலும் உன்னால் மேஜையிலிருந்து கையை அகற்ற முடியாது. முயன்று பார், முயன்று பார'' என்றார் ஹிப்னாடிஸ்ட்.

அந்த ஆள் எவ்வளவோ முயன்று பார்த்தார். ஒரு இம்மி அளவு கூட அவரால் கையை எடுக்க முடியவில்லை. இவ்வளவிற்கும் அந்த ஆள் கையில் பசை தடவவில்லை. மேஜை மீது அவன் கையை ஒட்ட வைக்கவுமில்லை. வசியத் தூக்கத்தில் ஹிப்னாடிஸ்ட் சொன்ன வார்த்தையை நிஜம் என்று

நம்பினான். அந்த நம்பிக்கையே அவனுடைய கையை எடுக்க முடியாதபடி அவனைக் கட்டுப்படுத்தி விட்டது.

ஆக நம்பிக்கையே வசியத்தின் சக்தி.

நம்மைப் பற்றி நாமே சில எண்ணங்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ''நான் கெட்டிக்காரன்'', ''நான் பொல்லாதவன்,'' ''நான் கோபக்காரன்'', ''நான் ஒரு அப்பாவி, சாது'' என்று நாம் ஒவ்வொருவரும் நம்மைப் பற்றி நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். 'அந்த நினைப்பே நம்பிக்கையாகி, நம்பிக்கை நம்மை நாம் நினைத்தபடி ஆக்கிவிடுகிறது. இதைத்தான் சுய வசியம் என்கிறார்கள்.

இந்தச் சுய வசியத்தை, அதாவது நம்முடைய நம்பிக்கையை வசிய தூக்கத்தில் இருக்கும்பொழுது சுலபமாக மாற்றிவிட முடியும்.

''நம்மிடம் ஒரு தவறான நம்பிக்கை இருந்தால் அதை வசிய தூக்கத்திலிருக்கும்போது சுலபமாக மாற்றிவிடலாம். அதன் பலனாக முடங்கிக் கிடந்த நம்முடைய முழுத் திறமையும் வெளிப்படும்'' என்கிறார் பிரபல மனவியல் விஞ்ஞானி எஃப். டபிள்யூ. எச். மேயர்.

தவறான நம்பிக்கை எப்படி ஏற்படுகிறது என்பதை அறிந்து கொண்டால் அதைத் தவிர்ப்பதற்கு உதவியாக இருக்குமல்லவா? அதை அடுத்துப் பார்ப்போம்.

சூடு கண்ட பூனை

தவறுகள் நேராமலிருக்கவும், நேர்ந்து விட்டால் அவற்றைச் சரி செய்யவும் ராடார், சோனார் போன்ற தானியங்கு கருவிகள் ஏவுகணை, டார்பிடோ போன்ற தானியங்கு ஆயுதங்களுக்குள் பொருத்தி வைத்திருக்கின்றனர் என்பதை ஏற்கெனவே கண்டோம். அதைப் போல் நாம் செய்யும் காரியங்களில் தவறுகள் நேராமலிருக்கவும், நேர்ந்து விட்டால் அவற்றைச் சரி செய்யவும் ஒரு தானியங்கிக் கருவி நம்மிடம் இருக்கிறது. அந்தக் கருவியின் பெயர்தான் ''அனுபவப் பாடம்''.

தக்கையான மரக் கிளையில் ஏறி அது

முறிந்து நாம் கீழே விழுந்து விட்டோம் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அந்த அனுபவப் பாடம் அடுத்த தடவை மரம் ஏறும் போது மரக் கிளை உறுதியாக இருக்கிறதா என்று கவனித்து ஏறும்படி புத்தி சொல்கிறது. அதாவது முன்பு செய்த தவற்றை மறுபடியும் செய்து அவதிப்படாதே என்று எச்சரிக்கிறது.

இப்படி எச்சரிக்க வந்த அனுபவப் பாடம் பல சமயங்களில் தவறான அபிப்பிராயத்தை ஏற்படுத்தி விடுகிறது.

சூடு கண்ட தெனாலிராமன் பூனை அந்த அனுபவப் பாடத்தை வைத்துக் கொண்டு சூடான பாலை மட்டும் தவிர்த்திருந்தால் போதும். ஆனால் அதுவோ எல்லாப் பாலும் சுடும் என்று அந்த அனுபவப் பாடத்தைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டு பால் குடிப்பதையே விட்டு மெலிந்து போயிற்று.

நாமும் தெனாலிராமன் பூனை போல் பல சமயங்களில் அனுபவ பாடத்தைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டு அவதியுறுகிறோம்.

நேற்றுச் செய்த காரியத்தில் ஒரு தப்பு இருக்கிறது. அதனால்தான் காரியம் கெட்டு

கண்கள்...

இவற்றினுல் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துங்கள்

சிரிப்பு. மகிழ்ச்சி. சினம்.
சிருங்காரம். அத்தனையும்
சிறப்பாக எடுத்தியம்ப
முடியும்... சிங்கார் டீலக்ஸ்
கண்மையுண்ட உங்கள்
கண்களால். கருமைப்
பளபளப்பு மிக்கது.
சிங்கார்—அட்டாடு எத்தனை
குளுமை... விசேடமான
தயாரிப்பு சிங்கார்
...ஆகவே அத்தனை
அழகு... கண்களுக்கு
எரிச்சல் இல்லாதது.

சிங்கார்

டீலக்ஸ் கண்மை

இது ஒன்றே கண்களுக்கு
நலமான கண்மை.

everest/83/SH/179rtm

Dr. S. K.

ஆண் — பெண் நல்வாழ்வு வாழ அழைக்கின்றோம்

உலகப் புகழ் பெற்ற பழனி சித்த வைத்தியபதி

Dr. S. காளிமுத்து

R.M.P. (IND) V.V.C., A.M.I.H., R.A.M.P., R.H.M.P.,

அவர்களின் சுற்றுப் பயணத்தில் அவரை பழனியில் நேரில் சந்தித்து ஆலோசனை பெற்று இது வரை கஷ்டத்துடன் அனுபவித்த வியாதிகள் நீங்கி சுகவாழ்வு பெறலாம். உங்கள் பிரச்னையான தாம்பத்திய வாழ்வில் மாறுபாடு – சோர்வு அணுக்கள் குறைவு – வீரியமின்மை – குடும்ப உறவில் முன்மாதிரி செயல்படுத்த முடியாமை – நரம்பு தளர்ச்சி – தேக உறுப்பு மெலிவு – கெட்ட கனவுகள், தூக்கம் இல்லாமை – குழந்தைச் செல்வம் இல்லாமை – வெட்கம் – நடுக்கம் – தோல்வி – ஆ. இருமல் – வாத நோய் – சரும நோய் குடல் புண் – வயிற்றுக் கோளாறுகள், நவ மூல வியாதிகள் மற்றும் இதர வியாதிகளும் 65 வருட அனுபவ மருந்துகள் பெற்று சுகவாழ்வும் புது மலர்ச்சியும் பெறலாம்.

ஒரு மாதம் சிகிச்சை மருந்துகள்

தங்க பஸ்பம்	தங்க பஸ்பம்	மிக உயர்தரம்	ஆ. இருமல் செட்
மிக உயர்ந்த ரகம் ரூ. 330	சிட்டுக்குருவி லேகியம்	மிக உயர்தரம் செட் ரூ. 90	ரூ. 124 — 226
துர் செட் ரூ. 600	90 வேளை ரூ. 180	சரும நோய் செட்	வயிற்று வலி செட்
துர் செட் A. ரூ. 900	60 வேளை ரூ. 120	ரூ. 140 முதல்—260 வரை	ரூ. 92
	30 வேளை ரூ. 60		

சென்னை விஜயம் : 1, 2, 10, 11, 17, 18, 19

நியூ உட்லண்ட்ஸ் ஹோட்டல், ஈட்வேர்ட்ஸ் எலியட்ஸ் ரோடு, மயிலாப்பூர், சென்னை-4 போன் : 83111

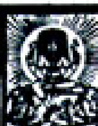
நேரில் ஆலோசனை பெற : 1ந் தேதி திருநெல்வேலி, நெல்லை லாட்ஜ், காலை 8 முதல் 12மணி; 1ந் தேதி நாகர்கோவில் ஸ்ரீ உடுப்பி கிருஷ்ணா பவன் பகல் 2 முதல் 4 மணி; 2ந் தேதி மதுரை மணீஸ் கபே காலை 8 முதல் 12 மணி; மாலை 2 முதல் 4 மணி 3ந் தேதி புதுக்கோட்டை சாந்தி லாட்ஜ் (வசந்தா லாட்ஜ்) காலை 11 முதல் 12 மணி; 3ந் தேதி காரைக்குடி AVM.PL ரெஸ்ட் ஹவுஸ் காலை 8 முதல் 10 மணி; 3ந் தேதி பட்டுக்கோட்டை ஹோட்டல் அலங்கார் பகல் 2 முதல் 3—30 மணி; 3ந் தேதி மன்னார்குடி மன்னை லாட்ஜ் மாலை 3 முதல் 4 மணி; 4ந் தேதி திருச்சி ஹோட்டல் அஜந்தா காலை 8 முதல் 2 மணி; 4ந் தேதி கரூர் பெரியார் லாட்ஜ் மாலை 3—30 முதல் 5 மணி; 5ந் தேதி தஞ்சாவூர் ராஜா ரெஸ்ட் ஹவுஸ் காலை 10 முதல் 12 மணி; 5ந் தேதி திருவாரூர் அபூபக்கர் பில்டிங்ஸ் மாலை 2 முதல் 4 மணி; 5ந் தேதி நாகப்பட்டினம் நிஹார் விலாஸ் மாலை 5 முதல் 6 மணி; 5ந் தேதி காரைக்கால் அசோக் லாட்ஜ் மாலை 6—30 முதல் 7—30; 6ந் தேதி கும்பகோணம் தாஜ்மஹால் லாட்ஜ் பகல் 12 முதல் 2 மணி; 6ந் தேதி மாயவரம், காளியாகுடி லாட்ஜ் மாலை 3 முதல் 4—30 மணி; 6ந் தேதி சிதம்பரம் ஜெயராம் லாட்ஜ் மாலை 5—30 முதல் 7 மணி; 7ந் தேதி பாண்டிச்சேரி (அருணா லாட்ஜ்) பாரிஸ் லாட்ஜ் காலை 8 முதல் 9—30 மணி; 7ந் தேதி திருவண்ணாமலை மாடர்ன் கபே காலை 10 முதல் 12 மணி; 7ந் தேதி செங்கல்பட்டு கணேஷ் லாட்ஜ் மாலை 4 முதல் 6 மணி; 7ந் தேதி கடலூர் (என்.டி.) ஹோட்டல் பிருந்தாவனம் காலை 10—30 முதல் 12 மணி.

22ந் தேதி முதல் 31ந் தேதிவரை பழனி தலைமை வைத்தியசாலை

பழனி சித்தர் வைத்தியசாலை, (REGD) பழனி-624 601

போன் : 316, 316-ஏ, 420, 630. தந்தி: சித்தர்

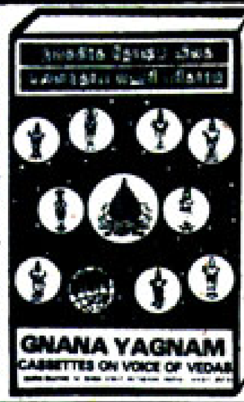
ஞானயக்ஞம் வழங்கும் வேத ஒலி கேசட்டுகள்

நவக்கிரக தோஷம் விலக ஸௌந்தர்ய லஹரி பரிகாரம்

ஏழரை சனியால் ஏற்படும் தொல்லைகள், அட்டமத்து சனியால் விளையும் அல்லல்கள், மற்றும் கோச்சாரத்தில் கிரகங்கள் பாதிப்பதால் உண்டாகும் உபாதைகள், தெசாநாதர்கள் கெடுவதால் ஏற்படும் பாதிப்புகள், ஜாதகத்தில் உள்ள கிரக தோஷங்கள் அனைத்துக்கும் ஜெகத்குரு ஆதிசங்கரர் இயற்றிய "ஸௌந்தர்ய லஹரி" பாராயணம், மிகச்சிறந்த பரிகாரம் என்பதை நம் முன்னோர்கள் கண்டறிந்த உண்மை. இந்த தெய்வீக சாந்தி பரிகாரத்தை உங்களுக்காக "ஞானயக்ஞம்" மந்திர சாஸ்திர வல்லுனர்களை கொண்டு ஆகமமுறைப்படி முதலில் பக்ரு மந்திரமும் அடுத்து உங்கள் நட்சத்திரத்திற்கு சங்கல்ப மந்திரத்தையும், உங்கள் நட்சத்திராதிபதிக்கு உண்டான ஸௌந்தர்ய லஹரி சுலோகத்தை இனிமையான பாடலாக பாடி, ஒவ்வொரு பாடலுக்கும் இடையிடையே "ஸ்ரீ துர்கா காயத்ரீ" மகாமந்திரத்தையும், அடுத்து ஸ்ரீசூக்தமும் நவக்கிரக தோஷ சாந்தி மகாபாராயணமும், கடைசியாக கற்பூர தீபாராதனை மந்திரத்தையும், 27 நட்சத்திரத்தில் பிறந்தவர்களுக்கும் தனித்தனியாக சங்கல்பம் செய்து டேப்பில் பதிவு செய்துள்ளோம்.

ஒரு கேஸட் விலை ரூ 45-00 தபால் செலவு தனி. உங்கள் ஜென்ம நட்சத்திரத்தை மறக்காமல் எழுதி ரூ 10 அட்வான்ஸ் ஆக அனுப்புங்கள். மீதித் தொகைக்கு உங்கள் நட்சத் திராதிபதிக்கு உண்டான கேஸட்டை V.P.P. மூலம் அனுப்பி வைக்கிறோம்.

ஞானயக்ஞம்
"சக்தி நிலையம்"
52, பள்ளிக்கூடம் தெரு
பட்டாபிராம், சென்னை-600072.

சென்னையில் உள்ளவர்கள் நேரில் பெற்றுக்கொள்ள

லக்ஷ்மி மியூசிகல்ஸ்,
103, உஸ்மான் ரோட், தி. நகர்,
சென்னை - 17, போன் - 444629

ஸ்ரீ தேவி எண்டர்பிரைசஸ்
28' ஜெனரல் முத்தைய முதலி தெரு
சென்னை - 1, (பைராகி மடம் கோவில் எதிரில்)

விட்டது. அந்தத் தப்பைக் கண்டுபிடித்து மறுபடியும் தப்பு நேராமல் தவிர்த்துக் காரியம் செய் என்றுதான் அநுபவப் பாடம் எச்சரித்துப் புத்தி கூறுகிறது. ஆனால், நாமோ சூடு கண்ட பூனைபோல் 'நேற்றுச் செய்த காரியம் கெட்டு விட்டது. அதனால் இன்று செய்கின்ற காரியமும் கெட்டுவிடும்' என்று தவறான நம்பிக்கை கொள்கிறோம்.

இந்தத் தவறான நம்பிக்கை சொந்த புத்தியில்லாத உள் மனம் என்ற தானியங்கி யந்திரத்துக்குச் சென்றதும் ''ஓ! நேற்று செய்த காரியம் கெட்டு விட்டது போல் இன்று செய்யும் காரியமும் கெட்டுவிட வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள்'' என்று நம் தவறான நம்பிக்கையை உத்தரவாக எடுத்துக் கொண்டு செயல் படுகிறது. அதன் பலனாக நாம் செய்யும் காரியங்களும் நிச்சயமாகக் கெட்டு விடுகிறது.

நம்முடைய பெரும்பாலான தோல்விகளுக்கு அடிப்படைக் காரணம் இந்த மாதிரியான தவறான நம்பிக்கைகள்தாம். அவற்றைச் சுய வசியத்தில் சுலபமாக மாற்றலாம். பிரபல பெண் எழுத்தாளர் டாரதி பிராண்ட் சுய வசியத்தின் மூலம் வாழ்க்கையை வெற்றிகரமாக மாற்றிக் கொண்டார்.

நேற்றுச் செய்த காரியம் வெற்றியடைந்தது போல் இன்று செய்யப்போகும் காரியமும் வெற்றி பெறும். நேற்று என் திறமை முழுதும் வெளிப்பட்டது போல் இன்றும் வெளிப்படும். நேற்று நான் விரும்பியவை கிடைத்தது போல் இன்றும் கிடைக்கும் என்று மனதார நம்பினாள். நம்பியபடி நடந்து கொண்டாள்.

அதை நிஜம் என்று நினைத்த உள் மனம் என்ற தானியங்கி யந்திரம் அதை உத்தரவாக எடுத்துக் கொண்டு செயல் பட்டது. அதன் பலனாக ஒரே வருஷத்தில் அவளுடைய எழுத்துச் சாதனை மும்மடங்கு உயர்ந்து விட்டது. அத்துடன் விட்டதா? அதுவரை அவளிடம் மறைந்திருந்த சொற்பொழிவுத் திறனை வெளிக் கொண்டு வந்து சிறந்த பேச்சாளியாக ஆக்கி விட்டது. இதற்கு முன்பு நாலு பேர் முன்பு பேசப் பயந்தவள் இன்று ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் முன்பு பேசி மகிழ்கிறாள்.

ஒரு தடவை பிளாஸ்டிக் அறுவைச் சிகிச்சைக்கு வந்த ஒரு அன்பர் ஒரு கேள்வி கேட்டார். ''வெட்டுக் காயம் ஆறியதும் தழும்பு வந்து விடுகிறது. தழும்பு வருவது இயற்கை என்றால் பிளாஸ்டிக் சர்ஜரி செய்யும் அறுவைக் காயம் ஆறியதும் தழும்பு வருவதில்லையே ஏன்?'' நல்ல கேள்வி. பதில்:

வெட்டுக் காயம் ஏற்பட்டதும் வெட்டுண்ட தசைகள் வாய் பிளந்துகொள்கின்றன. காயம் ஆறித் தசைகள் கூடும்போது பிளந்த தசைகள் ஒன்று சேர மாட்டேன் என்று பிடிவாதம் பிடிப்பது போல் பின்னுக்கு இழுக்கின்றன. அதனால் தசைகள் கூடும் இடத்தில் சிறு இடைவெளி ஏற்படுகிறது. அந்த இடைவெளியை நிரப்பப் புதிய திசுக்கள் தோன்றுவதால் தழும்பு (அல்லது வடு) ஏற்படுகிறது.

பிளாஸ்டிக் சர்ஜன் அறுவை செய்த பிறகு காயத்துக்குத் தையல் போடும்போது பிளந்த தசைகளின் அடியிலிருந்து சிறிது தசைகளை வெட்டி எடுத்து விடுகிறார்கள். அதனால் பின்னுக்கு இழுக்கும் சக்தி தசைகளுக்குப் போய்விடுகிறது. அதன் பலனாகத் தசைகள் கூடும் இடத்தில் இடைவெளி தோன்றுவதில்லை. இடைவெளி இல்லாததால் புதிய திசுக்கள் தோன்றுவதில்லை; தழும்பு ஏற்படுவதில்லை.

இதே மாதிரிதான் நம் மனமும் செயல்படுகிறது. 'நேற்றுத் தோற்று விட்டேன். ஆனால் இன்று வெற்றி யடைவேன்' என்று நாம் நினைத்ததும் 'இல்லை, இல்லை. நேற்றுத் தோற்றுவிட்டாய். அதனால் இன்றும் தோற்று விடுவாய்' என்று நம்முடைய நினைப்பே நம்மைப் பின்னுக்குத் தள்ளுகிறது. இந்த நினைப்புக்கு இடம் கொடுத்தால் நாம் தொடர்ந்து தோல்வியடைய வேண்டியதுதான்.

மாறாக பிளாஸ்டிக் சர்ஜன் செய்வது போல் நம்முடைய மனத்திலிருந்து பழைய தோல்விகளை, தவறுகளை வெட்டி எடுத்து அகற்றி விட்டால் நம்முடைய நினைப்பு நம்மைப் பின்னுக்கு இழுக்காது.

மூளையின் வேலை

நாம் நம்முடைய முன் பகுதி மூளையில்தான் யோசனை செய்கிறோம். இந்தப் பகுதியில்தான் 'நான்' என்ற உணர்வு இருக்கிறது. நம் கற்பனைகள், பகல் கனவுகள் லட்சியங்கள், குறிக்கோள்கள், தீர்மானங்கள், மதிப்பீடுகள் யாவும் இங்குதான்.

இந்தப் பகுதிதான் தகவல்களைத் திரட்டித் தரம் பிரித்து, எடை போட்டு, பிரச்சினைகளை அலசி, விவாதித்து, முடிவு செய்கிறது.

யோசிப்பதற்கென்றே அமைந்த இந்தப் பகுதி யோசித்துக் கொண்டே இருக்கிறது.

யோசித்துக் கொண்டே இருந்தால் காரியம் ஆகாது என்பார்கள். உண்மைதான். காரியம் ஆக வேண்டும் என்றால் யோசனைக்குச் சிறிது ஓய்வு தரவேண்டும். ஓய்வு ஒழிவில்லாத யோசனை குழப்பம் ஏற்படுத்தும்.

''முன்பு ஏதாவது சிக்கலான விஷயத்தைப் பற்றி எழுத வேண்டுமென்றால் இரவு பகலாக யோசித்து மூளையைக் குழப்பிக் கொள்வேன். அவ்வளவு யோசித்த பிறகும் எடுத்துக்கொண்ட விஷயத்தை எப்படி எழுதுவது என்று தீர்மானிக்க முடியாமல் தவிப்பேன்.

''பிறகு ஒரு வழி கண்டு பிடித்தேன். அதன்படி எவ்வளவு யோசிக்க முடியுமோ அவ்வளவும் யோசித்து விட்டு 'சரி, மூளையைக் கசக்கியது போதும்! இப்போது இந்த விஷயம் மனசுக்குள் வேலை செய்யட்டும்' என்று உத்தரவு கொடுத்துவிட்டு, வேறு வேலையில் ஈடுபட்டு அந்த விஷயத்தை முழுக்க, முழுக்க மறந்து விடுவேன்.

''சில நாட்கள் அல்லது வாரங்களுக்குப் பிறகு அந்த விஷயத்தைப் பற்றி எழுத உட்

காருவேன். என்ன அதிசயம்! அதை எப்படி எழுதுவது என்று மனக்குள் தீர்மானமாகி விட்டிருப்பதையும், கருத்துகள் ஊற்று எடுத்தது போல் கோர்வையாகக் கொப்பளித்துக் கொண்டு வருவதயும் உணருவேன்'' என்று கூறியுள்ளார் நோபல் பரிசு பெற்ற தத்துவ ஞானி பெர்ட்ரண்ட் ரஸ்ஸல்.

இந்த மாதிரி யோசனைக்குச் சிறிது ஓய்வு கொடுத்துக் காரியம் சாதிப்பது ஒன்றும் புதிய விஷயமல்ல. கதை எழுதும்போது ஏதாவது ஒரு சம்பவமோ, கருத்தோ சரியாக அமையா விட்டால் அதற்காக சர் வால்டர் ஸ்காட் மூளையைப் போட்டுக் குழப்பிக் கொள்ள மாட்டாராம். ''பரவாயில்லை. நாளைக்காலை ஏழு மணிக்குச் சரியான கருத்து வரட்டும்'' என்று யோசனைக்குச் சிறிது ஓய்வு கொடுத்து விடுவாராம்.

எவ்வளவு முடியுமோ அவ்வளவு நேரம் யோசித்து விட்டு ''சரி, போதும்'' என்று யோசனைக்கு ஓய்வு கொடுத்து விட்டு, சுகமாகப் படுத்துத் தூங்கிய ஜே. பி. பிரீஸ்ட்லி என்ற புகழ் பெற்ற நாவலாசிரியர் மூன்று நாவல்களை முழுதும் கனவில் கண்டு எழுதி முடித்தாராம்.

''மிக முக்கியமான விஷயங்கள் திடீரென்று நம் மனத்தில் பளிச்சிடுகின்றன. அவை எங்கிருந்து வருகின்றன என்று தெரியவில்லை. ஆயினும் மூளை ஓய்வாக இருக்கும்போது, அதாவது நாம் தூங்கும்போதுபெரும்பாலான விஷயங்கள், கனவில் வருகின்றன என்று நிச்சயமாகச் சொல்வேன்'' என்றார் ஆர்ச் பிஷப் டெம்பின் ஆஃப் காண்ட்டபரி.

மின் விளக்கு மேதை தாமஸ் ஆல்வா எடிசனுக்குப் பெரும்பாலான நுணுக்கங்கள் கனவில் தோன்றியவைகள்தாம்.

ஆக்கப்பூர்வமானவை யாவும் திடீரென்று மனத்தில் பளிச்சிட்டவைகளே தவிர திட்டமிட்டு யோசித்து வந்தவைகளல்ல என்று எல்லா ஞானிகளும், எழுத்தாளர்களும் கண்டுபிடிப்பாளர்களும் கூறுகிறார்கள்.

தகரத்தைத் தட்டிக் கொண்டிருந்த எடிசன் மனத்தில் திடீரென்று பளிச்சிட்டது தான் கிராமபோன். தண்ணீர் கொதித்து ஆவியாகிப் போவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஸ்டீபன் மனத்தில் பளிச்சிட்டது தான் நீராவி என்ஜின்.

இப்படியே ஆக்கப்பூர்வமான காரியங்களைச் சாதித்தவர்கள் அனைவரும் கூறுகிறார்கள். அதாவது அவர்களுடைய சாதனைகளின் வித்து தானாகவே மனத்தில் திடீரென்று பளிச்சிட்டவைதான்.

பெரிய அறிவாளிகளுக்குத்தான் இப்படி விஷயங்கள் பளிச்சிடும் என்று நினைக்கக் கூடாது. நம் அனைவருக்கும் இப்படி விஷயங்கள் பளிச்சிடுகின்றன. சமையல் வேலையில் மூழ்கியுள்ள வீட்டுப் பெண்கள் மனத்தில் என்ன புதிய சிற்றுண்டி செய்யலாம் என்று பளிச்சிடுவது முதல் எந்த இடத்தில் வீடு கட்டினால் நல்லது என்பது வரை எவ்வளவோ விஷயங்கள் நம் மனத்தில் அடிக்கடி பளிச்சிட்டுக் கொண்டுதான் இருக்கின்றன.

டாக்டர் வில்டர் பெனில்பீல்ட் என்ற நரம்பியல் வல்லுனர் விழிப்புடனிருந்த ஒரு நோயாளிக்கு மூளை அறுவை செய்தார். அறுவையின்போது மூளைத் தண்டில் அவருடைய கருவி தொட்டது. உடனே அந்த நோயாளிக்கு அவன் மறந்து விட்டிருந்த குழந்தைப் பருவத்துச் சம்பவம் கவனம் வந்தது. கவனம் வந்தது என்பதை விட அவன் குழந்தைப் பருவத்துக்கே திரும்பி அந்தச் சம்பவத்தை அப்படியே அனுபவித்தான் என்றே சொல்ல வேண்டும்.

மேற்கொண்டு இந்தத் துறையில் செய்த ஆராய்ச்சிகள் மூளை தண்டு பகுதியைத் தொட்டதால் அது மறந்துவிட்ட பழைய சம்பவங்களைக் கவனம் கூட்டுகிறது. சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அந்தப் பழைய சம்பவங்களை மறுபடியும் நினைவுபூர்வமாக அனுபவிக்கிறார்கள் என்பதை நிரூபித்தன.

நரம்பியல் வல்லுனர்கள் டாக்டர் ஜான் சி. எக்ல்ஸ், சர் சார்ல்ஸ் ஷெரிங்டன் இருவரும் செய்த ஆராய்ச்சிகளில் மனித மூளைத் தண்டுகளில் கோடானு கோடி சல்லிநரம்பு நுனிகள் இருக்கின்றன. அவை நம்முடைய அனுபவங்கள், அன்றாட நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தையும் டேப் ரிகார்டர் போல் பதிவு செய்து வருகின்றன என்று கண்டார்கள்.

ஆக, நம்முடைய முன் பகுதி மூளை யோசிக்கவென்றே அமைந்தது. அது காரியம் சாதிக்காது. காரியம் சாதிக்க வேண்டுமென்றால் யோசிப்பதைச்சிறிது நிறுத்தி ஓய்வு கொடுக்க வேண்டும். ஓய்வாக இருக்கும்போதுதான் ஆக்க பூர்வமான எண்ணங்கள் மனத்தில் பளிச்சிடுகின்றன.

நன்றாகப் பகற் கனவு காணுங்கள்

சோம்பலுக்குச்சுகமான இடமாகபார்த்து சொகுசாகச் சாய்ந்து உட்கார்ந்து கொண்டு கண்களை மூடிக் கொள்ளுங்கள். பிறகு உங்கள் கற்பனைக் குதிரையைத் தட்டி விடுங்கள்.

முதலாவதாக மனத்தின் ஆழத்தில் நமக்குத் தெரியாமல் புதைந்து கிடக்கும்

GANESHJI MANDIR

IRWIN ROAD, NEW DELHI-110001

An Appeal to YOU

Construction of a Vimanam

'Ganeshji Mandir' the first South Indian temple in Delhi is without a Vimanam. It has been proposed to construct the same. The total cost has been estimated at about Rs. 1,50,000/- Jagadguru Sri Sankaracharya Swamigals of Sringeri and Kanchi Kamakoti Peetams have conveyed Their blessings for its success. They have desired that a large number of devotees should take part in making this project a success. Therefore, I appeal to every one to contribute his mite for the early construction of the Vimanam. Money Orders or Cheques drawn in favour of **'Ganeshji Mandir'** be sent to Sri **S.R. IYER,** Secretary.

வருங்கால நிலை சொல்லும்
வளமான கலை அறிவீர்

ஜோதிடப் பயிற்சி

(தபால் வழி போதனை முறைப் பயிற்சி)

தொழிலில் மன்னனா? அடிமைத் தொழில்தானா? அரசு தொழிலா? அழியா செல்வமதை சேர்க்கின்ற அமைப்புண்டா? அன்பு மனைவியும் அருமை மக்களும்—காலமெல்லாம்—கைகோர்த்து வருவார்களா? அல்லது வாழ்வு வாடிய சோலையாகி வருந்தும் நிலை தருமா? திடீர் யோகங்கள் தேனெனப் பாயுமா? தென்றலென வீசுமா? கலை வல்லுநராய்—காலத்தால் பெரும் செல்வம் ஈட்டும் பெருமையுண்டா? இயல், இசை, நாடக வழியாக இனிதான செல்வமீட்ட முடியுமா? ஏற்றதான வாழ்வு கொள்ள இயலுமா? அரண்மனை, ஆளடிமை, அழகிய வாகனங்கள், அமுதூறும் மனைவி மக்களென வாழும் அதிசய வாழ்வுண்டா? எனக் காணுகின்ற இனிதான கலை இது. இடரின்றி கற்றிட ஏற்றதான பாடங்கள்—எவ்வயது இனத்தாரும் கற்றிடும் எளிய வழி முறைகள்.

சேரும் முறையும் செலுத்தும் கட்டணம் அறிந்திட ரூ. **1-10**க்கு தபால் தலை ஒட்டிய சுயவிலாசமிட்ட கவரிணைத்து **30-11-1983**ம் தேதிக்குள் மனுச் செய்து கொள்ளுங்கள். 'Q', பிரிவில் மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றனர்.

பிரபல ஜோதிடர், ஜோதிடஆசிரியர்

ஸ்ரீமத் ஜெயவீரதேவா

யோகி, ராஜயோகப்பயிற்சியாளர்

பிளாட் நெ. 204, கதவு எண் 5, அண்ணா நகர், மதுரை-625020

சீக்கிரம்! உங்கள் குழந்தையுடைய காயத்தின் சிறந்த பாதுகாப்பிற்கு, உபயோகிப்பீர் பாண்ட்-எய்ட் பிராண்டு டிரஸ்ஸிங்குகள்.

அவனது திறந்த காயத்தில் சிறிது அழுக்கு இருந்தாலும் கூட தொற்றும் பரவக் கூடும்.

தொற்றுக்கு எதிராக, திறந்த காயங்களின் பாதுகாப்பிற்கு உலகெங்கிலும் உள்ள தாய்மார்கள் நம்புவது பாண்ட்-எய்ட் டிரஸ்ஸிங்குகள்.

பாண்ட்-எய்ட் டிரஸ்ஸிங்கில் உள்ள நிரூபணமான ஆன்டிசெப்டிக், காயத்தை ஆற்றுவதற்கு உதவுகிறது. அதிலே; காற்றோட்டமளித்து விரைந் தாற்றும் நுண்துளைகள்; ஒட்டிக்கொள்ளாத வசதிமிக்க ஒப்பற்ற அடுக்கு.

காயங்களின் வெவ்வேறு வடிவம் மற்றும் அளவுகளுக்கு ஏற்ப வருகின்றன பாண்ட்-எய்ட் டிரஸ்ஸிங்குகள். பெரிய புண்கள், சிறிய வெட்டுக் காயங்கள், கட்டுப்போட முடியாத இடங்கள், கொப்புளம் மற்றும் சிராய்ப்புகளுக்கு எப்போதும் உங்கள் கைவசமிருக்கட்டும் பாண்ட்-எய்ட் டிரஸ்ஸிங்குகள்.

பாண்ட்-எய்ட் பிராண்டு டிரஸ்ஸிங்குகள்.

தொற்றுக்கு எதிரான மிகவும் நம்பகமான பாதுகாப்பு.

Johnson & Johnson

OBM/9283

நம்முடைய சுய உருவப் படத்தை நமக்குத் திருப்தியுள்ள படமாக மாற்றி அமைக்க வேண்டும். அது ஏற்கனவே திருப்தியான உருவமாக இருந்தால் அதில் மேலும் நகாசு வேலைகள் செய்யலாம். அதன் பலனாக மேலும், மேலும் வெற்றிகள் குவிக்கலாம்.

நம் மனத்தில் உள்ள சுய உருவம் திருப்தியானதா, இல்லையா என்பதை எப்படிக் கண்டு பிடிப்பது என்ற கேள்வி எழும்.

அதை மிகவும் சுலபமாகக் கண்டு பிடிக்கலாம். பிறருடன் கலகலப்பாகப் பேசி, பழகாமல், கூச்சத்துடன் மூலையில் முடங்கிக் கிடக்கிறீர்களா? அப்படியானால் உங்கள் சுய உருவம் திருப்தியானதல்ல என்பது நிச்சயம். கட்டுரையின் ஆரம்பப் பகுதியை மறுபடியும் படித்துப் பாருங்கள் புரியும்.

திருப்தியில்லாத அந்தச் சுய உருவப் படத்தை எப்படித் திருப்தியுள்ளதாக மாற்றுவது?

அதுவும் சுலபம்தான். அங்குதான் உங்கள் பகற் கனவு உங்களுக்கு உதவப் போகிறது. பகற் கனவு காணாதவர்களே உலகத்தில் கிடையாது எனலாம். ஒரு ரூபாய் கொடுத்து லாட்டரி சீட்டு வாங்கி ஒரு லட்சம் ரூபாய் கிடைக்கும் என்று பகற் கனவு காணாதவர்கள் இருக்கிறார்களா? இருந்தால் இவ்வளவு லாட்டரிச் சீட்டுகள் விற்பனையாகுமா?

இதுவரை வாழ்க்கையில் முன்னேற வேண்டும் என்றால் பகற் கனவு காண்பதை விட்டுக் காரியத்தில் இறங்கச் சொல்வார்கள். ஆனால் சுய உருவ மனவியல் தத்துவமோ காரியத்தைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம், பகற் கனவில் முழுமையாக ஈடுபடுங்கள், உங்களை அறியாமல் காரியம் நடக்கும். வெற்றியும் வந்து குவியும் என்கிறது.

ஆகவே நன்றாகப் பகற் கனவில் ஈடுபடுங்கள். அதில் உங்களை நீங்களே ஓர் அழகிய கதாநாயகனாகவோ கதாநாயகியாகவோ கற்பனை செய்து கொள்ளுங்கள். அது ஒன்றும் கஷ்டமான காரியமல்ல. ஒரு நல்ல திரைப் படத்தைப் பார்த்துவிட்டு வந்த பாதிப்பில் நீங்கள் ஆயிரம் ஆயிரம் தடவை அப்படிக் கற்பனை செய்து பார்த்துக்கொண்டவர்கள்தாம்.

ஒரே ஒரு வித்தியாசம். இப்போது நீங்கள் கற்பனை செய்யப் போகும் உங்கள் சுய உருவம் திரையில் பார்க்கும் நிஜமான உருவமாக உங்கள் மனத்தில் பளிச்சென்று பதிய வேண்டும்.

அதற்குச் சுலபமான வழி நீங்கள் திரையரங்கில் உட்கார்ந்து படம் பார்ப்பது போல் கற்பனை செய்து கொள்ள வேண்டும். அந்தப் படத்தில் நீங்கள்தான் கதாநாயகன் (அல்லது கதாநாயகி) படத்தின் கதையும் உங்களுடையது. எதை நீங்கள் விரும்புகிறீர்களோ அதையே கதையாக்கி விடுங்கள். அந்தக் கதையை நீங்களே கற்பனையில் நடிக்க வேண்டும்.

எல்லாத் திரைப் படங்களும் ஒவ்வொரு காட்சியாக (சீன்ஸ்) நகருகின்றன. அதைப் போல உங்கள் கதையும் ஒவ்வொரு காட்சியாக நகர வேண்டும். ஒவ்வொருகாட்சியிலும் ஒவ்வொரு சம்பவம் இருக்க வேண்டும். விருப்பு, வெறுப்பு, கோப தாபம், காதல், மோதல் என்ற சகல விதமான சுய சம்பவங்களையும் ஒரே காட்சியில் திணிக்கக் கூடாது. இப்படித் திணித்தால் அந்தக் காட்சி ஒரே குழப்பமாகப் போய்விடும்.

நம் உள் மனத்துக்குச் சுய புத்தி இல்லை. நாம் எதை நிஜம் என்று நம்புகிறோமோ அதைதான் உள் மனம் நிஜம் என்று எடுத்துக் கொண்டு செயல்படுகிறது என்பதை ஏற்கனவே கண்டோம். அந்த உள் மனம் ஒரு விஷயத்தை நிஜம் என்று நம்ப வேண்டுமானால் அந்த விஷயத்தில் கடுகளவு குழப்பமும் இருக்கக் கூடாது.

ஒரு கயிற்றைக் கண்டு பாம்பா, கயிறு என்று தெரியாமல் குழம்புகிறோம் என்று வைத்துக் கொள்வோம். உள் மனம் என்ன செய்யும்? பாம்பு என்று நிச்சயமாகத் தெரிந்தால் பயத்தைக் கிளப்பும், ஓடவைக்கும். அல்லது பாம்பை அடிக்க வைக்கும். கயிறு என்று நிச்சயமாகத் தெரிந்தால் அலட்சியமாக இருக்கச் செய்யும். இரண்டுமே நிச்சய

மாகத் தெரியாதபோது உள் மனம் பைத்தியக்காரத்தனமாக நடந்து கொள்ளும்.

உதாரணமாக ஒரு கால்குலேட்டர் கருவியில் ஒரு கூட்டல் கணக்குப் போடுகிறீர்கள் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். போட்டு முடித்த பிறகு அதை அழிக்காமல் வேறு ஒரு பெருக்கல் கணக்குப் போட்டால் விடை தப்பாக வரும் என்று சொல்லவும் வேண்டுமா? அது போல் உள் மனமும் ஒரு காட்சியில் பல சம்பவங்கள் இருந்தால் குழம்பிப் போய்த் தவறாகச் செயல்படும்.

ஆகவே ஒரு காட்சியில் ஒரு சம்பவத்துக்கு மேல் போகாதபடி கற்பனை செய்வது நல்லது. அதே போல் ஒரு நாளைக்கு ஒரு காட்சி என்று கட்டுப்படுத்திக் கொள்வது நல்லது. அப்போதுதான் உள் மனம் நாள் முழுதும் அது ஒன்றையே நினைத்துக் கொண்டிருக்கும். அந்த ஒரு காட்சியையும் ஒரு சிறு கதையாக ஆரம்பம், நிரவல், முடிவு என்று கற்பனை செய்து கொள்வது நல்லது.

மிக முக்கியமான விஷயம் அதில் ஒரு குறிக்கோள் அல்லது லட்சியம் இருக்க வேண்டும். அது இல்லையென்றால் ஓடாத சைக்கிள்

சாய்ந்து விடுவது போல் கற்பனை பலயற்று விடும். ஆகவே, உங்கள் பகற் கனவில் ஒரு பயனுள்ள குறிக்கோள் அல்லது லட்சியத்தைக் கற்பனை செய்து கொள்ளுங்கள்.

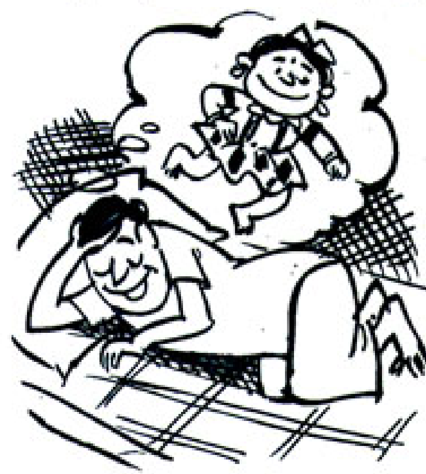
உதாரணமாக நீங்கள் ஒரு பயந்தாங்கொள்ளி என்று நினைத்துக் கொள்ளுங்கள். உங்கள் குறிக்கோள் அல்லது லட்சியம் தைரியசாலியாக மாறுவதுதான். அதற்குத் தகுந்தபடி ஆரம்பம், நிரவல்,முடிவுகொண்ட ஒரே ஒரு சம்பவம் கொண்ட சிறு கதையை உங்கள் பகற் கனவில் திரைப்படமாகக் கற்பனை செய்து பாருங்கள்.

முதலில் நீங்கள் ரசித்த திரைப்படத்தில் தைரியசாலியாக நடித்த உங்கள் அபிமான நடிகர் அல்லது நடிகையாக உங்களை நீங்களே கற்பனை செய்து கொள்ளுங்கள். பிறகு உங்களைப் பயப்படுத்தும் ஒரே ஒரு விஷயத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.

உங்களுக்கு நாயைக் கண்டால் பயம்என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். ஒரு நாள் மத்தியானம் நீங்கள் தெருவில் செல்லும்போது பூதாகாரமான ஒரு நாய் ஒரு குழந்தையைத் துரத்திக் கொண்டு வருகிறது. தெருவில் உங்களைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை. அந்த நாயைப் பார்த்ததும் உங்களுக்குப் பயம் உதறுகிறது.

அலறியடித்துக் கொண்டு வந்த குழந்தை உங்களைக் கண்டதும் ஓடிவந்து உங்கள் காலைக் கட்டிக் கொள்கிறது. உங்களுக்குக் குழந்தை என்றால் உயிர். அதனால் அந்தக் குழந்தையை வாரி எடுத்து அணைத்துக் கொண்டு உங்களை அறியாமல் நாயை ஒரே உதையில் தூக்கி அடிக்கிறீர்கள். தூரத்தில் போய் விழுந்த நாய் 'வள்வள்' என்று குரைத்துக்கொண்டே திரும்பி ஓடிவிடுகிறது. காட்சி முடிகிறது.

இந்தக் காட்சியைக் கற்பனை செய்யும் போது உங்கள் மனக் கண்ணில் சகலமும் நிஜ உருவங்களாகத் தட்டுப்பட வேண்டும். மத்தியானம் என்பதும், பகல் நேர வெளிச்சம், வெப்பம், வியர்வை போன்றவைகளைக் கற்பனையில் நிஜமாக உணர வேண்டும். தெருவில் நடக்கும்போது இரு புறமும் உள்ள வீடுகள், வாசல்கள், வீட்டுத் திண்ணைகள், திண்ணையின் தூண்கள், தெரு விளக்குக் கம்பம், கப்பித் தெருவின் புழுதி போன்றவைகளை நிஜத்துக்கும் கற்பனைக்கும் வித்தியாசம் தெரியாத அளவு தத்ரூபமாக உணர வேண்டும்.

குழந்தையைக் கற்பனை செய்யும்போது அதன் பால் வடியும் முகம், அதில் தெரியும் பீதி, குழந்தையின் உயரம், ஆணா, பெண்ணா, அது அணிந்துள்ள உடை என்று சகலத்தையும் கற்பனை செய்ய வேண்டும். அதைப் போல் நாயைக் கற்பனை செய்யும்போது அதன் பயங்கர உருவம், உறுமல், நிறம், வேகம், அதை உதைத்தபோது உங்கள் காலில் தோன்றிய உணர்ச்சி, அது திரும்பி ஓடும்போது உங்களுக்கு ஏற்பட்ட திருப்தி என்று சகலத்தையும் தத்ரூபமாகக் கற்பனை செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் நிஜத்தையும், கற்பனையையும் பிரித்து உணர முடியாத உள் மனம் அதை நிஜம் என்று நம்பிச் செயல்படும். அதன் பலனாக உங்களை அறியாமல் உங்கள் பயம் நீங்கித் தைரியசாலியாகி விடுவீர்கள்.

இதே மாதிரி ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் பகற் கனவு கண்டு நீங்கள் விரும்புகின்ற சகல சம்பவத்தையும் அடையலாம். படிப்பில் கெட்டிக்காரனாகலாம். தேர்வில் முதலிடம் பிடிக்கலாம். போட்டிகளில் வெற்றியடையலாம். வேலை வாய்ப்புக்களை அதிகரித்துக் கொள்ளலாம். பதவி உயர்வு பெறலாம். வாணிபம், தொழில் துறை என்று சகல துறைகளிலும் முன்னேறலாம். வாழ்வும், வளமும், சீரும், சிறப்பும், பேரும் புகழும் பெறலாம். பழைய காலத்தில் சொல்வார்களே மனசு வைத்தால் உலகத்தையே அடையலாம் என்று. அதை நிஜமாகவே செயல்படுத்தலாம்.

• • •

கான்பூர் டெஸ்ட்

× மார்ஷல்

கிழிந்தது பொன்னுடை!

உலகக் கோப்பையை வென்றதால் மகிழ்ச்சியில் மிதந்து கொண்டிருந்தோம். அண்மையில் பாகிஸ்தானுக்கு எதிராக நடந்த போட்டித் தொடரில் கபில்தேவின் பெரும் தற்காப்பு முயற்சி அந்த மகிழ்ச்சி குலையாமல் காத்தது. ஆனால், கான்பூரில் மேற்கிந்தியத் தீவுக்கு எதிராக நடந்த முதல் பந்தயத்திலேயே நமது ஆனந்தம் மாயமாய் மறைந்துவிட்டது.

ஒரு இன்னிங்ஸ், 83 ரன்கள் என்ற பெரும் வித்தியாசத்தில், வெகு சுலபமாகவும், வேகமாகவும், மேற்கிந்தியர்கள் வென்றது இரு அணிகளுக்குமிடையே மலைக்கும் மடுவுக்கும் உள்ள வேறுபாடு இருப்பதை உணர்த்தியது. மேற்கிந்தியர்களின் தீவிரம் இந்திய அணியினர் போர்த்திக் கொண்டிருந்த பொன்னுடையைக் கிழித்து எறிந்தது.

அபாரமாக ரன்களைக் குவித்து விட்டது மேற்கிந்திய அணி. மால்கம் மார்ஷல் இந்திய அணியின் பாட்டிங்கை இரண்டு இன்னிங்ஸிலும் தவிடு பொடியாக்கி விட்டார். இதன் விளைவாக முதல் இன்னிங்ஸில் ரோஜர் பின்னியும் (39) மதன்லாலும் (63 நாட் அவுட்) இரண்டாவது இன்னிங்ஸில் வெங்ஸர்க்காரும் (65), ரவி சாஸ்திரியும் (46 நாட் அவுட்) எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளும் காட்டிய வீரமும் பயனளிக்கவில்லை.

காளிச்சரண் தலைமையில் 1978–79ல் மேற்கிந்தியத் தீவினர் இந்தியாவுக்கு விஜயம் செய்த போது மால்கம் மார்ஷல் அந்த அணியில் ஒரு ஜூனியர் ஆட்டக்காரர். இந்த ஐந்து வருடங்களில் உருவத்திலும், ஆட்டத்திலும் அடையாளம் தெரியாமல் மாறியுள்ளார், முன்னேறியுள்ளார். மேற்கிந்தியத் தீவுகளின் தலைசிறந்த வேகப்பந்து வீச்சாளர்களான ஹால், கில்க்ரிஸ்ட் போன்றவர்கள் வரிசையில் இடம் பெறும் தகுதி பெற்றுள்ளார். புதுப் பந்தை வேகத்துடனும், சாதுர்யத்துடனும் கையாள்கிறார். இவரது மிக அபாயகரமான பந்து சற்றும் எதிர்பாராத வகையில் திடீரென்று மேலெழும்பி பாட்ஸ்மேனைத் திணற அடிக்கிறது. இத்தகைய பந்து கவாஸ்கரை இரண்டாம் இன்னிங்ஸில் ஆட்டம் இழக்கச் செய்தது. இரண்டு இன்னிங்ஸிலும் இந்திய அணியின் தலைசிறந்த ஆட்டக்காரர்களை அவுட் ஆக்கி 66 ரன்களுக்கு எட்டு விக்கெட்டுகள் எடுத்தார் மார்ஷல்.

இந்த டெஸ்டில் இந்தியாவின் கை ஒரே ஒரு சமயத்தில்தான் ஓங்கியிருந்தது. மேற்கிந்தியர்களின் முதல் இன்னிங்ஸில் கபில்தேவ் சிறப்பாகப் பந்து வீசி ஹேய்ன்ஸையும், ரிச்சர்ட்ஸையும் வீழ்த்திய பின் ரவி சாஸ்திரியும், ரகுராம்பட்டும் ஐந்து விக்கட் இழப்புக்கு 157 ரன்கள் என்ற ஸ்கோரில் மேற்கிந்தியர்களைத் திணற வைத்தனர். ஆனால் விடாக்கண்டரான கிரீனிட்ஜ் (194 ரன்கள் — இதுவே டெஸ்டில் இவரது மிகப் பெரிய ஸ்கோர்) டூஜான் (81), மார்ஷல் (92) ஆகியோர் ஸ்கோரை எட்டாத உயரத்துக்குக் கொண்டு சென்றனர். கிரீனிட்ஜ் 554 நிமிடங்கள் ஆடி 23 பவுண்டரிகள் அடித்தார்!

நமது அணி ஆட ஆரம்பித்தபோது மார்ஷலின் வேகப் பந்து வீச்சு இந்திய பாட்டிங்கை நொறுக்கி விட்டது.

இந்தப் பெரும் தோல்வியைத் தொடர்ந்து கபில்தேவுக்குச் சோதனை நிரம்பிய எதிர்காலம் காத்திருக்கிறது!

—பி. என். சுந்தரேசன்

ஆங்கிலக் கட்டுரையின் தமிழ்வடிவம்

சிதாரவி

புகைப்படம் — நன்றி: ஹிந்து

பூர்வ கதை:

மனமொத்த தம்பதியாக வாழ்ந்து வரும் கௌரிக்கும் டாக்டர் பாலாஜிக்கும் ஒருகுறை --குழந்தை இல்லாக் குறை. கௌரிக்குப் பல முறை குறைப் பிரசவமாகிய பின் நம்பிக்கை இழந்த அவர்கள் ஒரு குழந்தையைத் தத்து எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று யோசிக்கின்றனர். அந்தச் சிந்தனை உயர்ந்து நிலைக்கு வளர்ந்து, ஆதரவு தேவைப்படுகிறவர்களையெல்லாம் தன் குழந்தையாகப் பாவிக்கிற மனப்பான்மை கௌரியிடம் உருவாகிறது. ஒரு குழந்தையை மட்டும் தத்து எடுத்துக்கொள்கிற எண்ணத்தைக் கைவிடுகிறாள். அவள் தகப்பனார் தமது சேமிப்பைப் பயன்படுத்தியும் சொத்துக்களை விற்றும் மாப்பிள்ளை டாக்டர் பாலாஜிக்கு ஒரு நர்ஸிங் ஹோம் கட்டித் தந்து உதவுகிறார். அது நன்றாக நடக்கவும், அதனை நிர்வகிப்பதிலும் அங்கு வரும் நோயாளிகளுக்கும் மற்றும் பலருக்கும் சேவை புரிவதிலும் கௌரி மனநிறைவு காண்கிறாள். ஆனால் படிப்படியாக அவளிடம் வளர்ந்து வந்த வயிற்றுவலி திடுமென்று ஒரு நாள் பொறுக்க முடியாமல் அதிகரிக்கவே பாலாஜிக்கும் விஷயம் தெரிய வருகிறது. தன்னிடம் மறைத்த அசட்டுத்தனத்துக்காகக் கடிந்து கொண்டு கைனகாலஜிஸ்டை அழைக்கிறார். ஹிஸ்டரெக்டமி ஆபரேஷனுக்காகக் கௌரி நர்ஸிங் ஹோமுக்கு அழைத்துப் போகப்படுகிறாள்.....

சிவசங்கரி

14

வலி......

வலி......

வலி......

கறுப்புச் சுழல்....

ரும்ம்ம்ம்.... என்ற சப்தம்.

அடியிலிருந்து சுழலின் வேகத்தோடு கலந்து சுழன்று சுழன்று மேலே வந்து மேல் மட்டத்தில் மிதக்கத் துவங்கின போது, கண்களில் வெளிச்சம் உறைத்தது.

தொண்டை வறண்டிருந்தது.

நாக்கு உலர்ந்து போய்த் தண்ணீருக்காக ஏங்கியது.

''தண்ணி.''

பாளமாக வெடித்திருந்த உதடுகளைப் பிரித்துக் கௌரி முனகினாள்.

கண்களைத் திறக்கச் சிரமப்பட வேண்டியிருந்தது.

பார்வை மசமசத்தது.

''தண்ணி''—

கட்டத்தில் அமர்ந்திருந்த பாலாஜி ஒரு ஸ்பூன் குளிர்ந்த நீரை உதட்டில் தடவின மாதிரி விட, அதை ஆவலுடன் பருகி விட்டு, இன்னும் கொஞ்சம் என்பது போல மீண்டும் வாயைத் திறந்தாள்.

தண்ணீர் அதிகம் கொடுத்தால் வாந்தி வரலாம் என்கிற முன் ஜாக்கிரதையுடன் இந்தமுறை, நனைந்த பஞ்சால் அவள் உதடுகளை ஈரப் படுத்தின பாலாஜி, குனிந்து ''ஹலோ டார்லிங்'' என்றார் மெல்ல.

கௌரி புன்னகைக்க முயன்றாள்.

மீறிக்கொண்டு மயக்கம் ஆளை அசத்தியது.

''தூங்கும்மா... யூ ஆர் ஆல்ரைட்...நான் இங்கே இருக்கேன்.... தூங்கு டார்லிங்...''

அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டுக்கொண்டே, அவள் உறங்கிப் போனாள்.

முதல் நாள் பூராவும் கௌரி மயக்கம் தெளியாமல் இருந்த நிலையில் ஊசி மூலமாக இரண்டு பாட்டில் ரத்தமும், க்ளுகோசும் ஏற்றினார்கள்.

மறுநாள் கண் விழிக்கையிலேயே முகத்தில் தெளிவு பிறந்து விட்டது.

''குட் மார்னிங் கௌரி... எப்படி இருக்கே?'' —

கனத்த நெற்றியில் கையை வைத்து அமுக்கின கௌரி சின்னதாகத் தலை அசைத்தாள்.

அன்றைக்கு அவளைப் பார்க்க விக்ரமை அழைத்து வந்தார்கள்.

அம்மாவுக்கு உடம்பு சரியில்லை என்று புரிந்த மாதிரி சமர்த்தாய் அவள் கையை 'ம்ம்' என்று முனகலோடு நக்கிக் கொடுத்து விட்டு, கட்டில் அடியில் படுத்து விட்டது.

டாக்டர் மாதவன் வந்து பாண்டேஜை மாற்றின பின், திரும்பிப் படுக்கச் சொன்னார்கள். வாயில் அவ்வப்போது கால் டம்ளர் ஜூஸ், மோர், பாலை ஊற்றிக் குடிக்க வைத்தார்கள்.

மூன்றும் நாள் எழுந்து உட்கார்ந்து கொண்டு கௌரி ஒரு இட்லி சாப்பிட்டாள்.

அடுத்த நாளிலிருந்து பிடித்துக் கொண்டு பாத்ரூமுக்கு நடந்து போகவும் வழக்கமாகச் சாப்பிடும் உணவை உட்கொள்ளவும் அனுமதித்து, எல்லாம் சரியாக இருக்க, எட்டாம் நாள் தையல் பிரித்தார்கள்.

அந்த எட்டு நாட்களும் பாலாஜி வீட்டுக்குப் போகாமல், வேலை தவிர மற்ற நேரங்களைக் கௌரியுடன் நர்ஸிங் ஹோமிலேயே கழித்தார்.

குளிக்கவும், எல்லாம் சரியாக இருக்கிறதா என்று பார்க்கவும் ஒரு பத்து நிமிஷங்கள் வீட்டுக்குப் போய் வருவார். மற்றபடி சாப்பாடு, தூக்கம் எல்லாம் கௌரியின் அறையில்தான்.

அவன்:— உன் மேல ஒரு கேஸ் போட்டட்டா?

இவன்:— எதுக்குடா?

அவன்:— உனக்கும் பிராக்டீஸ் இல்ல... எனக்கும் இல்ல... சும்மா இருப்பானேன்னுதான்... என்ன சொல்ற?

—சிவலட்சுமி.

''என்ன பாலா, திஸ் ஈஸ் டூ மச்.... எதுக்காக நீங்க ராப்பகலா இங்கேயே தங்கணும்?'' —

''தங்கக் கூடாதா? தப்பா டார்லிங்?''

''விளையாடாதீங்க பாலா. நான் இப்ப சாதாரணமாத்தானே இருக்கேன். போய் வீட்டுலே சௌகரியமா சாப்பிட்டு, தூங்குங்களேன்.... ப்ளீஸ்...''

''இங்கயும் சௌகரியமா தான் இருக்கு டார்லிங்.'' —

''விதண்டாவாதம் பண்ணாதீங்க. நாலு நாளா நீங்க எத்தனை கஷ்டப்படறீங்கன்னு எனக்குத் தான் தெரியும். வீடு தள்ளியா இருக்கு?.... இதோ பக்கத்துல... தேவைப்பட்டா இரண்டு நிமிஷத்துல வந்திடலாம்...இன்னிலேந்து நான் நடந்து பாத்ரூம் கூட போய்ட்டு வரலாம்னு சொல்லிட்டாங்க.... அப்புறம் என்ன? ப்ளீஸ் பாலா, வீட்டுக்குப் போய் வசதியா இருங்க, ப்ளீஸ்...''

அருகில் யாரும் இல்லாததால் பாலாஜி கௌரியின் படுக்கையில் அமர்ந்தார்.

அவள் கையைப் பற்றி வாய்க்கு எடுத்துச் சென்று முத்தமிட்டார்.

''ஸப்போஸ், எனக்கு இப்படி ஒரு ஆபரேஷன் ஆகியிருந்ததுன்னு, நீ என்னை விட்டு, வசதியா வீட்டுக்குப் போய்ச் சாப்பிட்டுட்டு, படுப்பியா... சொல்லு?''—

''அ? அதுவும் இதுவும் ஒண்ணா?''

''ஒண்ணுதான். இன்னும் இரண்டு மாசத்துல நமக்கு இருபதாவது வெட்டிங் டே வரப் போவுது. இத்தனை வருஷங்கள்ல நீயும் நானும் எத்தனை நாள் பிரிஞ்சி இருந்திருக்கோம்னு சொல்ல முடியுமா?'' —

அது என்னவோ வாஸ்தவம் தான்.

செமினார், கான்பரன்ஸ் என்று வெளி ஊர் அயல் நாடுகளுக்குப் போனாலும் கௌரியும் பின்னோடு செல்வதுதான் வழக்கம்.

''வீட்டுலே குழந்தையா குட்டியா? யாரைக் கவனிக்கத் தங்கணும்? அதான் புருஷனோட இவளும் ஊர் சுத்தறா!''—என்று ஒருதரம் தூரத்து உறவு பெண்மணி வம்படித்துக் கௌரியே கேட்டிருக்கிறாள்!

''சொல்லும்மா....''

''இல்லதான்; அதுக்காக? டாக்டருக்குப் பெண்டாட்டிய பிரிஞ்சி இருக்க முடியலேனு எல்லோரும் கேலி பண்ண மாட்டாங்களா பாலா?'' —

குறும்புடன் அவள் வினவ, அந்தச் சிரிப்பு பாலாஜியையும் தொற்றிக் கொண்டது.

''அது என்னவோ நிஜம் தான்; உன்னைப் பிரிஞ்சு என்னால இருக்க முடியலேன்றது நூத்துக்கு நூறு சரி....''

''உரக்கச் சொல்லாதீங்க... யாராவது கேட்டா, ஐம்பத்திரெண்டு வயசுலேயும் இந்த மனுஷனுக்கு இருக்கற ஆசையைப் பாரேன்னு சிரிக்கப் போறாங்க...''

பாலாஜி பொய்யாக முறைத்தார்.

''என்ன நீ? வரவர என்னை ரொம்பத் தான், கிழவன், கிழவன்னு சொல்லாம சொல்றே? உடம்பு சரியாயிப்பழையபடி ஆகட்டும்; அப்புறம் ப்ரூவ் பண்ணறேன் நான் கிழவனா, குமரனான்னு......''

கௌரி சிரித்தாள்.

''விளையாட்டா பேசினது போதும்பாலா, திரும்பச் சொல்றேன். ப்ளீஸ் கோ ஹோம். இங்க இருந்து கஷ்டப்படாதீங்க. அக்கா கூட இருக்கேன்னு சொல்லுங்க.... பத்தாததுக்கு நாலு நர்ஸ் விரலசைச்சா ஓடி வரக் காத்திருக்காங்க... ப்ளீஸ் பாலா....''

பாலாஜி அவள் விரல்களைச் சேர்த்துப் பிடித்துக் கொண்டார்.

''வேணும் அசைக்காதே... இப்ப வந்திடப் போறுங்க... நான் உன்னோட இன்னிக்கு மட்டுமில்லே. நீ டிஸ்சார்ஜ் ஆகி வர்ற வரைக்கும் இருக்கப் போறேன். நீ இருக்கற இடம்தான் எனக்கு வீடு; புரிஞ்சுதா? ஸோ, நோ மோர் ஆர்க்யூமெண்ட்ஸ்.''

கௌரி புரிந்து கொண்டாள். சவனமாய், திரும்ப இதுபற்றிப் பேச்சுக் கொடுக்காதிருந்தாள்.

சுந்தரியும், இதர டாக்டர்களும் கொஞ்சம் குத்தலாகவும், ஆரோக்கியமாகவும் பாலாஜியின் இந்தக்கவனிப்பைக்கேலி செய்த போது புன்னகை செய்து மௌனித்தாள்.

ஐந்தாம் நாளிலிருந்து படுக்கையிலேயே உட்கார்ந்தபடி, பாலாஜி மாலை வேளை அப்பாய்ண்ட்மெண்ட்ஸ், ரவுண்ட்ஸ் முடிந்து வந்ததும் இரண்டு பேரும் ஸ்க்ராபல்ஸ் விளையாடினார்கள். ஏ. ஸி. அறை ஆதலால் மற்ற நோயாளிகளுக்கு நிச்சயம் தொந்தரவாக இருக்க மாட்டோம் என்ற தைரியத்துடன் வீட்டிலிருந்த டேப் ரிக்கார்டரைக் கொண்டு வரச் சொல்லி அருமையான கச்சேரி டேப்களை ஒருவர் கையை ஒருவர் பற்றியபடி அமர்ந்து கேட்டார்கள்.

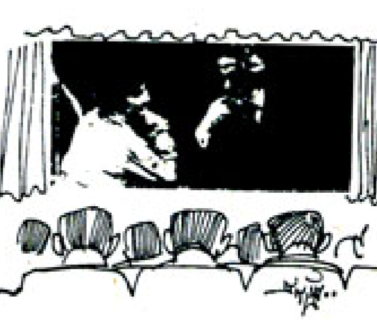
ரொம்ப நாட்களுக்குப் பிறகு அவகாசம் நிறையக் கிடைக்க, பத்திரிகைகளையும், புத்தகங்களையும் பக்கம் பக்கமாய்ப் படித்து விமர்சனம் செய்தார்கள்.

கௌரி ஓவியம் வரைந்து நாட்களாகி விட்டன; டிஸ்சார்ஜ் ஆகி வீடு திரும்பினதும் சோம்பேறித்தனத்தை விட்டுவிட்டு, புதுசாய் ஒரு ஓவியத்தை பாலாஜியின் கன்ஸல்டேஷன் அறைக்காகத் தீட்டித் தர வேண்டும் என்று தீர்மானித்தார்கள்.

அந்த வருஷம் இருபதாவது திருமண நாள் என்பதால், அதை எப்படிக் கொண்டாடலாம் என்று யோசனை பண்ணினார்கள்.

வெளிநாடு, அல்லது காஷ்மீர் போகலாமா என்று நினைத்தவர்கள், கடைசியில் இதெல்லாம் ஒன்றும் வேண்டாம், ஒரு அனாதை ஆசிரமம், ஒரு பார்வை இழந்தோர் பள்ளி, ஒரு முதியோர் இல்லம், ஒரு வேத பாடசாலை என்று தேர்ந்தெடுத்து அன்றைய தினத்தில் அத்தனை பேர்களுக்கும் புதுத் துணி வாங்கிக் கொடுத்து, விருந்து சாப்பாடு போட்டு விடலாம் — பத்தாயிரம் ரூபாய் செலவானாலும் சரி — என்று முடிவுக்கு வந்து சந்தோஷித்தார்கள்.

எட்டாம் நாள் தையல் பிரித்த பிறகு 'வீட்டுக்கு அனுப்பி விடுங்கள்' என்று கௌரி நச்சரிக்கத் தொடங்க, வீட்டுக்குப் போனால் இந்த அளவுக்கு அவள் ஓய்வாக இருக்க மாட்டாள் என்பதால் டாக்டர் மாதவனிடம் சொல்லி இன்னும் ஒரு வாரம்

பிரபல சிந்தனைவாதி பெர்னாட் ஷாவுக்கு நிஜ வாழ்க்கையில் ஏராளமான காதலிகள் உண்டு. அவர் திருமதி ஸ்டெல்லா கேம்பெல்லிடம் கொண்ட காதல் உலகப் பிரசித்தி பெற்றது. அந்த வரலாறு ஒரு சுவையான நாடகமாக நடத்தப்பட்டு வருகிறது. தலைப்பு 'டியர் லையர்'

ஆதாரம்: ஸண்டே மிட்டே.

தகவல்: பட்டாணி.

நர்ஸிங் ஹோமில் தங்குவது அவசியம் என்று வற்புறுத்த வைத்து பாலாஜி வெற்றி பெற்றார்.

ஒன்பதாம் நாள் கௌரியைக் காண வந்த விருந்தினர் கூட்டம் அதிகமாக இருக்க, சமாளிப்பதற்குள் நர்ஸ் திண்டாடிப் போனாள். மற்றபடி விசேஷமாக எதுவும் நடக்கவில்லை.

பத்தாம் நாள் காலையில் காரணமே இல்லாமல் லேசாக ஜுரம்... உடம்பில் அரிப்பு.

மதிய உணவை சேர்ந்து சாப்பிட பாலாஜி வந்தபோது, பசித்துக் கௌரி சாப்பிடாததோடு, அரிப்பு இருப்பதையும் கூற, 'அவில்' மாத்திரைகளைத் தரும்படி நர்ஸிடம் கூறினார்.

மறுநாள் ஜுரம் யாரும் எதிர்பார்க்காத விதத்தில் நூற்றி இரண்டுக்குத் தாவ, மூத்திரத்தில் கோளாறு இருந்தால் இப்படி வருவது சாத்தியம் என்ற டாக்டர் மாதவன், மூத்திரத்தைப் பரிசோதனைக்கு அனுப்பி வைத்தார். பாதுகாப்பாக இருக்கலாம் என்று ஆண்டிபயாடிக் மாத்திரைகளைச் சாப்பிடச் சொன்னார்.

மறுநாள் ஜுரம் குறையாமல் இருந்ததோடு, சிகப்பு சிகப்பாய் பெரிய வேர்க்குருக்கள் மாதிரி உடம்பு பூராவும் ராஷஸ் தோன்றி அரிப்பைத் தாங்க முடியாததாக்க, பாலாஜி தானே முன்னின்று கௌரியைப் பரிசோதித்தார்.

ஜுரம்—

ராஷஸ்—

அரிப்பு—

மருந்து ஏதாவது ஒத்துக் கொள்ளவில்லையா? காய்ச்சலுக்குக் கொடுக்கும் ஆண்டிபயாடிக் அலர்ஜியா?

ஏற்கெனவே கொடுத்த மருந்தை நிறுத்தினார்கள். வேறு மாத்திரைகளைக் கொடுத்தார்கள். அலர்ஜியைக் குறைக்க ஊசி மூலம் மருந்து ஏற்றினார்கள்.

மாலைக்குள் நாக்கு, உதடுகள் உலர்ந்து போய், சிகப்புத் திட்டுகள் திடுமென அதிகமாக, என்னஇது — என்று புரியாத படபடப்புடன் நகரின் இதர முன்னணி வைத்தியர்களை உடனே பாலாஜி அழைத்தார்.

அன்று இரவு மயக்கமாக இருக்கிறது என்று அடிக்கடி கௌரி புகார் செய்தாள்.

அரிப்பும் அவஸ்தையும் எக்கச்சக்கத்துக்கு அதிகமாகத் தோல் சம்பந்தப்பட்ட வியாதி ஏதாவது இருக்குமோ என்ற சந்தேகத்தில் இரவு ஒன்னரை மணிக்குத் தோல் வைத்திய நிபுணரை பாலாஜி வரவழைத்தார்.

''என்னவென்று உடனே புள்ளி குத்த முடியவில்லை — எதற்கும் முழுமையாக ஒரு தரம் செக் அப் செய்து விடலாம். ரத்தப் பரிசோதனையில் தொடங்கி ஒன்று விடாமல் பார்த்து விடலாம்'' என்று அவர் கூற விடிந்ததும் முதல் காரியமாக ரத்தம், மலம், மூத்திரங்களைப் பரிசோதனை கூடத்துக்கு அனுப்ப,

அரைமணியில் மாபாரமாய், மாபயங்கரமாய், சேதி வந்து தாக்கியது.

உடலுக்கு எதிர்ப்புச் சக்தியைத் தரும் வெள்ளை அணுக்களின் எண்ணிக்கை 3000 மட்டுமே!

எப்படி... எப்படி வந்தது இப்படி ஒரு நிலைமை?

குறைந்தபட்சம் ஏழாயிரம் இருக்க வேண்டிய வெள்ளை அணுக்களின் எண்ணிக்கை எவ்வாறு இந்த அளவுக்குக் குறைந்தது?

ஏக்ரான்யுலோஸைடோஸிஸ்—

ரொம்ப அபூர்வமாய் வரும் வெள்ளை அணுக்கள் பாதிப்பு நோய்!

கண்ணும் கருத்துமாய் நகரின் சிறந்த மருத்துவர்கள் கண்காணிப்பில் இருக்கும் கௌரிக்கு இது வருவது சாத்தியமா?

வந்து விட்டதே!

'அறுவைச் சிகிச்சைக்கு முன்னும் பின்னும் கொடுத்த மருந்துகளில் ஏதேனும் ஒன்று சுத்தமாய் ஒத்துக் கொள்ளாமல் போனதால் மட்டுமே இத்தகைய நிலை வந்திருக்க முடியும் என்று மட்டும் ஒட்டு மொத்தமாய்க் கூறின அத்தனை நிபுணர்களும் எண்ணி நாலு நாட்களில் வெள்ளை அணுக்கள் இவ்வளவு க்ஷீணமடைந்து விடும் என்று எதிர்பார்க்காததால் அடியோடு ஆடிப் போனார்கள்.

உடனே, உடனே ரத்த நிபுணர் — ஹீமடாலஜிஸ்ட் — வரவழைக்கப்பட்டார்.

வெள்ளைஅணுக்களைஉடனடியாககௌரிக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று அவர் சொல்ல, அன்றே காலையிலும், மாலையிலும் நாலு ஸி. ஸி. வெள்ளை அணுக்களை ரத்தத்தில் ஏற்றி, மெதுவாய் இருநூறு, முந்நூறு ஸி. ஸிக்கு உயர்த்தினார்கள்.

உடம்பின் எதிர்ப்புச் சக்தி சுத்தமாகக் குறைந்த நிலையில், எந்த ஒரு கோளாறும் தேடி வந்து அடைக்கலமாகிவிடும் என்பதால், அவசரமாய்க் கௌரி இன்டென்ஸிவ் கேர் அறைக்கு மாற்றப்பட்டாள்.

அவளைப் பார்க்க எவரும் அனுமதிக்கப்படாததோடு, டாக்டர்களும், நர்ஸ்களும் கூட அறுவைச் சிகிச்சை தியேட்டருக்குள் செல்கிற மாதிரி ஸ்டெரிலைஸ் செய்த உடைகளை அணிந்து கிட்டத்தில் வந்தார்கள்.

வெள்ளை அணுக்களின் எண்ணிக்கை நாலாயிரத்துக்குத் தாவியதில் மறுநாள் காலை கௌரியிடம் லேசான முன்னேற்றம்.

இமையோடு இமை சேர்க்காமல், இந்தப் பக்கம் அந்தப் பக்கம் நகராமல் நின்று தானே சிகிச்சை அளித்த பாலாஜிக்கு அந்த முன்னேற்றம் குந்துமணி சந்தோஷத்தைத் தந்தது.

ஆனால்—

அன்று மாலைக்குள் மீண்டும் நிலைமையில் சரிவு.

வெள்ளை அணுக்களின் எண்ணிக்கை தடதடவென்று சரிந்ததோடு, வாய் பூராவும் புண்கள் பூக்க முற்பட்டன.

மறுநாள் கௌரியின் நிலைமை இன்னும் மோசமாயிற்று.

நாக்கு புண்களால் தடித்துப் போக, வாயைக் கோழை அடைக்கத் தொடங்கியது.

மூச்சுவிட ஏதுவாகப் பத்து நிமிஷங்களுக்கொரு முறை விரலை விட்டு வாயைச் சுத்தம் பண்ணி, கிளிஸரின் தடவி பாலாஜி கண்காணிக்கையிலேயே கௌரி ஜன்னி பிறந்த மாதிரி பேத்த முற்பட்டாள்.

—விக்ரம் கடிக்கறான் பாலா.

—டாஜ்மஹாலை எனக்கு வாங்கித் தாங்க பாலா.

—இறக்கை முளைச்சிடுச்சே, பறக்கலாமா பாலா?

—''பாலபவனைச் சலவைக் கல்ல கட்டி, ஏ. ஸி. பண்ணிடலாமா பாலா?

சில மணி நேரங்களில் இந்த உளறலும் நின்று போனது.

கீமோதெரபிக்காக சிங்கப்பூரிலிருந்து அவசரம் அவசரமாக வரவழைக்கப்பட்ட மருந்துகளை உபயோகிக்க ஒரு சந்தர்ப்பம் கூடத் தராமல் அன்று மாலை சரியாக நாலு பத்துக்கு, உயிராக நேசிக்கும் கணவனின் துக்கத்தை உணராத மாதிரி அவரின் ப்ரியமான அணைப்பில் அடங்கியபடியே கௌரி செத்துப் போனாள்.

(தொடரும்)

''மாப்பிள்ளை ஒரு டீசல் என்ஜின், டிராக்டர், நூறு டன் உரம் இதெல்லாம் வரதட்சிணையா கேட்கிறாரா?''

''ஆமாம். கல்யாணம்கிறது ஆயிரம் காலத்துப்பயிர்னு அவர்கிட்டே யாரோ சொல்லிட்டாங்க.''

—கீழை. அ. கதிர்வேல்.

தோடி ராகம்

இடைவேளை! சில படங்களுக்கு இந்த நேரம் ஒரு அற்புத ஆறுதல். காப்பி, கோன் ஐஸ்கிரீம், கூல்ட்ரிங்ஸ் அப்புறம் சுற்றுமுற்றும் இருக்கும் அசடு வழியும் முகங்களைக் காண ஒரு சந்தர்ப்பம். இந்த நேரத்தைப் பற்றி வேண்டுமானால் இன்னும் இரண்டு பத்தி எழுதலாம்.

இடைவேளை வரை

விரலை விட்டு எண்ணினால் கைவிரல்கள் பற்றாது — ராகத்தை அடகு வைத்துவிட்டுப் பாடாமல் இருந்த பாகவதர்களைப் பற்றிக் கேட்ட கதைகள். மறுபடியும் அதே பழைய தோசையைப் புதுக்கல்லில் (கல்லில் கூட. போதாது) போட்டிருக்கிறார்கள். தோடிச் சக்கரவர்த்தி சுந்தரம் கச்சேரியைப் பார்க்க (கேட்க?) வெவ்வேறு கதாபாத்திரங்கள் ஆலாய்ப் பறக்கும் கட்டத்தில் படம் ஆரம்பிக்கிறது. நிஜமாகவே கர்நாடக சங்கீதத்தைக் கெடுக்க வேண்டுமென்று அந்தப் பாட்டை, ஜனரஞ்சகத்தைத் தவிர்த்து, சாஸ்திரீய சம்பிரதாய முறையில் அமைத்திருக்கிறார்கள்.

அந்த சுந்தர பாகவதருக்கும் நாட்டியக்காரி மனோன்மணிக்கும் 'லவ்'வாம்! அதை இரண்டொரு முக பாவங்களிலாவது காட்டியிருக்கக் கூடாதா? சேஷகோபாலனின் கண்களில் பாவங்களை விட காமிரா பயம் தான் பிரதானமாய்த் தெரிகிறது. நளினியின் முகத்தில் சோப்பு போட்டு அந்த பயத்தையும் கழுவியாயிற்று. வழக்கம் போல ஒரு வில்லன் பாகவதர். அவருக்கு குருவாய் இன்னொரு சினிமா வில்லன். அந்தத் தொங்கு மீசை வில்லன் எங்கிருந்து புறப்பட்டார்? எங்கு நோக்கிப் பயணம்? ஒன்றும் இல்லாமலேயே நீளமாய்ச் சிகரெட் பிடிக்கிறார். ஹஹஹா என்று (அதுவும் ஒரே ஒருமுறை) சிரிக்கிறார். நாட்டியக்காரி நளினி வேண்டுமென்கிறார். உதவாக்கரைத் திட்டங்கள் போடுகிறார்.

கொட்டாவிக்கு மேல் கொட்டாவியாய்க் கிளம்பி தாடை சுளுக்கிக் கொள்கிற நேரத்தில் இடைவேளை.

இடைவேளைக்குப் பின்

பரம்பரை டாலரை வில்லனிடம் அடகு வைத்துத் தங்கையின் கல்யாணத்தை ஜாம் ஜாமென்று தோடி சுந்தரம் நடத்தி வைக்கிற காட்சியுடன் ஆரம்பம். கல்யாண ரிசப்ஷனுக்கு வயலின் கச்சேரி, குன்னக்குடியும், வலையப்பட்டியும் சிரிப்பு மாறாமல் செய்கிற சங்கீத சர்க்கஸ்.

அமெரிக்கா போய் தைய்யா தக்கா என்று மனோன்மணி காணாமல் போகிறார். இங்கே கச்சேரிக்குப் போய்விட்டு, வில்லன் 'மாமா' பாகவதரின் குதப்பின முகத்தைக் கண்டு மிரண்டு, தோடியைப் பாடாமலேயே சுந்தரம் வீட்டிற்குத் திரும்பி வர, அவருக்குத் தாடி வளர ஆரம்பிக்கிறது.

விதியோகஸ்தர் தலையில் பழியைப்போட்டு பாதி ரவிக்கை போட்ட, ஒரு கிராமிய டப்பாங்குத்து வேறு.

இப்படி, அப்படி ஒரு வழியாய் நாயகி ஊர் வந்து சேர்ந்து, தாடி நாயகனைப் பார்த்து அதிர்ச்சி அடைந்து, விஷயத்தைக் கண்டுபிடித்து, டாலரை மீட்க மீசை வில்லனிடம் போக, விலையாக அவன் படுக்கைக்குக் கூப்பிட, காமிராவுக்கு லேபிளைக் காட்டி விட்டு பாட்டிலைத் தொண்டையில் சரித்துக் கொள்கிறாள். கொஞ்சம் சிகப்பாய் ரத்தம் கக்கியதும் அவன் மிரண்டு போய் டாலரோடு இடத்தைக் காலி பண்ணச் சொல்ல, மிச்ச ரத்தத்தை சுந்தர பாகவதர் மடியில் விட்டு, டாலரைத் திருப்பிக் கொடுக்க, தோடி தொடர்கிறது, படம் முடிகிறது. கண்ணீர் வராமலேயே அவசரமாய் மக்கள் தியேட்டரைக் காலி செய்கிறார்கள்.

—ஜெயமன்மதன்

ஜங்ஷனிலே ஒரு மேம்பாலம்

வையவன்

சென்ற வாரம்

ஜங்ஷனிலே ஆறு வருஷமாக சைக்கிள் கடை வைத்திருக்கிறான் காசி. சிறுமியாகத் தகப்பனார் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு நடந்த நாளிலிருந்து ஜெயாவுக்குக் காசியைப் பற்றியும் அவனது நேர்மை உள்ளம் பற்றியும் தெரியும். தகப்பனார் காலமான பிறகு ஜெயாவுக்குக் காசி தான் ஆதரவு.

ஒரு நாள் ரயிலை விட்டு இறங்கி விலாசம் விசாரித்துக் கொண்டிருந்த ஒரு பெண்ணிடம் ரவுடி மணி நெருங்கி அவளைக் 'கவர்' பண்ண முற்பட்டதைப் பார்த்த காசி, அவளைக் காப்பாற்ற இடையில் புகவும் சண்டை நடந்து மணி வயிற்றில் செமை உதை வாங்கிக் கொண்டு கறுவிச் செல்கிறான். அந்தப் பெண்ணை ஹரியிடம் பாதுகாப்பாக அனுப்பி விட்டு விடு திரும்புகிறான் காசி.

''யார் எப்படிப் போனா நமக்கு என்ன? ஏன் வம்புச் சண்டைக்குப் போகணும்?'' என்று ஜெயா காசியைக் கடிந்து கொள்கிறாள். அவள் கல்யாணம் பற்றிக் காசி பேசவும் ''என் பளுவை யாரும் சுமக்க வேண்டாம்'' என்று துக்கம் தொண்டையை அடைக்கக் கூறுகிறாள். ''இன்னும் நாலு நாளிலே வில்வம் ஜெயிலிலிருந்து வந்துவிடுவான்; இந்த ரவுடி மணி அவனை ஜெயிலிலே பார்க்கும்போதெல்லாம் வில்வம் உன் பெயரைச் சொல்லித்தான் கறுவிக் கொண்டிருக்கிறானாமே'' என்று பயமும் கவலையும் கலந்து ஜெயா பேசவும் அதே சமயம், ''காசி! இன்ஸ்பெக்டர் வந்திருக்கிறாரு'' என்று குரல் வாசலில் கேட்கிறது.

2

இன்ஸ்பெக்டர் சஞ்சீவிக்குக் காசியைப் பற்றி நன்றாகத் தெரியும். ஜங்ஷனில் காசி சண்டை போட்டால் அது நியாயத்தின் அடிப்படையில் தான் இருக்கும் என்று அவர் புரிந்து வைத்திருந்தார். அவன் பெயர் ரவுடிகள் பட்டியலில் இருப்பது ஒரு பிழை என்பது அவர் கருத்து. இதை அவனிடம் ஒருமுறை நேரடியாகவே தெரிவித்திருந்தார்.

அதனாலேயே அவர் உத்தரவுப்படி உடனே காசி போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போனான். இன்ஸ்பெக்டர் அவனுக்கு முன்பே மோட்டார் சைக்கிளில் ஸ்டேஷனுக்குத் திரும்பியிருந்தார். ஆனாலும் ஒரு மணி நேரம் அவனைக் கூப்பிடவில்லை. காசி ஸ்டேஷன் வாசலில் காத்திருந்தான். அவனுக்கு சுருக் கென்றது. அவர் மதிப்பிலிருந்து தாழ்ந்து விட்டோம் என்று புரிந்தது.

'இந்தபோலீஸ்காரர்களை நம்பவே முடியாது. இன்றைக்கு ஒருத்தனை நல்லவன்னு சொல்வாங்க. நாளைக்கே அவனைக் கெட்டவன்னுமட்டம் தட்டுவாங்க' என்று யோசித்துக் கொண்டிருந்தான்.

இன்ஸ்பெக்டர் சஞ்சீவி அவனை உள்ளே கூப்பிட்டார்.

''என்னய்யா காசி. மேம்பாலத்திலே கலாட்டா, பண்ணியாமே... மணி ரிப்போர்ட்குடுத்து இருக்கானே!''

காசி தொண்டையைக் கனைத்துக் கொண்டான். ''நடந்ததை அப்படியே சொல்றேன் சார்.''

''சொல்லு.''

காசி ஒன்று விடாமல் சொன்னான். கையில் லத்தியை உருட்டிக் கொண்டே காசியின் முகத்தை உற்றுக்கவனித்தவாறு கேட்டார் இன்ஸ்பெக்டர்.

''அவன் அந்தப் பொண்ணைக் கூட்டிக்கினு போனால் நீ ஸ்டேஷனுக்கு வந்து சொல்லிட வேண்டியதுதானே''

''அவன் நேரா லாட்ஜிங்குக்குப் போயிருப்பானே சார்! நான் உங்க கிட்டே வந்து சொல்றதுக்குள்ளே அவன் கதையையே முடிச்சுடுவானுங்களே சார்...''

''நீ ஏன் அவனை ஒதைச்சே?''

''ஹரி கிட்டே அந்தப் பொண்ணை அட்ரஸுலே வுட்டுடச் சொல்லி அனுப்பிச்சிட்டு நான் திரும்பினேன். இவன் வந்து என் காலரைப் புடிச்சான். நீ அநாவசியமா என் விஷயத்திலே தலையிடறேன்னு சொன்னான். பட்டுன்னு அவன் கையைத் தட்டிவுட்டேன். அசந்து திரும்பறதுக்குள்ளே டமால்னு மொகத்திலே ரெண்டு குத்துவுட்டுட்டான். ஒவர் பிரிட்ஜிலே டி. சி. ராபர்ட்ஸ் நிக்கிறாரு. போர்ட்டர் வேலு நிக்கிறான்.

யாரு தகராறை ஆரம்பிச்சதுன்னு நீங்க விசாரிக்கப் பாருங்க சார்...''

சஞ்சீவி அவன் முகம் வீங்கியிருப்பதையும், உதட்டருகே இரத்தம் கட்டியிருப்பதையும் கவனித்தார். அவருக்கு உண்மை புரிந்தது.

''யோவ்... ஒனக்கு ஒண்ணு சொல்றேன். நீ ஏன் அநாவசியமா பிறத்தியார் விஷயத்திலே தலையிடறே?''

இன்ஸ்பெக்டர் என்ன சொல்கிறார் என்று புரியாமல் நின்றான் காசி.

இன்ஸ்பெக்டர் சஞ்சீவிக்கு மத்திய வயசு. தலை நரைத்து விட்டது. குண்டு முகத்தில் மூக்குக்கண்ணாடியை மாட்டி அவர் உருட்டி உருட்டி விழிப்பது விநோதமாக இருந்தது. காசி அதற்குப் பயப்படவில்லை.

''யோவ்... ஒனக்கு இளம் ரத்தம். என்னமோ ஒலகத்திலே ஒன் கண்ணெதிரே நடக்கிற தப்புங்களை எல்லாம் தடுத்துட முடியும்னு நெனைக்கிறே! முடியாது.... நீயே மாட்டிக்குவே. மடக்கிடுவானுங்க. ஒனக்கு என்ன வயசு?''

''இருபத்தி நாலு.''

''கல்யாணம் ஆவலே இல்லே?''

காசி இல்லையென்று தலையசைத்தான்.

''அந்தப் பள்ளத்துல ஹோட்டல் வச்சிகினு கீதே அந்தப் பொண்ணு ஒனக்கு என்ன வேணும்?''

அந்த உறவை இன்ஸ்பெக்டரிடம் எப்படி விளக்கிச் சொல்வது என்று புரியாமல் விழித்தான். சிறிது தயங்கிவிட்டுத்தொடர்ந்தான்.

''சும்மா தெரிஞ்ச பொண்ணுங்க!''

''தெரிஞ்சதுன்னு?'' இன்ஸ்பெக்டர் சிரித்தார். அதில் ஒரு கிண்டல் தெரிந்தது.

''அவங்கப்பா என்னை எடுத்து வளர்த்தாரு.''

''யாரு ட்ரெய்யின் ஆக்ஸிடெண்ட்லே பூட்டாரே அந்த ஃபயர்மேன் கேசவனு?''

''ஆமாங்க. அவரு ஆக்ஸிடெண்ட்லே பானதும் பி. எப்., கிராசுடின்னு வந்த பணத்தையெல்லாம் கடன் குடு, கல்யாணம் பண்ணி வைன்னு சொல்லிச் சொந்தக்காரங்க வாங்கி ஏமாத்திட்டாங்க. அம்மாவும் அந்தப் பொண்ணும் தனியா அம்போன்னு நின்னுது. அந்தப் பள்ளத்தாண்ட ஹோட்டல் இருக்கிற கிரவுண்ட் மட்டும் மிச்சம். நாந்தான் அவங்களை இட்டாந்து ஓட்டல் வைச்சுக் குடுத்தேன்.''

''அபாயம்! புதை சேற்றுக்குழின்னு எழுதியிருக்கு.''

இன்ஸ்பெக்டர் தம் கைக்கடிகாரத்தில் மணி பார்த்துக் கொண்டார்.

''அந்தப் பொண்ணுக்கு அம்மா இருக்காங்களா?''

''இல்லிங்க... போன வருசம் அல்சர் ஆபரேசன்லே எறந்துட்டாங்க...''

''அப்போ நீதான் துணை?''

'ஆம்' என்று தலையசைத்தான்.

''அவளைக் கல்யாணம் பண்ணிக்கோ. ஊர் வம்பெல்லாம் ஒனக்கு வாணாம். இதோ பார் நான் போலீஸ் ஆபிசரா சொல்லலே. என்னமோ ஒரு பிரியத்திலே சொல்றேன். ஒலகத்தைத் திருத்த முடியாது. நீ ஒம் பொழைப்பைக் கவனி.''

காசிக்குக் குமட்டிக் கொண்டு வந்தது.

ஜெயாவைக் கல்யாணம் செய்து கொள்வதா?

''அவங்கம்மா சாவும் போது அந்தப் பொண்ணு கையைப் புடிச்சு... இவள நல்ல எடத்துல கல்யாணம் பண்ணிக் கொடுத்துடுப்பான்னு சொல்லிக் கண்ணை மூடினாங்க சார்...''

இன்ஸ்பெக்டர் புன்னகை செய்தார்.

''அதனாலே என்ன... ஒன்னை விட நல்ல எடம் அதுக்குக் கெடையாதுய்யா. சீக்கிரமா பண்ணிக்கோ. அவ்வளவுதான் சொல்வேன்'' என்று வந்த கொட்டாவியை அடக்கினார் இன்ஸ்பெக்டர்.

''மறுபடியும் ஒம்மேலே ரிப்போர்ட் வரக்கூடாது காசி... ஆங்.... ஒண்ணு சொல்லணும்... அந்த வில்வம் ரிலீஸாயிட்டு வர்றானும்...''

அவன் முகத்தில் தோன்றும் உணர்ச்சிகளைக் கூர்ந்து கவனித்தார் இன்ஸ்பெக்டர். அவன் எதையும் காட்டிக் கொள்ளவில்லை.

''கேள்விப்பட்டேன் சார்...''

''அவன் ஒம்மேலே 'கரம்' வச்சிக்கினே இருக்கானாம். மல்லானூராண்டே கூட்ஸை நிறுத்திக்கொள்ளையடிச்ச கேஸ்தானே அது?''

''ஆமாம் சார்.''

''நீதான் ஐ விட்னஸா...? ஒன் சாட்சிலே தான் அவனுக்கு ஏழு வருசம் கெடச்சதுன்னுங்களே...''

''ஆமாம் சார்... பயர்மேன் கேசவனை அவன் தான் சார் என் கண்ணு முன்னாலே கட்டிங் ப்ளேயரால அடிச்சான். அவரு மயக்கம் போட்டு வுழுந்திட்டாரு...''

''ஓ... அதான் காரணமா? சரி போகட்டும். நீ ஜாக்கிரதையா நடந்துக்க. இதான் நான் ஒனக்கு பண்ற லாஸ்ட் அட்வைஸ். அடுத்த தபா ரிபோர்ட் வந்தா க்ளீனா கேஸ் புக் பண்ணிடுவேன்.''

இன்ஸ்பெக்டர் அவனை அனுப்பி விட்டார்.

வில்வம் வரப் போகிறான். நாலு நாட்களில். ஒன்றரை மணி நேரத்தில் இதை அவனிடம் இரண்டு பேர் ஞாபகப்படுத்தி விட்டார்கள். ஒன்று ஜெயா. இன்னொன்று இன்ஸ்பெக்டர் சஞ்சீவி. முதலியார் என்றுதான் ஜோலார்பேட்டையிலும் கோடியூரிலும் அவரைப் பற்றிச் சொல்லும்போது அழைத்தார்கள்.

கான்ஸ்டபிள்கள் கூட அவர் இல்லாத போது அந்தப் பெயரைச் சொல்லியே

அழைத்தார்கள். பத்து வருஷமாக அவர் சபரி மலைக்குப் போகிறாராம். காலை நாலரை மணிக்கு எழுந்து குளித்துவிட்டுத் தெருப்பூரா கேட்கிற மாதிரி தேவாரமும், திருவாசகமும் பாராயணம் செய்வார். ஏனோ அவருக்குக் காசியின் மீது ஒரு பிரியம் இருந்தது.

காசி போலீஸ் ஸ்டேஷனைச் சுற்றிக் கொண்டு ஓவர் டாங்கிற்குப் பக்கமாக ரயில்வே கேபினை ஒட்டியிருக்கும் மரப் பாலத்தின் மீது போகாமல் ரயில்வே க்வார்ட்டர்ஸும் ஆங்கிலோ இந்தியக் குடியிருப்பும் இருந்த சாலையில் நுழைந்து ஜங்ஷன் மேம்பாலத்தை நோக்கி நடந்தான். முதலியார் சொன்னதை நினைத்தான். ''உலகத்தைத் திருத்தறதா என் நோக்கம்?''

இப்படி யோசிக்கவே அவனுக்குச் சிரிப்பு வந்தது. 'சின்னது பெரிசன்னு மூட்டைக் கணக்கா நான் தப்புப் பண்ணியிருக்கேன். சாதாரணமான சைக்கிள் ஷாப் காரன். அந்த ஆங்கிலோ இந்தியன் பிலிப்ஸ்கிட்டே பாக்ஸிங் கத்துக்கினேன். போன வருஷம் வேலூருக்குப் போயி கராத்தேவிலே, ப்ரௌன் பெல்ட் வாங்கினேன். எனக்கு இன்னாத்துக்கு இம்மாம் பெரிய டைட்டிலு...''

இன்ஜினியர் பங்களாவை அவன் நெருங்கிய போது வீட்டுக்குள்ளே யிருந்து இங்கிலீஷ் இசை கேட்டது. படுக்கையறையில் எரியும் நீல விடிவிளக்கின் ஒளி ஜன்னலில் சன்னமாகத் தென்பட்டது.

இந்த வீட்டிற்குத் தான் ரயிலில் வந்த பெண் அட்ரஸ் வைத்திருந்தாள். ஹரி கொண்டு வந்து சேர்த்திருப்பான்! இது கூட ஒரு வீண் வேலை என்று முதலியார் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

காசி அந்த வீட்டைத் தாண்டினான். பட்டென்று வெளி வராந்தாவில் ஒரு டூம் விளக்கை அப்போது யாரோ போட்டார்கள். சரக்கென்று கதவுத் தாழ்ப்பாளை விலக்கும் ஒலி கூடக் கேட்டது.

''ஒருவேளை அவளாக இருக்குமோ?'' என்று காசியின் கால்கள் தாமதித்தன. அதேநேரத்தில் கதவைத் திறந்து கொண்டு அவள் வெளியே வந்து நின்றாள். காசியை அவள் கவனிக்கவில்லை. எதிரில் தெரிந்த ஏலகிரி மலையையே தலையை அண்ணாந்து பார்த்தாள். அங்கு என்ன விநோதம்? காசியும் திரும்பிப் பார்த்தான். மலை மீது எங்கோ உச்சியில் காட்டில் தீவைத்து விட்டிருந்தார்கள். அது ஒரு நெருப்பு ஆறு போல் நீளமாக எரிந்தது. உற்றுக் கவனித்தால் அது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உயரத்தைத் தேடி நகர்வது தெரியும்!

ஏனோ காசிக்கு அவளுடைய பட்டணத்து ஆர்வத்தைப் பார்த்து அதை விளக்க வேண்டும் என்று தோன்றியது.

''அது காட்டிலே மஞ்சப்புல்லுக்கு எவனோ தீ வெச்சது.''

வீதியிலிருந்து வந்த எதிர்பாராத பதிலைக் கேட்டு அவள் திடுக்கிட்டுத் திரும்பினாள்.

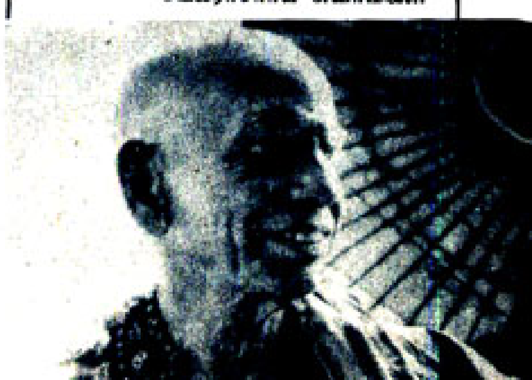
அருள்வாக்கு

மற்றதேசங்களில் அவரவர் மதத்துக்கும் படிப்பு முறைக்கும் இடையே முரண் இல்லை. துரதிர்ஷ்ட வசமாக நம் தேசத்திலோ வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்தில் ஏற்பட்ட பள்ளிக்கூடங்கள் நம் தேசத் தொடர்பே இல்லாமல் உருவாயின. ஜீவனத்துக்காக எல்லாரும் இந்தப் படிப்பிலேயே போய் விழும்படி ஆயிற்று. குழந்தைப் பருவத்திலேயே இவ்வாறு சொந்த சாஸ்திரங்களில் தொடர்பில்லாமல் அந்நிய முறையில் கற்பதால் நம் புராதன சாஸ்திரங்களில் பற்றோ நம்பிக்கையோ ஏற்படவே வழி இல்லாமல் ஆகிவிட்டது. சாஸ்திரங்களின் உத்தேசம் இன்னது என்றே தெரியாததால் அவற்றின் விதிகளையும் மனம் போனபடி மாற்றலாம் என்று எண்ண ஆரம்பித்து விட்டார்கள்.

புராணங்கள் புளுகு மூட்டை, சாஸ்திரங்கள் குருட்டு நம்பிக்கையை வளர்ப்பவை என்பதைத்தான் ஆரம்பத்திலிருந்தே நம் குழந்தைகள் கேட்டு வருகிறார்கள். இவர்களுக்கு எப்படி நம் மத அனுஷ்டானங்களிலும் ஆசாரங்களிலும் பிடிப்பு ஏற்பட முடியும்?

சிறு பிராயத்திலிருந்தே ஆஸ்திக புத்தியை வளர்க்க வேண்டும். நமது மத அனுஷ்டானங்களை விடாமல் பற்றி ஒழுகி உத்தமமாக வாழ்கிற சிஷ்யர்களின் சங்கத்தில் குழந்தைகளைப்பழக்க வேண்டும். இந்திரிய அதீதமான அனுபவம் பெற்ற ரிஷிகள் பிரத்தியட்ச அனுபவத்தின் மீது தந்த கிரந்தங்களே ஆத்ம க்ஷேமத்தோடு வழி காட்டுபவை என்ற நம்பிக்கையை உண்டாக்க வேண்டும். இகலோக சௌக்கியம், சமூக வாழ்வு, இவற்றையும் ஆத்ம க்ஷேமத்துக்கு உகந்த முறையில்ஒழுங்குபடுத்தித் தரவே ரிஷிகள் சாஸ்திரங்களைத் தந்தார்கள் என்ற விசுவாசத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்போதுதான் லௌகிக சௌக்கியத்துக்கும் மேலாக சமய விதிகளைக் கருதி அநுசரிக்கிற அறிவு நாட்டில் வளரும்.

— ஜகத்குரு ஸ்ரீகாஞ்சி காமகோடி சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராசார்ய சுவாமிகள்

தெரு விளக்கின் அடியில் காசி நின்றிருந்தான்.

''அட நீங்களா?'' என்றான் வியப்புடன்.

அப்போது தான் காசி அவளை முழு கவனத்தோடு பார்த்தான். இருபது வயதிருக்கலாம். உயரம். நல்ல சதைப்பிடிப்பு. ஜெயா மாதிரி கண்ணைப் பிடுங்கும் சிவப்பு இல்லை. மாநிறம். அவனைப் பார்த்ததுமே அவள் உதட்டில் ஒரு பிரியமான புன்னகை. காசியின் மனசில் ஜில்லென்று ஒரு குளிர்ச்சி. பனிக்கட்டிப் போல் சுரிக்கிற குளிர்ச்சியல்ல, நன்றாகக் காய்ந்த வானம் மூடி சிலுசிலுவென்று இளங்காற்று வீசும் குளிர்ச்சி.

''எங்கே இந்த நேரத்திலே இந்தப் பக்கம் போறீங்க?''

மணியுடன் தான் மோதியதைப் பார்த்துத் தன்னையும் ஒரு ரவுடி என்று நினைத்திருப்பாள் என்று காசி போட்டிருந்த கணக்கு தப்பாயிற்று.

''போலீஸ் ஸ்டேஷன்லேயிருந்துவரேன்''

''என்ன கேஸ் புக் பண்ணிட்டாங்களா?'' என்று கவலையும் ஆவலும் கலந்து கண்கள் விரியக் கேட்டாள்.

''ஆ... அக்காங்....'' என்று அவன் அலட்சியமாகப் பதிலளித்தான். ''ஒண்ணும் பெரிசா இல்லே. இன்ஸ்பெக்டர் அட்வைஸ் பண்ணி அனுப்பிச்சிட்டாரு...''

அவள் நிம்மதியானவள் போல் பல் தெரியச் சிரித்தாள். அந்தச் சிரிப்பிலும் ஒரு குளிர்ச்சி இருந்தது. அந்தக் குளிர்ச்சியின் அலை உடம்பினுள் நுழைந்து ரத்த ஓட்டத்தில் பரவி எலும்புக் குருத்தினுள் இதமாக ஊர்ந்து செல்வது போல் காசி உணர்ந்தான்.

''எஸ்தர்... எஸ்தர்...'' என்று உள்ளேயிருந்து கூப்பிட்டார்கள்.

''நான் வரட்டுங்களா... மழையிலே புடிச்ச நீ நாளைக்குக் காத்தாலே வரிலேகூட எரிஞ்சுக்கினு இருக்கும்.'' அவன் கையை உயர்த்தி விடைபெற்றான்.

''இதோ வர்றேன் அங்கிள்'' அவள் குரல் கொடுத்தாள். அவள் உதட்டிலா முகம் முழுவதிலுமா எங்கே இருந்து அந்தக் குளிர்ச்சி பிறக்கிறது என்று ஆராய்வது போல் ஒரு பார்வை பார்த்து விட்டுக் காசி மேலே நடந்தான்.

கொஞ்சம் வெட்கம் கலந்த, ஆனால் போலிக் கூச்சமில்லாத முகம். காலடியில் குறுகுறுக்க மெதுவாக நழுவிச் செல்லும் குளிர்ந்த ஆற்று நீரோட்டம் போன்று மனசைக் கவிந்து கொள்ளும் தோற்றம். எஸ்தர்... அந்தக் கிறிஸ்தவப் பெயர் மிகவும் பிடித்தது.

''நான் அந்தப் பெண்ணோடே சிரிச்சுப் பேசினேன் என்று ஜெயாவுக்குத் தெரிஞ்சா அவ என்ன ஆவா?''

சில மீட்டர் தூரம் நடந்ததும் காசி அவளை மறந்து போனான். மேம்பாலத்திற்குப் போகும் கருங்கல் படிக்கட்டுகள் தொடங்கின. அவன் ஏறினான். காசியை எந்த உணர்ச்சிகளும் ஆக்கிரமிக்காது. அவன் எதிலும் அமிழ்ந்து மூழ்கி விடுவதில்லை. ஆகாறல் அவன் எந்த உறவிலிருந்தும் எளிதில் விடுபட்டு விடுவான்! (தொடரும்)

கலைஞர் இல்லாத சட்டசபை

கடந்த 25 வருட சட்டசபை வரலாற்றிலேயே முதன் முறையாக கலைஞர் கருணாநிதி உறுப்பினராக இல்லாத சட்டசபை அக்டோபர் 24-ந்தேதி கூடியது. இதுபற்றி துரைமுருகன் (தி. மு. க.) தாமரைக்கனி (அ. தி. மு. க.) ஆகிய இரு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கருத்து தெரிவிக்கிறார்கள்:-

துரைமுருகன் (தி.மு.க.):-

''சட்ட மன்றத்தாய் கண்ணீர் வடிக்கிறாள்''

● ஐந்தரைக் கோடித் தமிழரில் 25 ஆண்டுகள் தொடர்ந்து சட்டமன்ற உறுப்பினராய் இருந்த பெருமை கலைஞர் ஒருவருக்குத்தான் உண்டு. சட்டமன்றத்தில் அவர் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர், எதிர்க்கட்சிக் கொறடா, எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர், அமைச்சர், முதல்வர், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்று பதவிகள் பல கண்டவர். அவரால் அப்பதவிகளுக்குச் சிறப்பு சேர்ந்தது.

சட்டமன்றத்தில் கலைஞர் பேசுகிறார் என்றால் எதிர்க்கட்சி, ஆளுங்கட்சி வரிசைகள் மட்டுமின்றி, பார்வையாளர், பத்திரிகை நிருபர்கள் பகுதி கூட நிரம்பி வழியுமே! அவர் பேச்சிலே தமிழ் விளையாடும்; காரம் இருக்கும்; கூடவே கண்ணியமும் இருக்கும்; குத்தல் இருக்கும்; ஆனால் கீழ்த்தரம் தலை காட்டாது. இத்தனைக்கும் மேலாக ஆதாரங்கள் அடுக்கடுக்காய் இருக்கும். அவர் பேசும்போது உணர்ச்சிவசப்பட மாட்டார்; மன்றத்தின் மாண்பை மறக்கவே மாட்டார்.

67-ல், எருக்கஞ்சேரி நில ஆர்ஜித விவகாரத்தில் காங்கிரஸ் அமைச்சராயிருந்த ஆர். வெங்கட்ராமனை அவர் இறைந்த அடித்ததை மறக்க முடியுமா? ராஜமன்னார் அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப் பட்டபோது, முதல்வராயிருந்த அவரது பேச்சு, இன்னமும் காதில் ஒலிக்கிறது.... அமைச்சர் குழந்தைவேலு விவகாரத்தில் கலைஞரின் கண்ணியமான போக்கு பாராட்டுக்குரியது.

எம். ஜி. ஆர். ஆட்சியில் நடந்த உருக்கு ஆலை அதிபர்களுக்குச் சலுகைக் காட்டி லஞ்சம் பெற்ற ஊழல், கப்பல் பேர ஊழல், எரிசாராய ஊழல், சாராயக்கலவை தொழிற்சாலை லைசென்ஸ் ஊழல் இவை பற்றிக் கலைஞர் ஆதாரங்களோடு பேசிய பேச்சுகள் சட்டசபையை ஒரு கலக்குக் கலக்கி விட்டன.

நாகரீகமான அரசியல் தலைவர்' நாநயமிக்க பேச்சாளர், திறமையான நிர்வாகி, தேர்ந்த ராஜதந்திரி, சிறந்த பார்லிமெண்ட்டேரியன். இத்தகைய கலைஞர் இல்லாமல் சட்டமன்றத் தாய் கண்ணீர் வடிக்கிறாள். ஆக்கபூர்வமான யோசனை சொல்ல அரசியல் மேதை இல்லையென அரசியல் விமர்சகர்கள் அங்கலாய்க்கிறார்கள்.

அவர் சட்டசபையில் இல்லாதது, தமிழகத்துக்கே துரதிர்ஷ்டம் என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

தாமரைக்கனி (அ.தி.மு.க.):-

''இருந்ததால் மதிப்பு கூடவில்லை இல்லாததால் இழப்பு ஏதுமில்லை''

● அண்ணா முதல்வராயிருந்த போது, காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களான விநாயகம், கருத்திருமன் ஆகியோர் சாதித்ததைவிட,—கலைஞர் முதல்வராயிருந்தபோது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலிருந்த கருப்பு சாதித்ததைவிட — சுதந்திரக் கட்சியிலிருந்து கொண்டு ஹண்டே

சாதித்ததைவிட – எம். ஜி. ஆர். ஆட்சியின் போது கலைஞர் எதிர்க்கட்சியில் இருந்து கொண்டு சாதித்தது அதிகம் என்று சொல்லி விட முடியாது. கருணாநிதிக்கு மக்கள் ஆதரவு போய்விட்டதே என்று எரிச்சல். தாம் ஆட்சியில் இல்லையே என்ற ஆதங்கம். இதனால் புரட்சித் தலைவர் மீதும், ஆளுங் கட்சியின் மீதும் அடுக்கடுக்காக, அர்த்த மற்ற ஊழல் குற்றச் சாட்டுகளை அள்ளி வீசுவது வழக்கமாகிவிட்டது. இதிலே இன்னொரு தந்திரமும் அவர் செய்வதுண்டு. பல பிரச்னைகளில் தானே பேசாமல், தன் கட்சியில் உள்ள, அடிக்கடி உணர்ச்சி வசப்படுகிற, எம். எல். ஏக்களான துரை முருகன், ரகுமான்கான் ஆகியோரைவிட்டுப் பேசச் சொல்லி விடுவார். நிலைமை மோச மாகும்போது தான் தலையிட்டு, சமாளிப் பார். ஆக ஆளுங்கட்சியைக் குறை சொல் வதுதான் எதிர்க்கட்சியின் கடமை என்ற ரீதியில் தான் கருணாநிதி செயல்பட்டார். ஆளுங்கட்சி செய்கிற நல்லதை ஆதரிப்பதும் உருப்படியான ஆலோசனை சொல்வதும் கூட எதிர்க்கட்சியின் கடமைதானே? இதைக் கலைஞர் உணர்ந்ததாய்த் தெரியவில்லையே!

இப்போது, இலங்கைப் பிரச்சினையைக் காரணம் காட்டி, பதவி துறந்திருக்கும் கருணாநிதி, சட்டசபையில் இருந்ததால் சபைக்கு மதிப்பு அதிகமாகி விடவில்லை. இப் போது இல்லாததால் மதிப்பு ஒன்றும் குறைந்து போய் விடவில்லை. வழக்கம் போலவே ரகுமான்கானையும், துரைமுருகனை யும், தூண்டிவிட்டு, வேடிக்கை பார்ப்பார். ஒரே வித்தியாசம் – இப்போது சட்டசபைக்கு வெளியிலிருந்து கொண்டு..

ஜனநாயகத்தில் எதிர்க்கட்சியின் பங்கு முக்கியமானது என்பதை அறிந்தவர்கள் நாங்கள். அதனால் தான் முதல்வர், அண்ணா நகரிலும், புரசைவாக்கத்திலும் போட்டி யிடாமல் இடைத் தேர்தலில் எதிர்க் கட்சிக்கே விட்டுக் கொடுக்க முடிவெடுத் திருக்கிறார்.

பேட்டி: **எஸ். சந்திரமௌலி**

செய்தி வெடிகள்

நாய்கள் டீவி பார்க்கக் கூடாதாமே?

★ லாட்டரிச் சீட்டில் யாரும் பெறாத ரூபாய் 2 கோடி முதல் பரிசு தமிழகத்துக்குக் கிடைத்துள்ளது. —ஒரு செய்தி

● ''கோடானு கோடி கொடுத்திடினும் லாட்டரிச் சீட்டு வாங்காமை கோடி பெறும்'' என்று ஔவையார் இன்றிருந்தால் பாடி யிருப்பாரோ?

★ நாய்களை டீவி பார்க்க விடக் கூடாது. டீவியின் சில ஓசைகள் நாய்க்கு வெறி பிடிக்கச் செய்துவிடும் —ஒரு விஞ்ஞானி

● நாய்களுக்கு மட்டுமா வெறி பிடிக்கும்?

★ பால் வியாபாரி தூக்குப் போட்டு சாவு —ஒரு செய்தித் தலைப்பு

● . அவர் மனம் திரிந்து தற்கொலை செய்து கொள்ளக் காரணம் என்னவோ?

★ எரிமலை எப்போது வெடிக்கும் என்பதை ஜப்பானிய விஞ்ஞானிகளால் சொல்லி விட முடியும். —ஒரு செய்தி

● 'அவர்களால்கூட, என் அப்பா கோபத் தால் எப்போது வெடிப்பார் என்பதைச் சொல்ல முடியாது' என்கிறான் எதிர்த்த வீட்டு ராமு.

★ சென்னையில் நடந்த ஒரு சுயம்வரதில் 46 வயது மாப்பிள்ளை ஒருவர், 'எந்தப் பெண்ணும் பிடிக்கவில்லை' என்றுசொல்லி விட்டு வெளியேறினார். —ஒரு செய்தி

● இந்த 46 வயது மாப்பிள்ளையை எந்தப் பெண்ணுக்கும் பிடிக்காததுதான் உண் மைக் காரணமாக இருக்குமோ?

★ இந்தியாவில் ஆண்டுக்கு மூன்றரைக் கோடி டன் குப்பை கொட்டப்படுகிறது. —ஒரு செய்தி

● பெருமளவுக்குக் 'குப்பை கொட்டுகிற வர்கள்' நம்மிடையே இருப்பதறிந்து மகிழ்கிறோம்!

★ இவ்வாண்டு தமிழிசை விழாவுக்கு, நாம கிரிப்பேட்டை கிருஷ்ணன் தலைமை வகிப் பார். —சென்னைச் செய்தி

● 'இவர் தலைமை வகிக்க வேண்டும்' என்ற தீர்மானத்தை வழி மொழிந்தவரை 'ஒத்து ஊதியவர்' என அழைக்கலாமா?

-மகரம்

நோபல் பரிசுபெற்ற தமிழர்

1935 ஜனவரியில், ஒரு வெள்ளிக் கிழமை மாலை.

லண்டன் ராயல் அஸ்ட்ராணமிகல் சொசைடியில், இருபத்தைந்தே வயதான இளைஞர் ஒருவர், நட்சத்திரத்தில் இருக்கும் எரிசக்தி எல்லாம் தீர்ந்து போன பின் என்ன ஆகிறது என்பது பற்றித் தாம் செய்து வரும் ஆராய்ச்சி குறித்து உற்சாகத்துடன் பேசி முடித்தார். அவருடைய நண்பரும், வானியல் ஆராய்ச்சியில் மேதை என்றும் புகழப்பட்டவரான 52 வயது சர் ஆர்தர் எடிங்டன் பேச எழுந்தார். முந்தின நாள்கூடத் தம்முடன் அத்தனை நேரம் உரையாடிய போது இங்கே அவரும் பேசப் போவதாகச் சொல்லவில்லையே என்று இளைஞருக்கு வியப்பு. இளைஞரின் ஆராய்ச்சியைக் கிண்டலும் கேலியுமாகக் கிழிகிழியென்று கிழித்தார் சர் ஆர்தர். சபையில் இடையிடையே சிரிப்பு வெடித்தது.

சர் ஆர்தரின் அன்றைய பேச்சைக் கேட்ட பிறகு, இளைஞருக்குத் 'தமது ஆராய்ச்சியைத் தொடர்வதா அல்லது அப்படியே விட்டு விடுவதா?' என்று ஒரே குழப்பமாகி விட்டது. ''ஆனால் அவர் அப்படிச் சொன்னதற்காகவே எனது ஆராய்ச்சியை விடாது தொடர்ந்தேன்!'' என்று ஒரு பேட்டியில் தெரிவித்திருக்கிறார் அண்மையில் நோபல் பரிசு பெற்ற பேராசிரியர் **சந்திரசேகர்.**

பழைய நினைவுகளை அசைபோடலாம் என்று பல விஞ்ஞானிகளும் சாய்வு நாற்காலியை நாடும் எழுபதைத் தாண்டிய வயதில், 'வானில் மின்னும் நட்சத்திரம் தோன்றியது எப்படி? என்னென்ன பொருட்களால் ஆனவை நட்சத்திரங்கள்?' என்பது பற்றி ஆராய்ச்சி செய்ததமைக்காக சந்திரசேகருக்கு நோபல் பரிசு கிடைத்திருக்கிறது.

பேராசிரியர் சந்திரசேகரின் மனைவி லலிதாவும் அவருடன் சென்னை மாநிலக் கல்லூரியில் படித்தவர். காதல் திருமணமாம். இலக்கியம் (குறிப்பாக ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்கள்), கர்நாடக இசை, பயணங்கள் இவற்றை ரசிக்கும் சந்திரசேகர், தம்மை ஒரு நாஸ்திகர் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்.

அண்மையில் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் 125-வது ஆண்டுவிழாவின் போது பலருக்கும் கொடுக்கப்பட்ட டாக்டர்பட்டங்களில் ஒன்று பேராசிரியர் சந்திரசேகருக்கும் கிடைத்தது. (இதே சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பல ஆண்டுகளுக்கு முன் இவருக்கு வேலை மறுக்கப்பட்டதாம்!) இந்திய அணுவியல் கமிஷன் தலைவராகப் பணியாற்றுமாறு சமீபத்தில் அழைப்பு விடுக்கப்பட்டதாம். தமது துறை வேறு என்று மறுத்துவிட்டாராம் பேராசிரியர் சந்திரசேகர்.

நன்றி: ஸ்பான்

தகவல்: சாருகேசி

அஞ்சாத மஞ்ரேகர்

''வேகப் பந்து வீச்சாளர்களை எதிர்த்துச் சிலர் சிறப்பாக விளையாடுவார்கள். வேறு சிலர் சுழல் பந்து வீச்சைத் தாக்குவார்கள். ஆனால் மஞ்ரேகர் எவ்வகைப் பந்து வீச்சையும் விளாசித் தள்ளிவிடுவார். இந்தியா உருவாக்கிய மிகச் சிறந்த பாட்ஸ்மென்களில் அவரும் ஒருவர்'' என்கிறார், தமிழக கிரிக்கெட் வீரர் **வேங்கடராகவன்.**

''அவருடன் ஒரே ஒரு பந்தயத்தில் தான் நான் விளையாடியிருக்கிறேன். நியூசிலாந்துக்கு எதிராக சென்னை நேரு ஸ்டேடியத்தில் நடந்த அந்த டெஸ்டே எனது முதல் டெஸ்ட்டாகவும் அவரது கடைசி

டெஸ்ட்டாகவும் அமைந்தது'' என வருத்தத்துடன் நினைவு கூர்ந்தார் வெங்கட்.

''மஞ்ரேகர் மைதானத்தில் நுழையுமுன் அடுத்த டெஸ்ட்டுக்குத் தாம் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை என்பதை அறிந்தார். சதம் எடுக்காமல் திரும்புவதில்லை என்று உறுதி கூறிவிட்டு அதைச் செய்தும் காட்டினார். அதுவே அவரது ஏழாவதும், கடைசியுமான டெஸ்ட் சதம்.

''இக்கட்டான நிலையில் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டு தோல்வியைத் தடுக்கும் திறன் அவருக்கு உண்டு. கலகலப்பான சுபாவமுள்ளவர். அவர் இருக்கும் இடத்தில் சிரிப்பொலி இருந்து கொண்டே இருக்கும். இசை ரசிகர். ஸைகல் பாடல்களை அனுபவித்துப் பாடுவார்.''

பேட்டி: சலன்

இன்னொரு ராதிகா

● பதினாறு வயதான குமாரி ராதிகா கிருஷ்ணன், எட்டு வார காலம் அமெரிக்காவில் டென்னிஸ் கோச்சிங் 'காம்ப்'பில் பயின்று திரும்பியிருக்கிறார். ''அங்கு அணுகுமுறையே வித்தியாசமாயிருந்தது'' என்கிறார் ராதிகா. அங்கு டோர்னமென்டில் முதலாவது வந்து கொண்டிருந்த கெய்ஸ்டரை ராதிகா தோல்வியுறச் செய்து சாதனை புரிந்துள்ளார். நாலைந்து 'ட்ராபி' பரிசுகள் பெற்றுள்ளார்.

வெளிநாட்டில் இந்தத் தீவிர பயிற்சி பெற ஸ்போர்ட்ஸ் கவுன்ஸில் ரூ. 10,000 உதவித்தொகை அளித்தது.

எட்டு வயதிலிருந்தே டென்னிஸ் ஆடும் ராதிகா இப்போது இந்தியாவில் ஐந்தாவது இடத்தில் இருக்கிறார். ஜூனியர்களில் மூன்றாவது. தகப்பனார் கிருஷ்ணனை டென்னிஸ் கிருஷ்ணனுடன் குழப்பிக் கொள்ளக் கூடாது. இவர், கனரா பாங்கில் மானேஜர்.

உஷார் உஷா

● பெஸண்ட் நகரில் கோரமான விபத்து நேர்ந்திருக்க வேண்டும்; நல்ல காலம் உஷா நடராஜன் தவிர்த்து விட்டார்.

ரிசர்வ் பாங்க் குவார்ட்டர்ஸ் அருகே நாலு, இரண்டு வயதில் சிறுவனும், சிறுமியும் விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். கேட்டைத் திறந்து கோலிக் குண்டைத் தேட ஓடினார்கள். எதிரே வேகமாக வந்து கொண்டிருந்த லாரியை அவர்கள் கவனிக்கவில்லை. பஸ் ஸ்டாண்டில் நின்று கொண்டிருந்த உஷா வேகமாகப் பாய்ந்து குழந்தைகளை இருபுறமும் தள்ளிவிட்டார். லாரி பிரேக் போட்டும் கூட, உஷா மேல் இடித்துக் காயம் ஏற்பட்டது. ''காயம் பெரிசில்லை: சின்னஞ்சிறு குழந்தைகளைக் காப்பாற்றின மகிழ்ச்சி எனக்கிருக்கிறது'' என்றார் உஷா.

எத்திராஜ் கல்லூரியில் மூன்றாவது வருடம் பி. ஏ. படிக்கும் உஷா நடராஜன் முன்னாள் முதல்வர் திரு. பக்தவத்சலத்துக்கு உறவு.

-நாமபந்தி

சிதறுண்டவர்கள் இவர்கள்தான்:

சிலுக்கு ஸ்மிதா
அனுராதா
ஊர்வசி
கமலஹாசன்
ரஜினிகாந்த்
பாக்யராஜ்
நளினி
சிவகுமார்
சிவாஜி கணேசன்

Printed by V. Murali and Published by V. Vaidyanathan on behalf of Messrs Bharathan Publications Private Ltd. at the Bharathan Press, Race Course Road Guindy, Madras-600032. (Phone: 431543)

Assistant Editor: P. S. Mani Editor: K. Rajendran

இன்பப் பூரிப்பில் இதயம் நெகிழ்ந்திடும்...
சாதனா
ஃபேப்ரிக்ஸ்
ஷர்ட்டிங்கள் • சூட்டிங்கள் • புடவைகள்
Sadhana TEXTILE MILLS PVT. LTD., BOMBAY 400 018
MIRAT ST 831-T.

REGISTERED No. M. 4392
Registered as a Newspaper in Sri Lanka